

ALGARRAFI

PERIÒDIC D'INFORMACIÓ LOCAL

N.º 163

Segona época

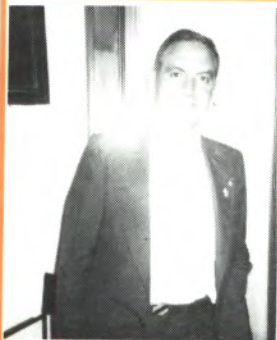
NÚMERO ESPECIAL ESTIU

JULIOL-AGOST 1988

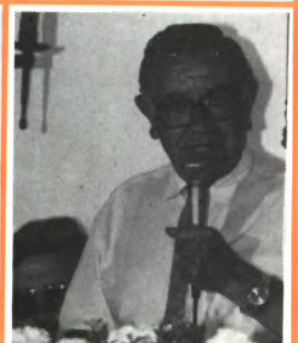
ENTREVISTES

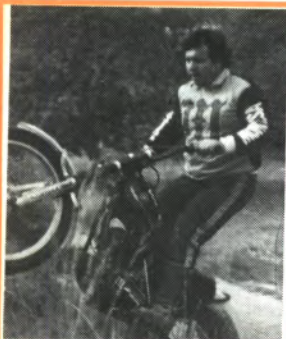
ROMANTICS

CUCORBA

FRANCESC
PICO

PERE
FIOL

TOMAS
CAMPUZANO

MARTI
POQUET

PACO
TUGORES

A punta de ploma

EL 24 DE JUNIO «SANT JOAN»

Como si el calendario no existiera, cada año, cuando el solsticio de verano marca la entrada de esta estación calurosa del año, da la impresión como si encontrara desprevenida a la Comisión de Festejos del Ayuntamiento.

Ya otros años y también este, a última hora, una febril actividad en torno a la organización de las fiestas se dispara, haciendo su aparición las prisas, los nervios y la improvisación.

Y esto no debería ser, ya que cada año, cada año indefectiblemente, «Sant Joan» se celebra el día 24 de junio, al ser esta, una festividad que nunca, que sepamos, ha cambiado de fecha en el santoral.

Vertebrar un anteproyecto o esquema de los actos más importantes y encuadrarlo en las fechas idóneas con el 24 de junio, evitaría estas prisas e improvisaciones, daría opción a escoger atracciones y artistas, al tiempo que se podría conseguir «tener» el programa oficial de festejos, en la calle, con un mínimo de quince días de antelación al desarrollo del primer acto festivo.

COORDINACION

Nos parece la palabra adecuada para definir algo que hemos hechado de menos durante el desarrollo de los actos programados, uno de los cuales no llegó a celebrarse por falta de tiempo adecuado.

Todo presidente de comisión de fiestas, debe contar con un comité o junta que le ayude en todos los aspectos. Una sola persona, ni dos, ni cuatro, aún dedicándole veinte y cuatro horas cada día a la labor, son suficientes para atender y controlar una apretada agenda de manifestaciones a desarrollar en el corto espacio de unos pocos días, totalmente saturados.

Sin que nuestro comentario quiera ser una crítica a la actuación, responsable por demás, de los organizadores principales, nos parece oportuno recordar a quien pueda interesar, que si la «gente municipal» no colabora o es escasa a la hora «punta», en Muro contamos con grupos, entidades y particula-

res, que nunca han negado su apoyo, capacidad organizativa y de entrega a cuantas manifestaciones se producen aquí, y de ello quedan pruebas escritas, de siempre, que avalan nuestra afirmación y los éxitos obtenidos. Esta práctica, comparte responsabilidades, motiva a la participación y genera cariño hacia lo que uno hace o participa.

SANT JOAN 1988 PROTAGONISTAS: LOS MUREROS

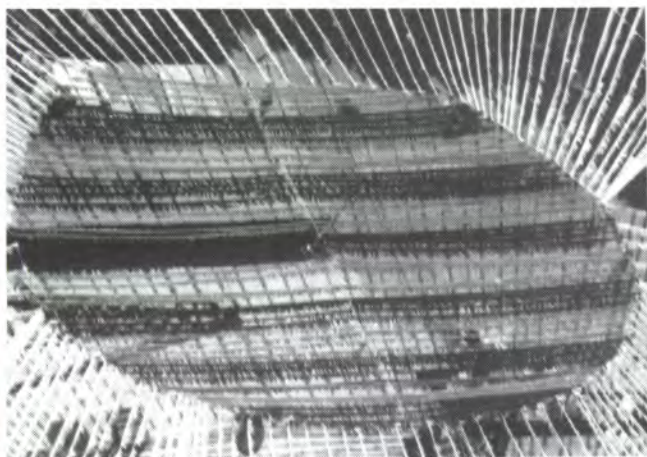
Tal vez el aspecto más destacable, de cuantos nos depararon las Fiestas, fue el protagonismo que marcaron con su actuación, los mureros, de toda edad, condición o especialidad.

Fueron unas Fiestas Patronales de Muro para los mureros, en las que nadie se sintió forastero si vino de fuera, brillando muy alto el papel que desempeñaron muchos de nuestros convecinos de Muro.

Variada clase de actos lúdico-deportivo-cultural para los niños de diferente edad, en los cuales ellos fueron los protagonistas activos.

Grup Cucorba, Banda Unión Artística Murense, Coral Miquel Tortell, Romàntics, Revetla d'Algebeli, Agrupació Artística Murera, Escola Municipal de Música, Grupo Samurai, C.D. Murense, Campanilla, «Paco Trui», Escola Infantil de Pintura y otros que tal vez se nos escapen, así como la Misa concelebrada del Sr. Obispo con sacerdotes mureros, con presentación oficial del nuevo Párroco, fueron la presencia activa, artística, de calidad y emotiva que los mureros aportaron al éxito global de unas Fiestas de «Sant Joan», que sin entrar en contradicción con lo expresado, fueron celebradas y participadas, con las necesarias excepciones de rigor, tal vez como hace años no recordábamos. Además tuvieron un aire de ambiente popular y familiar que las caracterizó. Mejorar ciertos detalles, puede y debe hacerse. Mimbres para este cesto nos sobran. ¡Molts d'Anys!

Juan Julià Reynés

ACTUALITAT MUNICIPAL

SESION EXTRAORDINARIA DE 6 DE JULIO DE 1988

DISCREPANCIAS EN LA CONTRATACION DE LOS PROFESORES DE LA ESCUELA DE MUSICA

50.000.000 PTAS. POR EL APROVECHAMIENTO MEDIO DE LOS POLIGONOS IV, VII Y XVI

El Ayuntamiento Pleno celebró sesión extraordinaria, la última antes del inicio de las vacaciones, a la que asistieron la totalidad de los concejales, debatiéndose 7 puntos en el Orden del Día.

1.- Sobre recepción de la Urbanización «Playa Ses Fotges» sita en este término municipal.

Ya debatido este punto en un Pleno anterior y resueltas las deficiencias del expediente, se inician los trámites para la recepción de la Urbanización Ses Fotges por parte del Ayuntamiento, mediante su exposición pública. Se aprobó también la imposición de cuotas de urbanización para que los vecinos asuman la parte del coste de las obras de urbanización pendientes de realizar no imputables al promotor.

50.000.000 PTAS. POR EL APROVECHAMIENTO MEDIO DE LOS POLIGONOS IV, VII Y XVI

2.- Propuesta de cesión del 10% de aprovechamiento medio de los terrenos del Plan Parcial del Polígono IV, Sector Costero.

Se aprobó el convenio firmado entre una Comisión representativa del Ayuntamiento y otra de los Promotores del Plan Parcial del Polígono IV de la Playa de Muro, según el cual la cesión del 10% de aprovechamiento medio se concreta en una parcela de 1.832 m.² en zona residencial. Dicha cesión se sustituye por el pago en metálico a razón de 10.921 pts./m.², lo cual arroja la cantidad de 20.000.000 ptas.

La referida cantidad será satisfecha del siguiente modo:

- a) 7.000.000 ptas. pagaderas en 6 mensualidades, de julio a diciembre de 1988.
- b) 4.500.000 ptas. el 31 de agosto de 1989
- 4.500.000 ptas. el 31 de agosto de 1990
- 4.500.000 ptas. el 28 de febrero de 1991

3.- Propuesta de cesión del 10% de aprovechamiento medio de los terrenos del Plan Parcial del Polígono 7 y 16, Sector Costero del Plan General de Muro.

Se aprobó, igualmente, el Convenio firmado entre las mismas Comisiones, según el cual la cesión del 10% de aprovechamiento medio del Polígono 7 y 16 se concreta en una parcela de 5.322 m.² en zona extensiva.

Dicha cesión se sustituye por el pago en metálico a razón de 5.637 ptas/m.², lo cual arroja la cantidad de 30.000.000 ptas.

La referida cantidad será satisfecha del siguiente modo:

- a) 8.000.000 ptas. pagaderas en seis mensualidades contadas de julio a diciembre de 1988.
- b) 7.500.000 ptas. el 31 de agosto de 1989
- 7.500.000 ptas. el 31 de agosto de 1990
- 7.000.000 ptas. el 28 de febrero de 1991

En cuanto a la zona afectada por el Decreto de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears por el que se declara Parc Natural a s'Albufera de Muro, la cesión del 10% de aprovechamiento medio se concreta en unos terrenos de 19.568 m.², situados en zona extensiva.

Dicha cesión queda pendiente hasta que recaiga resolución en el recurso contencioso-administrativo interpuesto por el Ayuntamiento de Muro contra el referido Decreto, y una vez conocida deberá ser objeto de estudio y negociación. Para el caso de que se debiera sustituir la cesión de los terrenos por el pago en metálico, los Promotores deberían de pagar en principio la cantidad de 126.684.228 ptas.

4.- Imposición y aplicación de Contribuciones Especiales para la ejecución de las obras de «Nueva pavimentación del Camino del Prat d'En Joi».

Dicho asunto había quedado pendiente en el Pleno anterior para que se comprobase si cuando se pavimentó por primera vez el Camino del «Prat d'En Joi», se aplicaron contribuciones especiales, resultando que sí. Fue en el año 1970 y se aplicaron sobre el incremento de valor de las fincas afectadas. En consecuencia, se acordó rebajar el importe del 40% del coste de las obras a repartir entre los beneficiarios en concepto de contribuciones especiales, inicialmente propuesto por la Comisión de Hacienda, dejándolo en un 25%, representando la cantidad de 950.000 ptas.

ACTUALITAT MUNICIPAL

5.- Aprobación del Proyecto de contrato de préstamo con la Entidad «Banca March», para financiar las obras de «Construcción de una Residencia para la Tercera Edad», en esta localidad.

Se aprobó por unanimidad. Recordamos, por un importe de 27.000.000 de pesetas, con un interés del 13'50 anual, amortizable en 10 años.

Para la concertación del préstamo deberá recabarse la autorización previa de la Delegación de Hacienda.

DISCREPANCIAS PARA LA CONTRATACION DE LOS PROFESORES DE LA ESCUELA DE MUSICA

6.- Modificación de la Oferta de Empleo Público.

La Comisión de Administración y Personal proponía la modificación de la Plantilla de Personal y de la correspondiente Oferta de Empleo Público, ampliándose en 4 plazas de Profesor de Solfeo y Piano y una de Viento-Madera, con especialidad de clarinete, para la Escuela de Música, toda vez que el hasta ahora vigente contrato con los profesores de la escuela ha quedado rescindido, tal y como ya se acordó que se haría en un pleno anterior. Las plazas referidas se cubrirían con un contrato laboral de nueve meses.

D. Juan Payeras (AP) se mostró contrario a dicha modificación, afirmando que era ilegal, por cuanto la plantilla no puede modificarse ni menos ampliarse durante el ejercicio.

El Sr. Interventor leyó algunos artículos del Texto Refundido, según los cuales, en determinadas circunstancias, sí son legales, tanto la modificación como la ampliación.

El Sr. Alcalde, D. Miguel Ramis, explicó que antes de iniciarse el curso debería aprobarse un Reglamento que regule el funcionamiento de la Escuela de Música, coordinándola con la Banda de Música y la Coral Miquel Tortell.

El Sr. Plomer (AP) dijo que no entendía como a ellos no se les había permitido modificaciones de plantilla en ejercicios anteriores y ahora sí, diciendo que se había actuado por intereses, y creía más ventajoso acudir al contrato de prestación de servicios en lugar de la contratación laboral propuesta, y se quejó de que el asunto no se hubiese remitido con mayor antelación a la Comisión Informativa.

Le contestó la Sra. Moragues que el motivo había sido la urgencia en la convocatoria del Pleno y que a la reunión habían asistido todos sus miembros excepto el Sr. Plomer.

El Sr. Alcalde afirmó reconocer que la reunión se había celebrado una vez hecha la convocatoria por lo que si los concejales de AP lo deseaban podía retirarse el punto del Orden del Día, contestando éstos que no.

El Sr. Interventor añadió que de no aprobarse la modificación con prontitud no daría tiempo a efectuar las pertinentes publicaciones en el BOCAIB, con lo que llegaría el día de iniciarse el curso sin disponer el Ayuntamiento de profesores, con lo que la Escuela de Música no podría abrirse.

El Sr. Payeras explicó que votarían en contra, reservándose el derecho de recurrir contra la legalidad del acuerdo.

La votación arrojó como resultado 7 a 6. Votaron a favor de la modificación de la plantilla los concejales del CDS y PSOE y en contra los concejales de AP.

Se incluyen también en la modificación de la oferta de empleo público, dos plazas de Auxiliares de Administración General.

7.- Edición de Folleto turístico del pueblo de Muro, con solicitud de ayuda al Consell Insular de Mallorca y a la Consellería de Turismo de la Comunidad Autónoma de las Islas Baleares.

Explicó el Sr. Alcalde el proyecto de edición de un folleto turístico para promocionar nuestro pueblo, y cuyo primer paso era la solicitud de una subvención al Consell Insular y a la Comunitat Autònoma. Se aprobó por unanimidad.

Arnau Vallespir

JOYERIA ROJUNA

Mayor, 5
Tel.: 53 72 57

MURO

Cases de SON SANT MARTI

bodas, banquetes y comuniones

Carretera Muro a Ca'n Picafort - km. 8
Tel. 53 74 50 - Apartado n.º 2

MURO (Mallorca)

EL REGLAMENT DEL CEMENTERI A EXPOSICIO PUBLICA

Tal com ja anunciàrem a la crònica plenària del passat 31 de maig, l'Ajuntament de Muro va aprovar inicialment i per primera vegada un Reglament pel Cementeri Municipal. Aquest Reglament estarà exposat al públic durant un mes, per a que tots els interessats puguin presentar les reclamacions i suggerències que creguin oportunes, abans de la seva aprovació definitiva.

Sens dubte el capítol més interessant és el Quart, que regula les concessions administratives sobre sepultures, i dins el mateix l'article 30 que diu que l'Ajuntament només concedirà concessions sobre sepultures i parcel·les amb caràcter perpetu o temporal a **una sola persona** física o jurídica, si bé al Títol de Propietat es podrà fer constar el dret de tercers a ésser enterrats.

Aquesta serà una modificació substancial ja que fins ara els Títols de Propietat s'expedien a nom de múltiples titulars, creant, això sí, vertaders problemes a l'hora d'aclarir quins eren els propietaris en el moment d'efectuar les transmissions.

Cada família només podrà sol·licitar un títol de drets funeraris.

El titular d'un dret funerari podrà cedir per actes intervius o mortis causa el mateix a un tercer, sempre i quan des del dia de la seva adjudicació hagi transcorregut un mínim de cinc anys i obtengui l'oportuna autorització de la Comissió de Govern.

El titular d'una concessió podrà designar un hereu que el substituesqui, el qual a la mort del testador haurà d'acreditar els seus drets hereditaris davant l'Ajuntament.

El Reglament entrarà en vigor als trenta dies de la seva publicació íntegra en el BOCAIB i no tindrà caràcter retroactiu, respectant-se, en conseqüència, tots els drets adquirits sobre els títols funeraris expedits amb anterioritat a la seva entrada en vigor.

Tractant-se d'una concessió administrativa el Batlle tindrà plena facultat per a decidir sobre les desavenències que puguin sorgir entre el titular i els tercers amb drets a la Sepultura.

En el cas de cotitularitat, s'hauran d'avenir els titulars a cedir la seva part a un d'ells a fi d'unificar la titularitat i aquest representarà els interessos de tots davant l'Administració.

Cas de no arreglar-se, l'Ajuntament concedirà el plaç d'un any, quedant l'Ajuntament facultat per atorgar la concessió a un altre titular sense que els hereus puguin exigir indemnitzacions.

Per altra banda i tal com ja es preveu a l'Orde-nança Fiscal, si passen més de trenta anys a comptar del darrer pagament del Canon de Conservació, l'Ajuntament quedarà autoritzat per a disposar de la Sepultura.

Repetim pels interessats que el Reglament, que consta de 53 articles i 6 disposicions, està exposat al públic a les oficines de la Casa Consistorial.

BAR RESTAURANTE LAS FAROLAS

PARA COMER A GUSTO
JUNTO A LA PLAYA

Paseo Marítimo
Tel.: 52 74 72

CA'N PICAFORT

LA PLATJA DE MURO

MAXIMO PELIGRO EN LA CARRETERA C-712

Lo hemos dicho y denunciado en otras ocasiones. La carretera PM-712 en el tramo que discurre entre el «Pont d'es Anglesos» y el Puerto de Alcudia es un lugar de peligroso circular y una trampa mortal para los peatones.

Pese a que la velocidad máxima está permitida hasta los 60 Km./hora, hay muchos automovilistas que le dan al pedal de la velocidad, creyéndose así buenos conductores, hasta que producen un daño irreversible y que dan cuenta que la máquina es superior a su destreza.

Ya el pasado verano, hubo varios accidentes mortales en la zona que nos ocupa, pero este año parece que desgraciadamente, van a batirse todos los «records» luctuosos ya que aún sin finalizar el mes de julio, son cinco (5) las personas fallecidas, la mayoría a causa de atropellos por vehículos que supuestamente circulan a bastante más velocidad que la establecida, pese a la profusión de indicadores advirtiendo el peligro.

La instalación de semáforos, puentes o túneles peatonales deberían ser una solución rápida, por necesaria, u otro sistema que pueda garantizar la integridad física de aquellos peatones o ciclistas que necesariamente deban cruzar esta peligrosísima calzada. Tampoco una mayor vigilancia policial y la aplicación de fuertes sanciones —justificadas ahí— estarían de más, al tiempo que darían cierta tranquilidad a quienes deben circular por la zona y no desean emular a Fangio ni a Fittipaldi.

A los turistas que nos visitan y escogen la Playa Muro para disfrutar de unas vacaciones felices, no se les puede pedir que no crucen la peligrosa carretera C-712 para ir a la playa, ya que no tienen otra alternativa para escoger. ¡Qué se puede hacer ante este problema!?

¿PRECIOS ABUSIVOS?

En una de nuestras visitas a la Playa de Muro, hemos podido recoger en voz de algunos mureros y otros veraneantes —no extranjeros— el malestar entre los que temporalmente residen en la zona costera, por lo que ellos consideran un abuso incontrolado.

Se trata de los precios que aplican los llamados supermercados; ignoramos si son todos, pero conocemos varios nombres que obviamente no daremos ya que estamos en un régimen de libre mercado de precios. Por tanto, la práctica es legal, pero... ¿es conveniente?

Pensamos que no. Los trabajadores de hostelería u otros negocios, los veraneantes autóctonos y los demás españoles que nos visitan, no tienen el poder adquisitivo que se les supone a los turistas extranjeros y se les hace muy costoso comprar diariamente en la mayoría de establecimientos de nuestra zona turística. Un comerciante avisado, que sepa aplicar precios razonables y comunicarlo al público, debe tener un éxito mayúsculo.

Otra práctica, también denunciada, es la de vender productos con fecha de caducidad rebasada, alguna de ellas comprobada personalmente, en más de un año. Bebidas, conservas, empaquetados, etc... se expenden en condiciones anti-higiénicas, fuera de normativa y atentando peligrosamente contra la salud de quienes los compran y a precios además, considerados abusivos.

Una inspección de la Conselleria de Sanidad y Consumo, parece necesaria y urgente. Todo tiene un límite.

J.J.R.

Del Menjar i altres Herbes

MADO MARGALIDA MORRO «SA LLET FREDA DE CA'L DIMONI»

Es ben cert que si els antics romans i grecs tornaven i tenguessin la sort de tastar la llet freda que fa Na MARGALIDA MORRO de Ca'l Dimoni, segur que exclamarien: «Això és el néctar dels déus!». Motius, n'hi ha de sobres per fer exclamacions d'aquesta mena, perquè si no l'heu tastada, no sabeu lo que és bo.

Com tots ja haureu endevinat —que per això sou força llests— avui parlarem de la fórmula màgica per elaborar la famosíssima llet freda de Ca'l Dimoni, que ve a esser, més o manco, el brevatge màgic que bevien els gals de n'Asterix.

Per tal motiu, hem anat a Ca'l Dimoni i hem demanat a Na Margalida...

- Com la fas?

- En solc preparar 6 litres, per això vos diré ses proporcions per aquesta quantitat.

- **Me pareix molt bé. Només bastarà la meitat per a 3 litres i un quart per a un litre i mig.**

- Lo ideal seria poder-ho fer amb llet de vaca, natural i bullida, però és molt més segur emprar llet embotellada. Bé, abocau es contingut de 6 botelles dins una olla, mig quilo de sucre i tres pastilletes de sacarina, per evitar que es perdi sa dolçor quan està mig congelada; mitja llimona grossa roada i altra mitja tallant sa pell a trossos; dues cullerades de café ben plenes de canyella en pols de sa més bona qualitat i un canonet de canyella en «rama» ben esformigat. Possau s'olla en es foc i anau remanant, com més millor. En mitja hora està llesta i si fa tel el llevau. Quan comença a refredar hi pos una cullarada de café ben plena, caramull, de vainilla en pols, per a cada litre de llet, és a dir sis cullerades. Apagau es foc. Heu de tenir en compte que sa llet embotellada no importa que bulli massa perquè ja ve bollida, però serà convenient continuar remanant de tant en tant per a que sa vainilla es fongui ben fusa i així quan estigui completament freda colar-la ben colada. Si frissam podem posar s'olla dins es rentador, en aigua. I això és tot. Ja només resta posar-la dins sa gelera.

INDICACIONS

Sa llet freda o néctar dels déus, està indicada, més ben dit, indicadíssima pels malalts que necessitin d'una sobrealimentació, pels que tenguin fluixetat, debilitat, mollor o, simplement, cansament, esbraonament. Fins i tot és bona pels que duen son atrassada, pels infants, els vells i els qui treballen molt a la feina i al llit, per les dones senzilles i dobles —vull dir les embarassades—.

CONTRAINDICACIONS

Segons els resultats dels darrers estudis, m'han assegurat que sols s'han d'abstenir els diabètics, encare que en poden beure si canvien el sucre per sacarina.

També els que tenguin qualche classe d'alergia a la canyella o a la vainilla.

Aquesta vegada sí que no importa dir nom del Pare, nom del Fill. Un tassó de llet freda i ben confesat, voldria que fos lo darrer que faré en aquest món i al cel cap dret, gràcies a Ca'l Dimoni.

Ciano

COMPRESORES JUAN Y MARTIN

C/. Juan Mieres, 1
C/. Avda. Santa Catalina Tomás, 23
Tels.: 53 82 29 - 53 80 85

MURO

DEL MENJAR I ALTRES HERBES

AINA PERELLO COQUES DE SANT JAUME

Ses bones costums no s'han de perdre mai, perquè es mals vicis són bons d'agafar i si una dona agafa el mal vici de no fer res a sa cuina, ets homes ja poden aplegar. Està fet de noltros!

Per això, per fomentar es costums sans i sobretot per-

què no es perdin ses nostres santes tradicions, hem de parlar forçadament de ses coques de Sant Jaume.

N'AINA PERELLO PERELLO, té 61 anys, és viuda i té tres fills casats.

— **Aina, mos han dit que tu saps fer ses coques de Sant Jaume molt bones...**

— No és res de s'altre món. Són bones de fer, escolta i te diré com:

Lo primer hem de preparar: 6 ous, un ribellet, 400 grams de sucre, 400 grams de patata bullida, 100 grams de saïm, 1 quilo de farina de força, un duro de llevadura (durant s'hivern 10 pessetes), una tassa d'oli d'oliva.

Quan tenguem sa massa feta, untarem es ribellet ben untat d'oli per compondre sa pasta. Si això ho feim es vespre, se deixarà fins el sendemà i se treurà. Posarem sa pasta damunt una llauna i la refanyarem amb un poc d'oli amb sa mà i se deixarà que tovi fins es mig dia (durant s'estiu). L'empenyeu amb so dit i si es clotet que se fa se torna compondre tot sol, com si fos una pilota de goma, ja està tova.

Ha arribat s'hora d'enfomar-la. Jo ho faig a sa cuina de butà. Pos es forn alt de potència. Quan veig que agafa una miqueta de color, totd'una pos es forn lent i així hi està mitja hora curta ò 20 minuts. Li afic un escuradents i si surt net es senyal de que està a punt. I ja està llesta per menjar, i així podrem dir festes passades, coques menjades.

Que Déu nostro senyor conservi es bons costums. Amèn.

Ciano

CORRECCIÓ DE BARBARISMES

referents a:
NEGOCIS

Barbarisme	Forma correcta
AGOTAR	esgotar, acabar
AHORRAR	estalviar
ALMACEN	magatzem
ALQUILER	lloguer
BARATO	barat
COBRO	cobrament
HASIENDA	hisenda
MOSTRUARI	mostrari
PORCENTATGE	percentatge
RECIBO	rebut
SÓCIO	soci
XEQUE	xec

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

L'AMO EN TÒFOL COSIDOR: UN GLOSADOR DE MURO

No hi ha dubte que, per arribar a aconseguir una informació sobre qualsevol glosador, és necessari fer ús de les fonts orals. De vegades, podem trobar llibretes o escrits que ens ajudin a completar el treball; aquest no n'és el cas, i per això m'he hagut de basar únicament i exclusivament en la informació que directament vaig rebre de l'amo en Joan Cosidor, fill de l'amo En Tòfol.

L'amo En Tòfol Poquet Boyeras, més conegut com a l'amo En Tòfol Cosidor, va néixer a Muro el 19 d'abril de 1883 i va morir el 24 de maig de 1968. Féu feina al camp un bron gratat d'anys i, a les darreries, es va dedicar a vendre bous i bens. Ja de molt jove tenia facilitat per glosar i molt bona veu per cantar les gloses; en venia de família, de glosadors: son pare ho era i el seu germà en tenia gran afició.

A diferència del seu germà l'amo En Joan, al qual anomanaven s'Escanyat perquè tenia la veu ronca i gruixuda, l'amo En Tòfol posseïa una veu fina i dolça i solia fer les gloses quan llaurava damunt l'era.

En Cosidor no féu mai teatre però, a part de les tertúlies, glosava públicament per vuit dècimes. Es relacionà amb uns quants glosadors de Muro i de fora vila; entre d'ells, a més a més de son pare i el seu germà, hi havia en Vidal de Felanitx, el Pontdiquer, el Senceller, l'amo Antoni s'Ordiaca de Muro, en Capellà d'Algaida... El seu glosar era d'improvisar i no ha deixat cap tipus d'escrit.

Té bastantes gloses referides a esdeveniments que succeïren a algunes finques de Muro. Una d'aquestes gloses fou cantada quan a Son Sant Martí deixaren de donar vi als homes que hi feien feina, entre d'ells, l'amo En Tòfol:

*«Enguany a Son Sant Martí
hi ha mala temporada
a n'es mulats fora civada
i a n'ets homos fora vi.
L'amo, jo no ho dic per mi
perquè no en bec ni m'agrada».*

També a Son Sant Martí succeí que una màquina de batre va explotar i va matar el fill major de l'amo i en Cadenera; al segon fill, el va tirar dins una garbera i li faltà poc per morir:

*«Enguany a Son Sant Martí
hi ha pena i tristor
en Cadenera morí
i es fill de l'amo, major».*

En aquell temps, a Muro ja es feien toros cada any i uns amics de l'amo En Tòfol varen sortir a la plaça per torear una vaqueta. Ell els cantà:

*«En Joan Costitx estava
més retgirat que no en Fred,
es tancat les era estret
quan es bou les encalçava»*

*«A Muro toreen vaques
per poder-se divertir
i sa primera que sortí
ja tirà en Pintat de grapes».*

Un dia, un tal Jaume s'Escolà va dir a l'amo En Tòfol que els glosadors eren una companyia de gats i que només sabien beure; en lloc d'entaferrar-n'hi una (no n'hi faltà ganes) es va limitar a dir-li: «Tenc collons de girar-te damunt-davall; tu, amb sa lletra que tens, no saps fer cap glosa, i jo, gat i tot, te'n podria fer tota sa nit». Aquesta no fou l'única vegada que, caçadors i jugadors sobretot, s'aficaren amb ell. Per això els dedicà un gratat de cançons:

*«Amb aquesta ja vaig certa
que no ho sou, glosador
perquè un cavall trotador
en tocar-lo d'esperó
parteix carrera oberta».*

*«Sa paraula no és borrera
ja ho diu en Tomeu Moix.
Caçadors i jugadors
sa fam les corr per darrera».*

En Rafel Tonet festejava un al.lota de Muro. Ell era molt ben plantat, però son pare havia fet net anant de plets. L'amo En Tòfol va glosar:

*«Maria de can Benet,
que has de ser sa madona
d'en Rafel de can Tonet?
L'amo en Martí Benet,
anau alerta a na Maria,
que en Rafel de can Tonet
domés du sa galania».*

En una altra ocasió, un home va insultar la sogra de l'amo de Son Parera i va tirar la seva filla dins un solc de figuera. El dugueren al tribunal i davant aquest fet, en Cosidor cantà:

TEMPS ENRERA

«Madona d'es Caparó
en Jordi Roca vos crida
assegut a una cadira
qui vos demana perdó»

Per acabar, transcriuré algunes altres de les moltes gloses que féu l'amo En Tòfol:

«Sa madona d'aquest lloc
sempre va portes obertes
carrega sa gent d'ofertes
promet molt i ateny poc».

«Al.lota si vols tenir
una cadenera bona
li has de donar escaiola
cada dia de matí».

«Dues al.lotes corrien
per un ocell agafar
les ne dava un en sa mà
i ningunes el volien».

«N'Antònia Ramis canta
canta fort gruixedet
i senten es seu cantet
de Son Blai i Son Poquet
d'es clot d'en Forteza i Tanca».

«Na Lluca bat per sa palla
perquè té pocs cavallons
se'n va a Lluc per guanyar paradons
i quan és allà s'hi baralla».

«Lo que fan dues amigues
quan s'estimat se n'ha anat,
se conten lo que ha passat:
— Per amor de Déu no ho digues!».

«Sa nostra figueralera
ha caiguda d'un cimel
ha dit que no s'havia fet mal
perquè no mos riguessen d'ella».

«A ses sales de Morell
varen tondra na Joana
va esser de tan bona llana
que tengué de cada estidorada un vell».

He de dir, finalment, que aquest treball no hagués estat possible sense l'ajuda de l'amo En Joan Cosidor i l'amo En Pep Tofolí.

M.ª Immaculada Roca Balaguer

CORRECCIÓ DE BARBARISMES

referents a:
EL CARRER

Barbarisme	Forma correcta
ACERA	voravia, vorera
ALCANTARILLA	claveguera
ALUMBRAT	enllumenat
BARRIO	barri
BASSURA	fems, brossa
BATXE	clot, sotrac
CAMIÓN	camió
PARAFANGOS	parafang
RASCACIELOS	gratacel
SEMAFORO	semàfor
TRAFIC	trànsit
XOQUE	xoc, topada

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

ES CORB I SA CADERNERA

El Sol aprieta. La cigarra se viste de smoking para dar el último concierto. El abejorro revolotea «l'espereguera de moix» y el «romaní» planta olorosa y medicinal, siempre verde y de flores rosas. El gracioso erizo camina por entre los hierbajos secos en busca de gusanos para aplacar su hambre. La señora gineta dormita en una agujero de la higuera, en espera de la oscuridad.

Más allá un ratón come una bellota que ha caído como fruta madura, con el ruido de sus dientes ha despertado al «mostel». ¡Mal asunto para este ratón! El mostel es un gran cazador y casi nunca falla.

Mientras en lo alto de un pino una «cadarnera» observa todo el movimiento que ocurre abajo.

El jilguero, quizás el más bello animal que puebla nuestros abandonados campos, es en verano cuando termina de pintarse su carita de carmín, rimel y coloretes en sus alas. Inconfundible su volar como su cantar.

En la cima de un «ullastre» un «corb» observa con sus ojos penetrantes donde incar el pico. En todo el día no ha comido nada, su barriga lanza ruidos en forma de protesta por ver si cambia su situación.

El cuervo pájaro muy común en Mallorca. Su silueta negra en vuelo es típica, por la cola larga y en punta, la cabeza y el pico grandes así como sus alas.

Le encanta jugar volando, dejarse caer como una piedra con las alas semi-cerradas, como si de un reactor se tratase, para subir después.

Es un ave de las más inteligentes, quizás la más lista. Su voz «ork... ork...» rompe el silencio en esta tarde calurosa.

El cuervo come todo lo que encuentra, carne muerta, grano, fruta, etc. También algún que otro pájaro más pequeño.

El «corb» con sus catalejos observa la «cadarnera» sobre el pino. ¡Aleluya! Ya tengo cena.

Como un rayo parte hacia el pino para comerse al indefenso jilguero. Este al ver la silueta negra, preciosa y con el volotear rápido pero al mismo tiempo elegante, quedó inmóvil como hipnotizado por tanta belleza.

El «corb» sorprendido por la rara actitud de la «cadarnera», rectifica su caída en vuelo y se posa a su lado.

— ¿Por qué no has huido al verme?

— No he hecho nada malo. ¿Por qué tengo que huir? Responde el jilguero.

— Tengo que comerte. Le dice el «corb».

— ¿Por qué tienes que matarme precisamente a

mí? Soy joven aún, no he tenido tiempo de saborear los placeres de la vida. No me mates y te enseñaré un huerto de fruta y podrás saciar tu hambre.

El cuervo al ver al indefenso jilguero como se las imaginaba para salvar la piel quedó pico abierto y sin pronunciar palabra alguna.

— *Vamos sígueme*, le dice la «cadarnera».

El «corb» un tanto sorprendido le sigue vacilando un poco.

Al rato ya están volando sobre un huerto lleno de fruta madura y deliciosa para saciar el hambre del cuervo.

Peras, albaricoques, manzanas, ciruelas, etc. El animal come hasta reventar, casi no puede alzar el vuelo. La «cadarnera» le da un aviso que hay que largarse, se acerca un payés con un gran garrote y con cara de pocos amigos.

Al verlos partir a los dos juntos, el payés murmuró: *¡Y mi padre siempre me decía que nunca se junta un «corb» y una «cadarnera»!*...

Por el camino la «cadarnera» vuela debajo del «corb» para protegerse de la furia del Sol. Hablan de sus cosas, de sus amigos, del futuro... y de ellos. Esta tarde nace una gran amistad entre dos seres totalmente diferentes.

Se paran a descansar sobre un viejo «garrover». Acto seguido la bella «cadarnera» se pone a cantar una canción que ha aprendido de sus padres.

*«Bon arbre és el garrover
que fa garroves tot l'any
quan li cullen les d'enguany
ja té les de l'any que ve»*

LA NOSTRA FAUNA

Le acompañan un coro de «passarells», un «rossinyol», una «mèrlera» y una «tórtera». Aquello es una fiesta donde se respira amistad.

El «corb» para no ser menos decide cantar una canción

*«Un mart i una geneta
s'enfilaven per un pi,
i sa geneta va dir,
vols que t'estir sa coeta?»*

Con su voz ronca casi asusta todo el personal. Se ve que el cantar no es su mejor virtud.

De pronto se oye un tremendo ruido, como un gran trueno. Y no hay tormenta. Es su enemigo el escopetero que ha matado un conejito que no sabía nada de la vida.

Se acabó la fiesta, inmóviles vigilan el ruido de unas botas de cuero que aplastan todo a su paso.

No muy lejos del lugar una abeja revolotea los «cipells», la gatosa, es «romaní» y las aterciopeladas amapolas.

Llenas sus cestas de polen se preparan para ir a su enjambre, pero antes decide refrescarse en un charco que ha dejado el aspersor.

Un inesperado golpe de viento la empuja al agua. Está perdida, no sabe nadar. El destino hizo que pasara por el lugar una blanca paloma y al oír los gritos de desesperación de la abejita se lanza en picado y con su

pico la saca del agua evitándole una muerte segura.

La abeja no sabe como agradecerle su ayuda. Quizás algún día te pueda devolver este gran favor.

Al coger altura la paloma, escondida de entre los matorrales sale una escopeta, la abeja al ver que su salvadora está perdida se lanza sobre la mano que por el dolor falla el disparo y la paloma se pierde en el bosque.

Gritos, aplausos y canciones salen de las bocas del «rossinyol», la «mèrlera», el «passarell», la «tortola», la «cadernera» y el «corb». La fiesta parece seguir.

No siempre las fiestas son completas. La escopeta dirige el punto de mira hacia el jolgorio. Apunta y dispara al más grande.

Un manto rojo cubre su cuerpo vestido de negro. Jirones de piel y carne ensangrentada se esparcen por doquier.

— ¡Una alimaña menos!, dice el escopetero.

Todos huyen despavoridos. Mientras vuela la «cadernera» se repite: ¡Alimaña?... ¡Pero si la alimaña eres tú!

Lágrimas de dolor, de pena, van cayendo en la sedienta tierra por su buen amigo el «corb».

Los campesinos del lugar dicen que al atardecer cada día una «cadernera» se posa sobre un pino y lanza tristes trinos llamando a su amigo durante horas, hasta que se marcha como alma en pena pidiendo reunirse pronto con él.

Paco Tugores

**AUTOSERVICIO
CA'N BIEL**

**AUTOSERVICIO
CA NA FRANCISCA**

Plaza San Martín, 5 - Tel. 53 78 18

Calle Mayor, 62 - Tel. 53 74 78

PEQUEÑA HISTORIA DEL CINE OTROS ESPECTACULOS EN MURO CONTINUACION DE LAS AVENTURAS Y DESVENTURAS DEL «TORERO FOC» - CAPITULO XIV

La cosa parecía no tener arreglo cuando a punto de cumplir los 11 años se atrevió a proponer a su padre, el marchar hacia Buenos Aires, lo que le pareció bien al padre pero con la condición de que no podía ni quería pagarle el pasaje.

No se amilanó por ello el muchacho, quien ya debía tenerlo pensado, por lo que partió de Sa Pobla con solo lo que llevaba puesto y tuvo la osadía de buscarse un acomodo en el tren que las 6'30 h. salía hacia Palma para lo que adquirió un billete de 3.ª con unas pocas peras que habría ganado jugando «al canonet».

Una vez llegado a Palma se fijó en varios hombres que iban arribando a la llegada del tren y se ofrecían para llevar algún paquete, bulto o cajón a los viajeros, y ni corto ni perezoso, hizo lo mismo con un señor que parecía aguardar a alguien que le llevara sus dos paquetes, al que se acercó ofreciéndose a llevarle los dos bultos, los cuales cargó sobre sus hombros, acompañando al señor por la calle Olmos en donde se pasaron ante un comercio de tejidos en donde descargó los bultos nuestro jovencito que resultó simpático al señor, quien lo invitó a ir con él hasta un próximo café en donde tomaron café con leche y ensaimada.

Fijándose el caballero en el apetito que demostró Pedro al pasarse el desayuno en un santiamén, ante lo cual el buen señor le preguntó si sentía más ganas de comer, asintiendo a la pregunta. Por lo cual, el buen hombre encargó al camarero que sirviera comida al joven y que pasaría a pagar, luego dió 3 duros de plata a nuestro protagonista y se despidió. Buena comida y buen comienzo, se dijo para sí el aventurero, que seguía pensando en embarcarse para ir a conquistar las Américas; ¿pero cómo hacerlo? Su cabeza era un hervidero barajando ideas, hasta que por fin dió con la solución y sin más se lanzó a la calle por donde anduvo sin rumbo fijo, pues que no sabía que calle tomar para dirigirse al muelle, por lo que tuvo que preguntar a varios transeuntes donde estaban los barcos. Por fin dió con lo que buscaba y cansado se sentó a la sombra de un cobertizo, a la vera del mar, en donde se quedó dormido. Cuando se despertó casi entraba entraba el anochecer y vió un trájín de hombres que iban subiendo por una rampa que estaba, por un extremo apoyada sobre el suelo y por otro asentada sobre la baranda de un barco del que partían unas gruesas cuerdas que atadas a unos pilones, tenían sujeto el barco.

Enseguida pensó en ofrecerse a alguien para ayudarle a subir alguna maleta y no tardó en encontrar una señora a la que ayudó a portar un maletín emprendiendo la subida al barco en donde estaba apostado un señor tocado con una gorra de plato que les iba pidiendo el billete a los pasajeros y que dijo al Pere Foc que se bajase del barco, pero la señora le dijo que aquel jovencito era un empleado de su casa y que le dejase para ayudarla a llevar la maleta hasta su camarote, que luego se bajaría,

pero el muy ladino después de cobrar dos pesetas, se despidió de la señora y tomando la primera escalera con que se topó a bordo, subióse por ella y se metió por la rendija de entre dos lonas que cubrían un bote de salvamento, que por cierto en esta ocasión, salvaron de ser descubierto a nuestro «vivales» hasta haber llegado gratis y sin novedad al puerto de Barcelona, en cuyo punto pareció que empezaban las desdichas, pues el Capitán del barco (supongo que con ánimo de acobardar a Pere Foc, le dijo que lo devolvería a Mallorca en un viaje de vuelta o bien lo echaría al mar).

Con todo ello se armó sobre el muelle una trifulca de mil demonios, pues «el polizón» le prometió que si se devolvía, el mismo, se echaría al mar y cargarían la culpa de ello al Capitán, que viendo el cariz que tomaba el asunto optó por entregarlo a la policía, pero, mientras lo pensaban, se escapó el muy cuco por entre la gente, dando contra un señor enfundado en pulcro uniforme al que casi derribó con el topetazo que le dió, al escapar de sus perseguidores. Pero el elegante caballero, muy atento, le ayudó a levantarse y le hizo entrar con él, en una farmacia cercana para que le revisaran por si se hubiese hecho algún daño; pero por fortuna, nada pasó de malo, al contrario, pues los perseguidores, dejaron o perdieron el rastro de Pere, lo cual favorecióle, pues el señor que tan solícito se mostraba, resultó ser un Mayor del Ejército Británico que marchaba destinado a la colonia inglesa de la India y no se porqué motivo el barco que lo llevaba se hallaba fondeado en el puerto de Barcelona, en donde estaba esperando la orden de partir hacia su destino, mientras, este oficial había bajado a tierra para dar un paseo y la casualidad deparó el suceso que se ha relatado, no parando ahí la cosa, porque aquel militar que tan atento se mostraba, resultó que champorreaba el idioma español, y ayudándose con señas y ademanes le dió a entender al mallorquín, que le acompañase para ir a su barco y le invitara a comer para luego enseñarle el barco que resultó ser una fragata de la Armada Británica a la que arribaron con una chalupa conducida por un marinero que los condujo a bordo.

Pep Tofolí
Julio, 1988
(continuará)

RECORS D'ANTANY

- 1.- L'amo En Jordi Voltat
- 2.- Jaume (a) Boyeras (es barber d'es carrer Major)
- 3.- Toni de Ca'n Fuit (amic d'es barber)
- 4.- L'amo En Guillem Maganet (l'amo d'es cafè)
- 5.- Es torero Pere Foc
- 6.- Rafel Ballester (Torres)
- 7.- Jaume de Ca sa Xota (a) (Leche)
- 8.- Jaume Xotí (a) carnicer
- 9.- L'esposa de Mestre Rafel Sellater, Madò Rosa Coves
- 10.- Mestre Rafel Sellater damunt es portal de ca seva
- 11.- En Miquel Corniam (damunt sa seva bicicleta)
- 12.- En Joan Morey (boxeant amb En Miquel Boyeras)
- 13.- Rafel Gamundí amb sa seva bicicleta, entre els dos boxejadors.

- 14.- En Miquel Boyeras
- 15.- En Pep Tofolí amb sa bicileta del seu mestre
- 16.- En Joan Simó (mosset de sellater)
- 17.- Madó Maria Balaguera (sa madona damunt es portal d'es seu cafè)
- 18.- L'amo En Jordi Poquet (dret, darrera En Toni Fuit)
- 19.- Maria Balaguer (d'En Trinqués), neboda de l'amo En Guillem
- 20 i 21.- Na Maria i Na Francisca, filles d'es sellater
- A.- Casa de Ca Sa Torre

Foto agafada des del carrer Major, davant de Cal Senyor Lloret, l'any 1926 (si no falla sa memòria). L'autor va esser En Miquel de Ca'n Pau, practicant de la Farmàcia de D. Joan Sabater. Va esser publicada per primera vegada l'any 1934 a MURO EN LA MANO.

SUPERMERCADO

ALCUDIA SUITE

de Angela Cladera

PRECIOS MODERADOS

Urbanización «Ses Fotges»

Tel. 54 75 58

PLAYA DE MURO

TERCERA EDAT

LA TERCERA EDAD COLABORA CON EL AYUNTAMIENTO

El Claustro del Convento se ha visto engalanado con una acertada exposición de frutas, productos del campo y plantas, que ha sido dirigida y patrocinada por el Magnífico Ayuntamiento de Muro, y ha valido para engrosar las tradicionales fiestas de San Juan.

Han participaddo la Cooperativa Agrícola Murense, exponiendo productos que sus socios cultivan, han expuesto verduras frescas (pimientos, tomates, coles...), legumbres (alubias) y cereales, mostrando lo que diariamente ofrecen en el mercado. Otros agricultores también han expuesto enseñando sus propias cosechas con la máxima presentación, unos eran Jaime Cloquell y Juan Capó. Con frutas (melocotones, ciruelas, albaricoques) son productos que nos enseñó Jaime Perelló. Un señor nos enseñó en mallorquín se dice «tabac i llí» y otras semillas de plantas. Revetla d'Algelbél nos mostró los productos sin desgranar (trigo, cebada, avena), más lo mostraban desgranado, enseñando lo que usaban, las medidas para venderlos («barcella» i «almud»).

Las plantas a cargo del PSOE, Vecinos del Convento, Sra. María «Gener», Colegio San Francisco de Asís, Colegio Público, Asociación de la Tercera Edad, todos estos expositores pusieron el máximo interés en bien vestir su stand que llevaba su nombre. Esta exposición fue inaugurada por nuestras primeras autoridades, haciéndonos honor el Conseller D. Pedro Morey del Departamento de Agricultura, del cual todos los concursantes recibieron unos trofeos donados por la Caja de Ahorros «Sa Nostra» y un sobre sorpresa de nuestro Alcalde D. Miguel Ramis. Esta exposición quedó abierta al público

para que pudieran visitarla del 24-6-88 hasta el 26-6-88. Según comentarios ha sido muy visitada y comentando que ha agradado mucho, suplicando que se repita el próximo año. La 3.ª Edad además de colaborar en esta exposición, para resaltar al Ayuntamiento, dos miembros de la junta han repartido con el coche, acompañado de un guardia municipal a las personas que sabíamos estan enfermas o de mucha edad, un vaso de buen helado acompañado de un trozo de ensaimada en nombre del Ayuntamiento, cosa que los enfermos o viejecitos lo han agradecido expresando una gran satisfacción, dando las gracias al Ayuntamiento por esta atención. Suplicamos disculpas si alguno ha quedado sin ser visitado, ya que ha sido sin ninguna intención.

Bartolomé Riutord

CORRECCIÓ DE BARBARISMES

referents a:

CAMP I PLATJA

Barbarisme	Forma correcta
ABONAR	adobar, femar
CENTENO	sègol
FIERA	fera
GANADER	ramader
GANADO	bestiar
ISLA	illa
MONTANYA	muntanya
PAJARO	aucell
PLAIA	platja
RED	xarxa, filat
SOMBRA	ombra
VERANEIG	estiuèig

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

Fil per randa

HISTORIA DEL TORO BRAVO

La historia del ganado bravo para corridas de toros comienza con las etirpes andaluzas del Conde de Vista-Hermosa y D. Vicente Vázquez. Realmente, la cantera de ambas ganaderías es la misma, porque las dos se forman en Utrera, de la provincia de Sevilla. Ahora que al seleccionar por la prueba de tentadero y otros caracteres, cada uno hubo de llegar a productos distintos: más pastueños los de Vázquez y de más nervio los de Vista-Hermosa.

Con posterioridad, aquellos dos conjuntos ganaderos se dispersaron en múltiples ramificaciones, continuándose la selección por los nuevos poseedores, llegándose al momento actual en que sigue hablándose de casta Vazqueña y de casta Vista-Hermosa. Los toros de «Los Bayones» a lidiar en Muro en las pasadas fiestas fueron calificados por Quinito Caldentey como pura casta Vista-Hermosa.

La realidad es que las razas ganaderas de hoy distan mucho de lo que fueron en manos de Vázquez o del Conde, porque cada continuador ha seleccionado a su modo para fijar nuevos caracteres en el ganado, sin que se nos diga cuáles son dichos caracteres; siendo posible que ni lo mismos ganaderos sepan definir sus productos, ni en que se distinguen unas ganaderías de otras, porque lo único que aparece claro en la selección realizada hasta el momento actual es la constancia del color negro de los toros, más el intento de que el ganado sea noble, que acometa bien a los caballos y soporte faenas de muleta de cincuenta pases. Programa bastante exigente por cierto, pero que está exento de otro carácter primordial que han de tener los toros para corridas en lo que se refiere a sus dimensiones zoo-técnicas.

Por ello, leer libros de genealogía ganadera no enseña nada especial, porque todo se vuelve Vista-Hermosa para arriba y D. Vicente Vázquez para abajo, nombrando infinidad de veces a estos dos ganaderos ilustres, sin obtener nada en limpio de tales lecturas.

Tuvo que ser D. José Ortega y Gasset quien, en un breve escrito contenido en su libro «La caza y los toros», haya dicho más cosas que nadie y haya vertido más sustancia taurina que nadie.

A saber: dice que en España han existido tres focos de ganado bravo: el navarro, el castellanoleonés y el andaluz. De las tres especies correspondientes, los toros navarros se caracterizan por su escasa longitud, pequeña alzada y mucho genio. Así, sus embestidas tenían como carácter especial volverse con rapidez vertiginosa en muy poco terreno por lo cortos que eran de cabeza a rabo.

Esta raza que se ha empleado en tiempos pasados para las corridas, ha tenido que ser desechada por completo, ya que no se presta al estilo reposado que se ha impuesto en la lidia de hoy.

El último ganadero actual que por los años treinta poseía toros navarros de estirpe «Carriquiri» ha sido D. Anastasio Fernández en sus fincas de Salamanca, Campocerrado y Martihernando, el cual tuvo que prescindir de los carriquiris y rehacer su ganadería por completo con toros andaluces.

En un lugar intermedio se encuentran los toros castellanoleonés de embestida rápida de no mucha alzada y tirando a cortos los cuales no han servido tampoco para el estilo actual de la fiesta.

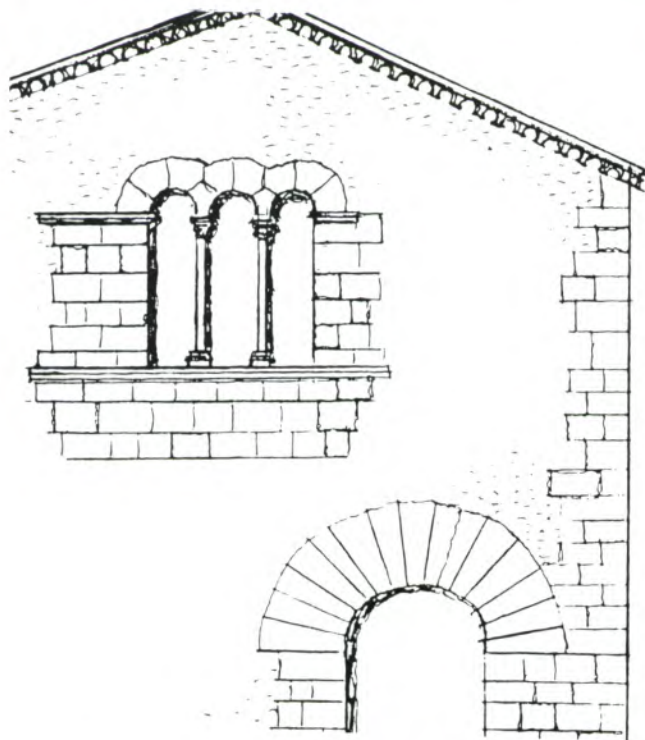
En el otro extremo se encuentran los toros de Andalucía, de gran alzada y gran longitud. Las embestidas de estos toros tienen como carácter especial volverse con más lentitud que los navarros, porque su gran dimensión de cuerpo no les permite vueltas rápidas y con los cuales se puede practicar un toreo suave, de giros lentos, con lances reposados a base de parar, templar y mandar, técnica que resultaba imposible con los toros cortos de Navarra.

Puede observarse que en cuanto sale por los chiqueros un toro cortito no hay medio humano de torearlo con quietud. Siembra el pánico en el ruedo a pesar de su aspecto de becerro.

Como se ve las enseñanzas taurinas de D. José Ortega y Gasset son tan originales que no se han leído nunca en ningún tratado de ganadería brava, a pesar de que existan en gran número.

Francisco Picó Aguiló

MURO: DEL PATRIMONI ARTISTIC

FITXA 4. CASA GOTICA EN ESTAT DE RUINA AL CARRER BISBE MASSANET, 7.

A la façana d'aquesta casa, a més d'un bon portal redó, hi ha restes d'una finestra «coronella». Aquests restes són suficients per refer-la tal com era originalment.

Aquesta casa data del segle XIV i és la més antiga que es conserva a Muro.

Les finestres «coronelles» tenien dos o tres petits arcs i una o dues columnes molt primes, que els italians anomenaren «coronella» i d'aquí vé el nom mallorquí. A Ciutat se'n conserven moltes però als pobles de Mallorca només en queda una altra, a Sineu, a la casa, dins el poble, anomenada «Son Toreió», convertida avui en restaurant.

La casa de Muro de la que estam parlant, pel seu estat de ruïna, evidentment no es pot conservar i segurament serà reconstruïda. Però es d'esperar que els responsables de la conservació del nostre patrimoni, en el moment en que es faci el projecte de la nova casa, obligaran als constructors a refer aquesta finestra, degudament restaurada. I també l'antic portal redó.

Director: Antoni Cloquell Ramis

BODAS
COMUNIONES
CONVENCIONES

CENA MEDIEVAL
CON BAILE Y
ESPECTACULOS...

Carretera Sta. Margarita - Ca'n Picafort Km. 2,5
Tel.: 52 37 11
53 78 35

CARTES OBERTES

CARTA DE AGRADECIMIENTO

Sr. Director de Algebélí:

Le ruego la publicación de la siguiente carta en el periódico de su dirección.

Con las gracias anticipadas, le saluda atentamente el Secretario del Consejo Escolar del Colegio Público.

Srs. propietarios de la Empresa JUPE:

Con motivo de la ejecución de uno de los objetivos de Centro del Colegio Público, tuvimos ocasión de requerir de Vds. una información técnica para la instalación de algunos mojones señalizando varios caminos vecinales de nuestro pueblo.

Su colaboración fue tal que no solamente nos informaron sino que nos obsequiaron con la fabricación de los citados mojones, y para mayor satisfacción tuvieron la amabilidad de que su colaboración fuese total, obsequiando al Colegio con (y al fin y al cabo al pueblo) con la totalidad del valor que pudiera representar el costo de dichos mojones.

En el pasado Consejo de Dirección se acordó por unanimidad constase en acta este obsequio, y fuese publicado en ALGEBELI esta muestra de solidaridad con nuestro Colegio, y nuestro alumnado.

Cumplo el requisito y públicamente agradecemos su valiosa colaboración como secretario del Consejo Escolar y en nombre de todos sus componentes.

Muy atentamente

Sebastián Roca

SUPERMERCADO

DUNAMAR

Paseo Colón, 176 - CAN PICAFORT

ROMANTICS ENTRE L'EMOTIVITAT I LA NOSTALGIA

Deu anys després de la seva retirada, els ROMANTICS s'enfilaren als escenaris per oferir als seus amics — tots els murers, en definitiva— dues irrepetibles actuacions. La primera davant l'Església Parroquial, durant les festes de Sant Joan, i la segona al Barbacoa Son Sant Martí, un mes més tard, en el decurs d'un sopar d'homenatge. Dues actuacions plenes d'emotivitat i de nostalgia, a través de les quals, els murers, mitjançant els seus sincers aplaudiments i l'escalfor de la seva presència, els testimoniaren el seu afecte i el seu agraïment per haver protagonitzat una època inoblidable de la seva vida.

I amb els ROMANTICS hem recorregut la seva petita història. Aquesta:

— Tot va començar cap allà a l'any 1961. Per aquell temps se feien uns festivals al Saló Centro i hi actuàvem molts de joves. Així va esser con En Rafel Pomar, En Miquel Molinas i En Paco Aguiló decidírem formar un trio al que batiàrem amb el nom de «Trío Los Pinchos». Vàrem participar en un concurs que organitzava Radio Inca i arribàrem a la final, que es celebrà a la Plaça de Toros. Quedàrem tercers. Aquella va esser la nostra primera actuació en públic. Te podem assegurar que les cames ens tremolaven. Hi actuàvem en aquest festival «Los 5 Latinos» i noltros ja cantàvem el tipus de cançó melòdica que interpretàrem després amb els ROMANTICS. En Miquel tocava la guitarra, En Rafel la bandúrria i En Paco era el vocalista.

— I com va esser el bot del «Trío Los Pinchos» a «Els Romàntics»?

— Vàrem parlar, En Jaume Picó i En Paco, de fer un conjunt. Comentàrem la idea amb En Miquel Molinas i amb En Sebastià Tauler (Coco). Ens posàrem d'acord i escriguérem una carta a En Miquel Ramis (Blanc) que feia el servei militar a Cartagena, a veure si volia tocar la bateria amb noltros. Va contestar dient que estàvem locos volent tocar només amb 5 elements, ja que en aquella època proliferaven les grans orquestres. Noltros li contestàrem dient que havíem vist altres conjunts, com els Javaloyas que amb 5 tocaven molt bé. Finalment va dir que sí i noltros ens posàrem a assajar. Quan ell va tornar a Mallorca ja ho poguérem fer junts.

— La primera actuació?

— Va esser el 26 de juliol de 1963, a l'Hotel Alomar, en aquell temps l'únic hotel de Ca'n Picafort. «Cuando calienta el sol» va esser la primera cançó que muntàrem.

— Tanmateix és estrany que tocassi sense baix, perquè en Paco el va aprendre a tocar més tard.

— Sí, ho era. Més envant el Col.legi Sant Francesc ens deixava un contrabaix d'aquells grossots. El passejàvem fermat damunt el cotxe. Jo encare no el sabia tocar — diu, en Paco— i li pegava per allà on podia.

— Quin temps vàreu assajar abans de sortir a tocar en públic?

— Tres o quatre messos. Dúiem dotze cançons de repertori i no bastaven per omplir la vetlada. Per això, quan l'acabàvem, deiem: «complaciendo una petición...», repetíem les cançons i així sortíem del pas.

— Amb quina freqüència actuàveu?

— Primer dos dies a la setmana. L'any 64 ja tocàvem diàriament i durant aquests 16 anys de tocar no crec que descansàssim ni dos messos.

— Alguna anècdota d'aquells primers temps?

— Vàrem anar a fer una berbena a Sa Caseta d'es Capellans. Tocàvem damunt el camió de l'amon Nadal Sóller. Des de les 10 del vespre a les 5 del dematí, una orquestra tota sola. Ja a les tantes de la nit, comentàvem entre noltros: «aquesta només l'hem tocada cinc vegades...» i la tornàvem repetir.

— Seguim...

— El conjunt ja va començar a sonar. Varen venir a cercar-nos de l'Hotel Gran Playa, que se va fer nou, de l'Hotel Molins de la Cala de Sant Vicenç, i del Bolero de Cala Ratjada. Anàvem tumant. Els dies que tocàvem a Ca'n Picafort, feiem doblete a una Sala de Festes que se deia «La Joya».

— Com va esser la incorporació d'en Tolo Pomar?

ENTREVISTES

— Al cap de 4 anys en Miquel Ramis se va retirar i va entrar en Tolo, que devia tenir uns 17 anys. Duia unes idees molt llançades... i un poc que el frenàrem noltros i un poc que va envestir ell, el conjunt es va modernitzar bastant.

— Inicialment, el nom del conjunt era el de «ROMANTICS BOYS»; com va esser que elegíreu aquest nom i per què després retirareu el «BOYS» de darrera?

— Lo de ROMANTICS va sortir degut al tipus de música que feiem. Crec que va esser en Rafel Frare que va afegir els BOYS per fer-lo més comercial. Llavors quan anàrem a actuar a Palma ens adonàrem que el nom quedava una mica desfasat i ho deixàrem en ROMANTICS tot sol.

— Com va esser això d'anar a actuar a Palma?

— Primer tocàvem al local de l'Assistència Palmesana, que en aquell temps hi feien ball. Allà va venir un senyor anglès que li deien Mister Thomas, acompanyat d'en Bravo, el representant, i el conjunt li va agradar tant que ens va fer un contracte d'un any per inaugurar Zhivago.

Recordam que actuàvem als festivals matinals del Líric. Davant noltros tocaren dos o tres conjunts molt renouers i els omplírem de tomàtigües. Aquell dia estrenàvem un traje i te pots imaginar el retgiró que duiem abans de sortir. Ho fèrem i ens posàrem a tocar música senzilla, com «Embustero y bailarín» i vàrem tenir un èxit fabulós.

— Després d'en Miquel Ramis se va retirar en Sebastià Tauler?

— En Sebastià va tocar 7 ó 8 anys. Se va retirar i va entrar En Josep Moyà, un trompeta de Palma.

— Abans, però, ja havíeu gravat els vostres primers discs. Parlem del que va encetar la sèrie.

— Don Gabriel Barceló ens va patrocinar un disc que gravàrem a Barcelona, a la Casa Belter. Partírem tots cinc cap a Barcelona, carregats amb tots els instruments. La experiència no va esser molt bona. Vàrem pagar la novatada. Encare tocaven en Miquel i en Sebastià.

— Quines cançons gravàreu?

— «Aline», «Larga calle», «Tu me dijiste adiós» i «Mis manos en tu cintura». Vàrem vendre tota l'edició.

El disc el gravàrem només en dues pistes: música i veu. A les 7 del capvespre començàrem a gravar i acabàrem a les 7 del dematí.

El segons disc ja el gravàrem amb una casa discogràfica, la Casa Fonol. Gravàrem les veus a Barcelona i la música aquí. No hi va haver cap disc que ens costàs ni un cèntim. La casa discogràfica corria amb totes les despeses.

— Després d'una llarga sèrie de discos senzills va arribar el LP.

— La gravació durà dues setmanes bones. Ens duigué molta feina. El gravàrem en 6 pistes. Fèrem una tirada de 1.000 exemplars i també se veneren tots.

— Quines varen esser les cançons més destacades d'aquell disc?

— «Golondrinas blancas», «Las Palmeras» i «Tabú». Aquesta darrera cançó sempre ens va donar un extraordinari rendiment. No l'assajàrem mai. Vàrem començar de pardaleria a fer la momeia i el siurell i per tot allà on anàvem la mos demanàvem.

En aquest disc hi havia cançons d'en Tolo, d'en Joan Julià i una de teva, per cert.

— També fereu moltes berbenes...

— En aquest temps firmàrem una exclusiva amb «Espectáculos Oro» d'unes 20 berbenes cada estiu i sempre teníem problemes perquè havíem d'enviar un conjunt que ens substituís a les Sales de Festes —els 5 darrers anys actuàrem a Maquiavelo cada dia— i com que moltes vegades no eren tan bons com noltros, els propietaris es queixaven.

— Vareu fer sempre la música que volguereu o vareu cedir a pressions de qualcú?

— Ningú ens va imposar mai el repertori. A dins el conjunt hi havia diversitat d'opinions, i això era bo. N'hi havia que volien fer música de qualitat, difícil, i altres recolzàvem una música més comercial. Per una raó: noltros feiem música per ballar i segons quina cançó tocàvem la pista estava buida, en canvi quan tocàvem peces més comercials s'omplia tot d'una.

— Va canviar molt el públic des dels començaments als darrers anys?

— Quan anàvem a tocar a l'Hotel Molins, els turistes te demanaven una cançó i si la tocaves te donaven 1.000 pessetes de propina i ara, si podien, se'n durien els cables... El turisme ha anat molt per avall.

— No vareu prodigar massa les composicions pròpies?

— No. Només fèrem 5 ó 7 cançons. En Tolo Pomar escrivia la música.

— I com va esser que decidíreu acabar de tocar?

— Tocar cada dia ens va fer avorir la música. Quan s'agafa en un pla professional és per morir-se, val més anar a picar esquerda. Tothom estava cansat i tots ens volíem retirar per dedicar-nos a les feines pròpies..

ENTREVISTES

— **Quines cançons recordeu més agradablement de tota la vostra trajectòria?**

— A part de les ja anomenades de «Las Palmeras» i «Tabú», s'hi podrien afegir «Cuando caliente el sol», «Ojos de España»... i de cara als estrangers «Paradise of love».

— **Vàreu tenir ofertes per anar a tocar fora de Mallorca?**

— Sí, per anar a Alemanya. Gràcies a Déu no hi vàrem anar. No ens va interessar mai tenir aventures perquè no sabíem el que podria passar.

— **I com es va comportar el públic durant el temps de la vostra vida artística?**

— Per tot allà on anàrem, el públic sempre va estar amb nosaltres. Si haguéssim vist un moment només que el públic se'ns posava en contra ens haguéssim retirat tot d'una..

— **I hi afegixen, bromenjan:**

— Quan vàrem començar un músic, de cara a les dones, era com un déu. Allò era el no va més...

— **I arribam a les festes de Sant Joan...**

— L'actuació de les festes de Sant Joan ha estat la més feliç que hem tingut des de que estam amb l'orquestra...

— **Esperàveu una resposta tan emotiva del poble de Muro?**

No, no esperàvem una resposta com aquesta, a pesar de que els murers sempre ens ha tengut en un lloc molt alt. Durant els 17 anys que tocàrem no vàrem fallar un sol any a les Festes de Sant Joan.

Lo del sopar de despusahir va esser la gota que va fer vessar el tassó.

— **L'actuació va resultar molt lluïda. Vos va costar molt tornar a agafar la forma?**

— No ens va costar gaire. Ho preparàrem bastant, encare que tenguérem els nostres problemes.

— **Supòs que voldreu donar les gràcies a qualcú...**

— Sens dubte a Miquel Ramis, que va esser el gran impulsor de l'homenatge. Agraïm també les mostres d'afecte que hem rebut durant tots aquests dies.

— **No tomareu a trepajar els escenaris?**

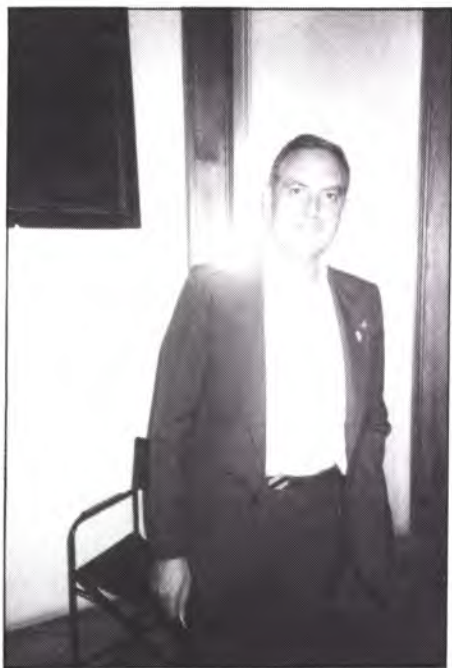
— L'actuació de Son Sant Martí serà la darrera. Ha d'esser en fer els 25 anys.

— **En Paco és el que ens deixa la darrera frase:**

— Sempre havia dit que la música la vaig avorrir, però el vespre de Sant Joan hagués tocat tota la nit perquè no se pot explicar lo que se sent quan te trobes a gust amb un públic...

Francesc Aguiló

APROXIMACIO A LA PERSONALITAT DE PERE FIOL NOU RECTOR DE MURO

**«... QUI ENTENGUI LA PARROQUIA COM
UNA INSTITUCIO DE PRESTIGI I DE PO-
DER TENDRA MOLTS DE PROBLEMES».**

Era un poc abans de Sant Joan, quan pel poble es començà a córrer la veu: D. Bartomeu Mateu deixava la rectoria de Muro, encara que seguiria vivint aquí, per fer-se càrrec de la direcció espiritual de la Platja de Muro. El nou rector del nostre poble seria un inquer de 47 anys anomenat PERE FIOL i TORNILA. I just incorporat a la nostra Parròquia li dedicam aquestes pàgines per acostar la seva personalitat a les famílies mureres.

I per començar deixam que ens relati la seva petita història.

— Vaig néixer a Inca el 27 de setembre de 1940, fill de Jordi i Elisabet M.^a. Vaig esser el darrer de 4 germans. Dues casades, una a Llubí i l'altra a Binissalem i una altra fadrina.

Obispo Alberti, 17 - Tel. 53 71 50
MURO (Mallorca)

Vaig anar a l'escola-parvulari de les Monges Franciscanes d'Inca i el dia que feia 7 anys me matricularen a La Salle.

Als 12 anys vaig voler anar al Seminari, per això vaig passar a l'escola parroquial de Santa Maria la Major on don Vicenç Bal.le em preparà per anar al Seminari on hi vaig entrar dia 6 de novembre de 1953, l'any que es beneïa el Nou Seminari pel Bisbe Joan Hervàs i Bonet.

Tretze anys després sortia ja capellà, doncs dia 19 de juny de 1966 era ordenat sacerdot per Mons. Rafael Álvarez Lara i per ell mateix anomenat Vicari de Santa Maria i Rector del Convent de Mínims que hi ha en aquella Vila on hi vaig exercir el ministeri sacerdotal durant 7 anys, dels quals en guard un agradós record. Entrar ara al Convent de Muro, veure per tot l'emblema de la meva primera rectoria, m'omplen de goig el cor i voldria aquí també sentir-me tan feliç com ho vaig ser aleshores.

De Santa Maria vaig passar 2 anys a la Parròquia de l'aixampla ciutadana de Son Coc, Sant Josep Obrer, on més que a les tasques pastorals me vaig dedicar a la problemàtica de l'ensenyament, doncs som licenciat en filosofia i lletres, secció històrica, i aquells anys havia sortit el llibre blanc vers l'ensenyament del ministre Villar Palací, i aquesta problemàtica era molt forta donada la supressió de les ja antigues escoles parroquials... anys problemàtics en molts aspectes, per això vaig passar a la parròquia de Petra en 1975.

De 1975-1982 vaig ser el Rector de Petra i d'allà vaig passar a Lima, Perú, fins ara 1988, a la parròquia urbana que la nostra diòcesi té allà, la parròquia de Sant Joan Maria Vianney.

— **Li va agradar la notícia del seu destí a Muro?**

— *La notícia me fou comunicada a Lima, a l'octubre de 1987. Jo ja havia complit els 5 anys d'absència de Mallorca i calia retornar. Tenia uns compromisos amb l'Ola de Cooperació Sacerdotal Hispano Americana i havia de quedar bé, calia dur a terme la reunió dels sacerdots espanyols que treballen als països bolivarians, cosa que es realitzaria la darrera setmana de gener d'aquest any. Vaig fer que s'elegís un successor al càrrec i quedava lliure per a retornar a Mallorca.*

— **No sé si tendrà encare elements de judici vàlids, però jo li demanaria ¿quina opinió té del sentir religiós que se respira al nostre poble?**

— *Realment no tenc elements ni coneixements per judicar la vida religiosa de Muro, i m'atreiria a dir-te ni d'Inca ni de cap poble de Mallorca. Pensa que des de 1982 visc al Perú i he de dir realment que me costa més tomar entrar a Mallorca que el que me costà en 1982 entrar al Perú. Mallorca ha canviat molt. Veig que es fa un poc de cas, a nivell institucional, de la religiositat popular. A nivell popular hi ha unes reivindicacions... i jo me deman fins on arriba l'exigència irracional del fet religiós i on comença el camí de fe en Jesús que cal fer tot batiat i creient en la Bona Nova de Jesús. Ara però cal dir que valor molt positivament aquest sentit religiós i m'afegesc als qui volen fer aquest camí.*

ENTREVISTES

D. Pere Fiol, nou Rector de Muro, amb el Sr. Bisbe de Mallorca, Dr.D. Teodor Ubeda i el fins ara Rector D. Bartomeu Mateu.

— Digui'm, D. Pere, per a que el poble s'enteri, **za quin caràcter obeeix el seu destí a Muro? Li faig aquesta pregunta, ja que molta gent diu, que si Vostè serà el Rector o que aquest càrrec estarà compartit amb D. Bartomeu Mateu... en fi, li prec, per favor, que aclarí totes aquestes suspicàcies que circulen pel poble.**

— Crec que aquests comentaris sols els poden fer el qui no escoltaren al Sr. Bisbe dia 23 de juny, o els qui no l'entengueren gaire bé. Cal dir també que segons sabem o entenem què és una parròquia o què és un rector podem interpretar les paraules del Sr. Bisbe. Si entenem per Parròquia aquella comunitat de creients que vol viure con Jesús i vol fer present Jesús aquí i ara vivint i anunciant la Paraula, posant-la en pràctica, ajudant i encoratjant a tots els qui ho volen fer. Mirant com aquest testimoni pugui ser més clar i més eficaç... Aquí el capellà, el Sr. Rector, és l'home que deixa de fer unes coses per poder-se dedicar més i més a la comunitat, a esbrinar-nos el sentir de les Escriptures, a fer créixer en nosaltres la vida de Déu que començà en nosaltres en el Baptisme.

Ara bé qui entengui la parròquia com una institució de prestigi i de poder tindrà molts de problemes.

De fet davant la llei jo seré el Rector de Muro i don Bartomeu ho serà també de Les Gavines i tota la franja marítima que també és de Muro. Aquí en el poble ens haurem d'ajudar, sobretot a l'hivern que per allà hi ha poca vida, i més si jo he d'anar a fer escola a Sa Pobla. També cal dir que totes les decisions que s'hagin de prendre no poden ser preses per mi solament. Aquí hi ha un gros grup de gent —ja ens reunirem un dimecres a vespre— que d'una manera o altra forma el Consell Parroquial de Pastoral, organisme que caldria potenciar i mirar que sigui efectiu perquè els capellans passin, els feligresos queden i cal que totes les decisions siguin preses pels qui les han de gaudir i sofrir, no que uns les imposin als altres i res més.

— Supòs, D. Pere, que haurà vengut ilusionat al nostre poble, amb ganes i entusiasme per exercir el seu ministeri en profit dels feligresos de Muro. Digui'm, quins projectes giren pel seu cap?

— Gairebé ja ho he contestat abans quan he parlat del Consell Parroquial de Pastoral. Il.lusions. Te diré que quan un home no en té sols li resta una làpida sepulcral. Cal tenir-ne i l'Esperit de Jesús sempre és present dins la seva Església i mai deixa de sembrar-ne i no oblidis que nosaltres, els capellans, solem resar i la litúrgia ens fa demanar sovint que així com els Apòstols foren sadollats del Sant Esperit a l'hora tèrcia, ara també ompli l'Església, ens il.lumini amb un raig de llum divina... I un capellà que estima Jesús, que estima l'Església prest o tard no deixa d'estimar la realitat on hi ha de fer present aquest Jesús i la seva obra, malgrat hi pugui haver contrarietats, incomprendions o el que sigui, l'Esperit refà i reviva totes les coses. Projectes? Tots els murers trobaran en mi força per a dur endavant el bé del poble i una vivència sempre creixent de Jesús dins la nostra vida personal i col.lectiva.

PESCAFRIO

DISTRIBUCIONES
ALIMENTICIAS

PESCADOS,
CARNES,
VERDURAS,
PRECOCINADOS
Y LICORES

Obispo Albertí, 14 - Tel: 53 79 26

ENTREVISTES

— **I entrant un poc en el règim interior de la nostra Parròquia, desitjaria preguntar-li, ¿quines normes regiran en relació als actes litúrgics, com són baptismes, comunions, matrimonis, funerals? Seran les mateixes? O hi haurà un poc de flexibilitat segons les circumstàncies?**

— Pensa que acab d'arribar d'Amèrica i desconec les normes que hi pugui haver, però també cal pensar que totes aquestes coses que dius, sobretot la celebració dels Sacraments, estan subjectes a una pastoral diocesana i no saltres a Muro no podem dir això ho farem així o així deça segons ens agradi o no, caldrà en tot moment tenir present el que diu el Sr. Bisbe. A l'entrada de la Rectoria hi ha un cartell que ja ens fa veure que això és cosa de tota Mallorca. Et diré que tota aquesta normativa va anar sortint a rel de les Constitucions del Concili Vaticà II. Potser hagi costat molt arribar a una unificació, però he vist un llibretó on hi ha resumida tota la legislació diocesana, disposada després de la Publicació del Nou Codex del Dret Canònic i per aquí anirem.

Parles de flexibilitat, tota la que sigui necessària perquè la nostra celebració de la fe sigui ben **nostra**, és a dir tenint en compte el nostre tarannà personal i col·lectiu, però també que sigui una celebració de la fe, no d'altres coses que potser com humanes s'han de celebrar i crec que hi trobarem son lloc i les podem omplir de joia i del que sigui, però sabent la diferència que hi ha entre una fàvera i un garrofer, per a posar un exemple.

— **Davant aquest «passotisme religiós» que es respira a la nostra societat actual i principalment en la gent jove, ¿quina resposta té vostè, D. Pere, per als seus nous feligresos?**

— *Passotisme?* La història és la *Mestressa de la Vida*, ens diuen els clàssics i jo te puc dir que durant aquests sis anys que he viscut fora veig que hi ha coses que pareixien absolutes i ara ja no ho són. Pensa en el boom eròtic de fa uns anys i ja ha passat... Solem dir que qui fuig de Déu de bades corre i d'una manera o altra el caliu de Déu que portam al cor arriba a fer flamarada. Ara sí, els qui som creients i practicants hem de saber respectar les decisions dels qui s'han fet enfora del Crist, però també sempre hem d'estar a punt per a donar-los les mans, o per a saber-los sembrar una inquietud religiosa. Quants de sants hi ha hagut que passaven de tot i una persona, un aconeteixement, unes paraules les canviaren! I l'Esperit no és mort, ara també actua.

— **El dia de Sant Joan, Patró del nostre poble, vaig poder comprovar que té una veu meravellosa. El cant del «Prefaci» resultà molt solemne. Li agrada la música? Li interessaria formar part de la nostra Coral Miquel Tortell? Jo som membre de la Coral i, pecant un poc de protagonisme, ja està fitxat.**

— Vaig gaudir d'escoltar la Coral Miquel Tortell els dies de les festes i vos vull dir que hem de cantar. No pot ser que facem celebracions litúrgiques mudes, cal posar-hi música o perquè estam contents d'estar amb Jesús o si no per posar-nos-hi. Si la Coral és parroquial no és possible que el rector no en sigui part, i si no és parroquial no podrà deixar d'actuar a la parròquia i per això sempre caldrà parlar i programar perquè la Coral tenguí el lloc que li pertoca a les nostres celebracions i el poble pugui participar escoltant i gaudir cantant.

— **Ja no el vull cansar més, D. Pere. Es podria definir com home i com a sacerdot?**

— *Una definició?* Sempre han estat difícils, per això els nostres antics ens les feien aprendre de memòria. Tu mateix m'has definit. Som un home. Fill del meu temps, amb les inquietuds humanes i espirituals dels homes d'avui, amb les limitacions i avantatges que la societat, la ciència i la tècnica ens donen o imposen... però també som capellà, un home que vol que simplement el seu viure sigui Jesús i la Bona Nova de l'Alliberament que Ell va viure i va ensenyar a viure, i això me toca ara fer-ho a Muro amb qui en vulgui.

— **Li don l'oportunitat, en nom d'ALGEBELI, per a que expressi el que desitjaria dir i jo no li he demanat.**

— Me sembla que ja hem conversat prou per avui, endemés si ja ho deia tot no podria tenir l'avinentesa d'escriure cap altra vegada i això no m'agradaria, pens que caldrà tornar-ho a fer.

— **Així ho desitjiam i amb aquesta intenció li deixam les pàgines d'ALGEBELI obertes i en nom de tots els murers li donam la més cordial benvinguda al mateix temps que desitjiam que l'exercici del seu ministeri al nostre poble sigui feliç i agradable.**

Pep Fornés

VENDO

**LOCAL COMERCIAL
134 METROS**

C/. J. Massanet, 52
Tel. 53 74 84

MURO

ENTREVISTES

FRANCESC PICO I AGUILO HOMENATGE A UNA VOCACIO - 45 ANYS DE TEATRE

El diumenge dia 26 de juny, l'explanada que contempla la magnífica façana de l'Església Parroquial estava reseta de gent. Murers que havien acudit a disfrutar d'una nova representació de «Jo som En Jordi» i sobretot a retre un homenatge al seu autor, Francesc Picó i Aguiló, Paco Trui, que per aquesta vegada havia deixat als actors que se'ns desfessin tots sols. Una inoportuna pluja va impedir que la festa fos completa i l'entrega de la placa de l'Ajuntament i del primer exemplar imprès de l'obra que es representava s'hagueren de posposar pel dissabte següent. A Son Sant Martí, els amics d'En Paco el feren plorar. I ell va viure el dia més emocionant de la seva vida. Era una premi a tota una vida dedicada al teatre.

Amb En Paco Trui, just abans de que sigui ingressat a una clínica per a una petita operació, hem parlat durant quasi dues hores i hem fet un recorregut, farsit d'anècdotes, per la seva trajectòria teatral.

— Com va començar el flirteig d'En Paco Trui amb el teatre?

— Nosaltres vivíem a Palma. No record bé l'any, però devia ésser cap el 42 ó el 43, quan vaig debutar com actor amb el «Patronato Obrero San José», dirigit pel Pare Ventura. La primera obra que vaig representar va ésser «El soldado de San Marcial». Homes tots sols, per descomptat. Era un pecatot que les dones pujassin als escenaris.

— I la teva primera peripècia com a autor? La recordes encare?

— Vivíem a Ca's Català, a Sant Agustí, quan a

l'any 1945 vàrem venir a Muro. Em vaig posar a fer comèdia amb D. Francisco Mulet, amb la Juventud d'Acció Catòlica. Homes tots sols, encare. Representàrem «El Conde de Montecristo», «El Paje y el Mariscal»...

Un dia investirem una obra de la Galeria Salesiana que es titulava «Abandonados». En ella es conta la història d'un jove **descarriat** que al final de l'obra era condemnat. I jo, trobava que aquell jove era innocent, perquè vivia al carrer, no tenia pare ni mare... Així és que vaig canviar el final de l'obra. Me vaig inventar un judici i el vaig fer innocent. Va ésser lo primer que vaig escriure.

— I la primera obra pròpia, quina va ésser?

— Després de l'èxit de l'anterior em vaig animar i vaig escriure «Ha vengut sa fiscalia». Sempre homes tots sols. En aquell temps sa fiscalia anava a reconèixer per les cases i els ho prenia tot. Se representà al Saló Centro vell. Als 15 dies va passar un llopot de sa fiscalia de taxes i va veure per les parets un programa aferrat. Jo, en aquell temps, tenia l'Agència i quan vaig arribar Na Leonor em va dir que anàs a veure Don Francisco, que quasi l'havien tancat.

Don Francisco me va dir que havien clausurat el Centro, que els hi havien posat una multa de 2.500 pessetes i 1.500 pessetes a l'autor, per no haver passat l'obra per la censura.

Vaig haver d'anar a Palma i els vaig dur un exemplar de l'obra i quan veren que la fiscalia no sortia en tot el text em llevaren la multa.

ENTREVISTES

«EM VAIG POSAR A FER COMEDIA AMB D. FRANCISCO MULET, AMB LA JUVEN-TUD D'ACCIO CATOLICA».

— Recordes el repartiment d'aquella primera representació amb l'Agrupació?

— Ho intentaré. Jo era el Director. Els actors foren En Tianet, En Pere Ramis, que era un jugador de futbol d'Inca, En Manolo González, En Jaume Marimón i jo mateix. Les actrius eren Na Jerònia Fornés, Na Biatriu Picó, Na Fanny, Na Margalida Server, Na Maruja Crespi i Na Francisca Pons-Estel.

— Veig que ja no miràveu prim amb la promiscuitat. Com va esser això de mesclar mascles i famelles damunt l'escenari?

— Que les dones fessin comèdia ho va aconseguir Don Jaume Maimó. I el públic va reaccionar fabulosament. Disfrutaven veient actuar a les dones.

— Més obres.

— «Trenc d'auga» va tenir un èxit tan gros que vaig escriure una segona part. La gent no admetia que l'obra acabàs malament, amb un cec que continuava cec al final de la representació. I vaig escriure «Sa llum d'es camí» que, per a mi, té més cos d'obra, més construcció teatral.

Llavors va venir «Sa Patrona» que no tengué l'èxit de les altres perquè el personatge tenia un fill d'un altre home, «un deslitz» que deien, i això era molt mal vist. La varen trobar molt verda.

I després vaig recuperar el públic amb «Jo som En Jordi».

— Perquè vares escriure aquesta primera obra en mallorquí i no en castellà, com era costum a l'època?

— La vaig escriure en mallorquí perquè me sortia de dedins, era més viu i a mi m'era més fàcil fer-ho en mallorquí que en castellà. Encare que hi havia

moltes dificultats, al públic li agradava més. Aquesta primera obra va esser una revolada a dins Muro.

— Abans de continuar amb les obres teves, a més de amb D. Francisco Mulet amb quins altres directors murers treballares com a actor?

— Amb D. Jaume Maimó representàrem «Una senyora y un caballero» de Joaquín Romero y «El tío de l'Havana» de Tous i Maroto; i amb D. Pere A. Sabater, «Un alto en el camino», «La señorita Polilla» y «Cobardías». Aquesta darrera me va agradar tant que la vaig traduir al mallorquí.

— Torna-m'hi. Després dels problemes amb «la fiscalia» encare tengueres ganes de tornar a escriure?

— Vès. Teníem muntat «En Joanquin...», amb el teu tio i la teva tia, i només durava un acte i jo, per allargar-ho vaig escriure «Ca'n Romaguera o sa Rondaia d'es padrí». En aquell temps hi havia les modistes de Ca'n Requis que cosien devora una finestra que donava al carrer i quan passaven els joves els hi en deien de les seves. I així va esser com em vaig inventar una festejada devora aquella finestra que em donà el tema de l'obra.

— Encare no existia l'Agrupació Artística Murera?

— No. Va esser amb la pròxima obra quan la vàrem fundar. Ens començaven a exigir molts de papers i jo em vaig fer càrrec de tot. Vàrem fundar l'Agrupació i vàrem estrenar «Trenc d'auga», una obra que va tenir moltíssim èxit i que no hem tornada a reposar.

Francesc Picó i Aguiló

**Jo
som
en
Jordi**

ENTREVISTES

«LA VAIG ESCRIURE EN MALLORQUI PERQUE ME SORTIA DE DEDINS, ERA MES VIU I A MI M'ERA MES FACIL FER-HO EN MALLORQUI QUE EN CASTELLA».

— **L'obra que t'han editada, per cert. Si tu haguessis pogut escollir l'obra que havia de quedar en paper imprès, haguessis triat aquesta o una altra?**

— M'hagués vist en un compromís si jo hagués hagut de triar. «Es Millonari de Muro» és molt còmica, ara, com èxit de públic «Jo som En Jordi» sempre ha agradat molt.

— **Entre dents, En Paco me diu que amb les interpretacions que s'han fet de «Es Millonari...» mai li han tret tot es suc. Llavors continua...**

— «Jo som En Jordi» va esser refuada per la Companyia Artís. M'havien admès «Es Millonari...» però se va desfer sa companyia i ja no l'estrenaren. En Xesc Forteza me va dir que disfrutaria de fer el paper d'En Gaspar pels pobles. Però llavors va fer companyia pròpia i se va posar a representar vaudevilles francesos amb Na Margaluz...

— **Quins són els teus autors preferits?**

— M'agradava molt el teatre de D. Martí Mayol. Li estrenàrem «Ca'n Miraprim», «El tio al cel sia» i «La viuda consolada».

— **I arribam a la darrera obra escrita que s'ha representat: «Es millonari de Muro».**

— Vaig reflexar s'època de s'agència, d'es contraban, de s'estraperlo... Es la més còmica que he escrita. Aguantar tres actes amb la rialla a la boca és molt difícil. Jo som dels que pensen que és més difícil fer riure que fer plorar.

No vaig estar més d'un mes a escriure-la. Ara, molts de vespres sortia el sol i me trobava amb la claror escrivint. Me sortia d'una tirada. Mai havia de corregir els originals.

— **Has escrit res més des de llavors?**

— Vaig escriure «Ferit d'ala» l'any 72. No s'ha estrenada perquè a un acte sortien dues o tres dones de la vida i els actors de l'Agrupació no l'han volguda representar. Com a construcció teatral és la millor.

— **Tanmateix és estrany que duguis setze anys sense escriure res, sobretot si consideram que les reposicions de les teves obres sempre han omplert els teatres murers.**

— No volgueren estrenar «Ferit d'ala» i em va fer molt de mal. Esperava i deia: «l'any que ve la farem...» i han passat els anys i no me n'he dat compte. Llavors, la feina de l'Ajuntament, la corresponsalia dels quatre diaris m'han llevat moltes hores.

— **Quantes representacions ha pogut fer l'Agrupació?**

— Jo crec que unes 500. Hi ha hagut anys que hem fet 20 i 30 sortides.

— **I quina ha estat la millor època, la més brillant de l'Agrupació?**

— Quan estrenàrem «Trenc d'auca». Sortiem cada vegada que volíem. Jo tenia 30 anys manco i em sap greu haver-ho de dir. Era el que duia la post al forn i l'ànima de l'Agrupació. Llavors no tenia cap problema si una actriu me deia que no volia actuar.

Avui és diferent. La gent està més ocupada i no s'hi dedica amb tanta devoció.

— **Jo sempre he afirmat que la tasca més positiva que has duit a terme és haver aconseguit enfilar a dalt dels escenaris a tants de murers i mureres, entre els que me compt. ¿Quants d'actors i actrius han representat obres amb l'Agrupació?**

— Més o manco calcul que 200 persones.

— **I quins han destacat més amb la seva facetat interpretativa?**

— Me sap greu destacar ningú. No obstant hi havia una al.lota que tenia una veu imponent, que em feia recordar Na Tina Gascó. Era i és Na Paquita Tauler. Llavors no teníem medis tècnics, la veu era un factor primordial. Dels homes qui tenia la veu molt bona era En Jaume Marimón i en Rafel Ramis. Sense voler restar mèrits als altres aquests tenien un timbre adequadíssim per fer teatre.

— **Veig que insisteixes molt en la veu. Es l'eina més important d'un comediant?**

— Sens dubte. Llavors la mímica. La meua veu, per exemple, no era adequada per a un actor, encare que quan pujava a un escenari sempre me'n duia un aplaudiment. Vaig haver de superar molts de problemes, el més gros la sordera, que me va obligar a retirar-me.

— **Paco enfila les anècdotes com qui enfila tomàtiques. Una darrera l'altra i és una pena no poder-les recollir a totes...**

ENTREVISTES

— Emprava el nom dels comedians per a posar nom als personatges. Na Jerònia Fornés tenia una veu molt dolça, molt melosa, i li vaig escriure el paper de «Jerònia» de «Jo som En Jordi», i com que el seu home, en Manolo, era molt gelós, si no hi havia paper per a ell no volia que la seva dona fes comèdia i li vaig escriure el paper d'En Bienvenido, que per això xerrava en castellà. Llavors no l'estrenaren cap dels dos...

Vàrem anar a Costitx i havíem de representar «Ca'n Miraprim». Dos dies abans una actriu se va posar malalta i vàrem dir a Na Jerònia si volia fer el paper. Com que no havia tengut temps d'estudiar, quan va arribar el tercer acte no se'n recordava de res, i un del públic va dir: «Aquesta no sap es paper, però li perdonam perquè es guapa».

— **Quin ha estat el moment més alegre en tots aquests anys?**

— Cada vegada que m'aplaudien damunt un escenari. Els aplaudiments són difícils d'oblidar.

— **Anem al cap contrari: el més trist?**

— El dia que me vaig haver de retirar degut a la sordera.

«LA GENT ESTA MES OCUPADA I NO S'HI DEDICA AMB TANTA DEVOCIO».

«GRACIES A TOT MURO, A L'AJUNTAMENT, PERO SOBRETOT A AQUESTS QUE S'HAN FIRMAT AMICS MEUS».

— **Una pregunta òbvia: el més emocionant?**

— El dia del meu homenatge.

— **Parla'ns un poc d'aquest homenatge.**

— Estic molt agraït a tots els que vengueren, a tot els que col.laboraren en la seva organització. Molt especialment al batle, a tota l'Agrupació Artística i a Joan Julià. I a tots els que vengueren perquè em varen demostrar que segueix tenint amics.

Gràcies a tot Muro, a l'Ajuntament, però sobretot a aquests que s'han firmat «amics meus». Ho recordaré tota la vida mentres visqui.

— **I En Paco segueix contant i recorrent els viaranyes de la memòria. I en parla d'aquell primer premi de rapsodes guanyat a la Plaça de Toros d'Inca, es lamenta de que no es resolgui lo de l'Ateneo i de que Muro es quedi sense teatre, i s'ofereix per ajudar i assessorar a tots aquells que vulguin fer teatre. «Estic disposat a ajudar en es que sigui...». I res millor que una mà estesa per tancar una entrevista.**

Francesc Aguiló

SERVICIO OFICIAL

FIAT

TALLERES

SERVICIO

**Hermanos
RUJULA**

Rafael Albertí, 153-158
Teléfono 50 56 15

INCA (Mallorca)

CUCORBA GRAVA EL SEU SEGON DISC «DEMA ES FESTA»

Tres anys han passat des de que CUCORBA edità, amb el títol de «Com un pern de rifa», el seu primer LP. Avui, tres dies del mes de juliol de l'any 88, ja en falten molts pocs per a que s'exposi als mostradors el que serà el seu llarga durada. «**DEMA ES FESTA**» ha estat aquesta vegada el nom escollit per a titular genèricament el seu treball. I a fe que és un nom ben escaient.

Des de sempre, Francesc Aguiló, Jeroni Cerdó i Gabriel Gamundí, han estat el rostre i el motor de CUCORBA. Amb els tres murers parlem de les menudències d'aquest segon disc que s'editarà coincidint amb els onze anys de vida del Grup.

○ **Abans d'entrar en olivetes, m'agradaria saber com ha funcionat el vostre primer disc?**

● La veritat és que no ens podem queixar. Se n'han venut més de 2.000 exemplars i si hem de fer cas als comentaris dels pares que l'han comprat als seus fills, ha agradat bastant, tota vegada que tots se'ns queixen de que ja el tenen avorrit per la insistència dels menuts en fer-lo sonar. Moltes escoles l'han adquirit i suposam que li han tret profit i la majoria de les cançons, per no dir totes, són conegudes per tot arreu una micca més de lo que ho eren abans. Econòmicament hem amortitzat la inversió, cosa de la qual molts pocs poden presumir aquí, a Mallorca. Ara bé, com que no contàvem amb cap ajuda oficial, hem hagut d'esperar tres anys, una vegada recuperats els doblers invertits, per a poder arriscar-nos amb l'edició d'un segon disc.

○ **Pareix esser que en aquesta ocasió serà més suportable l'esforç econòmic perquè heu rebut subvencions. No és així?**

● Efectivament. Per sort, tant el Consell Insular de Mallorca com el nostre Ajuntament han cregut convenient subvencionar la nostra feina. Això farà que part del 1.600.000 ptes. que costa l'edició del disc, ja estigui amortitzat inicialment. L'Ajuntament de Muro el que farà serà adquirir un determinat número d'exemplars, mentres que el Consell Insular subvenciona l'edició, subvenció que serà la primera que se'ns concedeix per un organisme oficial —exceptuant ajudes molt puntuals de l'Ajuntament de Muro— en els onze anys de vida de CUCORBA.

○ **Hi ha moltes diferències entre el primer disc i l'actual?**

● Bàsicament dues. Mentres que a «Com un pern de rifa» pràcticament la totalitat de les cançons eren populars, en aquest segon disc hi ha un protagonisme evident de les composicions pròpies. A nou de les cançons, o bé la música o bé la lletra i a la majoria ambdues coses, són de membres de Cucorba. Per altra banda, la qualitat musical ha millorat ostensiblement. Els arranjaments estan molt ben treballats, les cançons seleccionades amb molta cura, la presentació és excel·lent i el disc, tot i conservant totes les característiques de la música per a infants, serà, sens dubte, escoltat amb plaer pels més grans.

○ **Què és «Demà és festa»?**

● Mitja hora llarga de cançons tradicionals, sorgides de la inventiva popular, barrajades amb cançons d'avui que els més grans hem compost per als més menuts, amb la participació i el joc com a bandera.

ENTREVISTES

Combina adequadament la diversió i la pedagogia. Totes les cançons són una invitació a la participació, ja sigui cantant, ballant o jugant. Musicalment es podria definir, com deim a la cançó d'introducció, com un «còctel de ritmes». El reagge i el vals, el rock i el cha-cha-cha, la jota i el country, el pop i la samba apareixen barrejats al disc de manera que, a més de fer-lo més entretingut, els nins tenen la possibilitat de diferenciar diversos llenguatges musicals.

Volem deixar clar, no obstant, que malgrat aquesta diversitat de músiques, el disc és bastant coherent i homogeni, i té un color que es mantén a les tretze cançons que el conformen.

Ah! I sobretot és molt modern. Tant la instrumentació com els arranjaments sonen a música d'avui i algunes de les cançons podrien trobar lloc a les llistes de les ràdios. El que passa és que això funciona pagant i nosaltres no ens pensam gastar ni un duro per aquest cantó.

○ Quins han estat els protagonistes del disc?

● Abans de res volem destacar la presència importantíssima dels murers. En primer lloc de Tòfol Sastre que ha pintat i dissenyat la coberta, amb la seva capacitat creativa avui ja indiscutible; Jordi Llopis i Rafel Moragues, els dos excel·lents joves trompetes que ja col·laboraren al primer disc i que en aquest han realitzat una magnífica tasca, a l'altura de qualsevol professional; Xisco Caimari que ens ha dissenyat el vestuari, d'una originalitat i una plàstica admirables; els nins i no tan nins Laura i Xavier Agui-

ló, Margalida Ballester, Lluís Fernàndez, Francisca i Margalida Gil, Maria del Mar Julià, Maria F. Miralles, Isabel C. Molinas, Bernat i Margalida Ramis, Maria del Mar Ramis i Margalida Vives que han gravat les seves veus a cinc de les cançons del disc; i, evidentment, nosaltres tres que hem cantat tots els temes.

Seria injust no destacar al nostre músic Antoni Colomar, cervell i director de la gravació, que a més de tocar les guitarres —acústica, elèctrica i sintetitzada— i el baix elèctric, ha realitzat els arranjaments de totes les cançons. Antoni, que és un gran músic de jazz, ha deixat la seva pinzellada de qualitat impresa i ha realitzat un treball extraordinari que es palpa ja a la primera nota de la primera cançó del disc.

Ha contat amb la sabiduria d'Antoni Rodríguez als teclats, l'agilitat de Kake Portas a les flautes, mentres que Josep Ll. Oliver ha fet veus. Tots ells són els músics de Cucurba.

I finalment hem tengut la col·laboració de tres músics excepcionals: Salvador Font «Mantequilla», que ha gravat el violí d'En Pere Pistoles; Manolo Cuesta, al saxo; i del percusionista Hans Von Rose-malen.

Els disc s'ha gravat als Estudis Digitals de Palma, i com sempre Antoni Fernández ha posat al nostre servei la seva sabiduria i la seva infinita paciència.

○ Quines són les cançons més destacables del disc?

● Les més atractives pels infants seran, sens dubte, les dels dos Peres: «Pere del nas petit» i «En Pere Pistoles», molt vitenques i engrescadores totes dues. Altres agradaran més als papas, com «El zoo de Cucurba», «La festa és per a tots» o «El sol i la lluna». A les actuacions en directe, l'estrella d'aquesta temporada és i serà un «cha-cha-cha» que es titula «La Banda de Cucurba», mitjançant el qual convidam als nins a tocar amb nosaltres prèvia la resolució d'endevinalles.

○ Veig que seguïu adjuntant les lletres de les cançons?

● Efectivament. Aquesta vegada hem editat quasi un llibret que conté les lletres de totes les cançons, acompanyades d'unes il·lustracions d'en Francesc i d'un breu comentari explicant les possibilitats lúdiques de cada una. Encare que encareix el disc, l'editam perquè creim que és d'una gran utilitat pels nins i pels educadors.

○ I ja acabam. Què voleu afegir?

● Que no pot esser mai que després de l'autoensabonada que ens hem donat, la gent no faci coa per anar a comprar el disc.

De ver que estam molt satisfets pel resultat final de la gravació, satisfacció augmentada pel fet de l'absència total de gravacions de música per a infants a Mallorca.

I finalment volem agrair als organismes que ens han subvencionat el seu suport econòmic i a les persones que han treballat en la gravació del disc el seu esforç i la seva participació.

Damià Payeras

FESTES DE SANT JOAN

PATRO DE LA VILA DE MURO - JUNY 1988

PREGO

Tots els que som murers —si de nexement, d'adopció o de cor— mos hem d'alegrar perquè en aquest any present, la festa de Sant Joan es celebra baix el signe de la Cultura. No podem deixar de felicitar cordialment a l'Ajuntament i al digne senyor Batle que el presideix, per aquest fet, que ve demostrat per un programa d'iniciatives culturals com potser no s'havia preparat mai altre semblant en la seva història contemporània. I felicitar al mateix temps a tot el poble, que està disposat a donar suport en aquest programa i participar en ell en forma activa i entusiasta. I això perquè dins les coses bones de la societat europea de finals del segle XX, la «participació» es una de les claus dels èxits. D'una manera especial em vull referir a un grup d'ensenyament dels grups escolars i a la revista Algebelí que de dia en dia té més qualitat.

L'Ajuntament i el poble volen, en primer lloc, que aquesta vila, l'origen de la qual es perd en la nit dels temps, i que en els temps islàmics ja donava nom a un important districte, posi els fonaments per bastir l'edifici de la seva història escrita. Aquests fonaments són els de convocar un concurs per tal de fer despertar els centenars de documents medievals que tracten de Muro en els temps antics i dormen el somni de l'oblit. Aquests documents es troben principalment a l'«Arxiu del Regne de Mallorca» i a distints arxius peninsulars. Amb aquests documents, que en conjunt formen un documentari o «diplomatarí», serà fàcil refer la història de la nostra vila al llarg dels segles XIII i XIV. Hi ha que dir que el primer document cristià del segle XIII serà segurament la notícia de l'entrega de l'alqueria Algebelí a Guillem Bou, tal com figura en el Llibre del Repartiment. I si feim acabar aquest primer volum de la història a les acaballes del nostre Regne Independent, la darrera notícia documental serà la del sojorn a Muro del Rei Jaume III, en el mes d'octubre de l'any 1349, quan s'encaminava des d'Alcúdia al seu tràgic destí a la batalla de Lluçmajor.

Però el volum en el que vengui publicada la història de Muro, de les seves terres i de les seves gents, en els anys gloriosos en els que les nostres Illes eren un estat independent, haurà d'anar precedit encara d'un volum preliminar, perquè no podem ignorar que, abans de la Reconquesta Cristiana del segle XIII, les Illes Balears havien tengut una Prehistòria, una Protohistòria i una llarga dominació, primerament bizantina i després musulmana. Aquesta Prehistòria i aquesta Protohistòria, seguides de lo poc que sabem de Muro en els temps de la Mitja Lluna hauria de donar tema al vertader primer volum d'aquesta història que tenim a dins el cap i que esperam que els nostros néts i els nostros renéts veuran un dia completada.

Al mateix temps que la història documental de la nostra vila, s'imposava la tasca de conèixer i de protegir les seves pedres, la seva arquitectura urbana que tantes pèrdues ha sofert en el decurs del nostre segle XX. Amb aquest objectiu, la revista Algebelí ha començat a publicar un inventari de lo que encara resta, més o manco malmenat, del patrimoni arquitectònic de Muro, un dels més rics i valuosos entre els que puguin ostentar els altres pobles de Mallorca. Per començar, anam en camí de conservar, refeta en el mateix lloc on es trobaven els seus restes, molt deteriorats, però suficients una reliquia del segle XIV, que ha sobreviscut el pas de sis centúries, sia retornada a la seva bellesa original. Es una finestra de les que s'anomenen «coronelles», vestigi segurament únic, de l'arquitectura murera d'abans de l'any 1400.

Una altra realització cultural que en aquest moment es troba en camí de ser duit a termini, es l'ampliació i millora del Museu Etnològic, en la que col·laboren la Direcció General de Cultura del nostre Govern Autònom, l'Ajuntament de Muro i la Direcció del Museu de Mallorca. Amb aquesta finalitat està a punt de ser realitzada l'adquisició d'una casa veinada en la que es podran exhibir dignament molts d'objectes que actualment no troben lloc dins la casa antiga.

En els anys que vivim, Muro s'està beneficiant fortament d'un turisme creixent que és una font de riquesa material. La magnífica platja que es troba dins el propi terme, propera a centres turístics tan importants com són Ca'n Picafort i Alcúdia, brinda als turistes europeus uns llocs inapreciables per fruit del sol brillant i les aigües transparents de la Mar Mediterrània. Però molts d'aquest turistes, precisament els més desitjables, que són persones cultes i sensibles al valor de la història i de l'art del passat així com de l'autèntic tipisme, se senten atretes per les coses distintes a les que tenen en les seves pròpies terres. Els blocs d'apartaments (amb molt poques excepcions) que veim per exemple a la Platja d'Alcúdia, els podeu trobar iguals, i encare de més qualitat, a totes les ciutats del món. Però monuments com el de la nostra església o edificis més modestos com és l'anomenada casa de Ca'n Martí Valencià —i no parlem del desafortunat carrer de Ses Posades— estan a l'altura de les cases antigues tan ben cuidades que molts de vltros heu vist segurament a les ciutats i als poblets de Suïssa i d'Alemanya.

Això ve demostrat per l'èxit entre els estrangers del Museu Etnològic que és el que té més turistes visitants de tots els altres de Mallorca amb la sola excepció, per altra part ben justificada, del de la Seu de Palma. Els turistes que visiten el Museu de Muro, no hi troben, no hi volen trobar un «Museo del Prado», però hi troben una mostra tangible d'una societat extingida molt distinta de l'actual. I em consta que surten sempre satisfets de la visita.

Per acabar, aquesta és l'adreça d'aquest pregó que obri les festes de Sant Joan de l'any 1988: el nostre patrimoni cultural no és incompatible amb el progrés ni amb la introducció de les millores i de les comoditats de la vida moderna; més bé un i l'altra són complementaris, són valors que se sostenen mútuament. No hem de deixar caure les cases antigues sinó modernitzar-les interior i exteriorment, conservant, això sí, el seu estil d'antany, els seus portals redons, les seves finestres tan ben picades. Hem d'omplir amb vi novell les velles botes congrenyades.

I aquest pregó va dirigit especialment als joves de Muro, als joves professors, als joves llicenciats universitaris, als joves arquitectes i picapedrers. Però també a tots els murers en general, joves i vells que senten amor pels tresors que hem hereditat dels avis. Tots ells són els que s'hauran d'encarregar de casar el progrés incontenible i raonable del temps present i futur amb la conservació digna dels valors del nostre passat.

Gabriel Alomar

CONCURS PER A L'ELABORACIÓ D'UNA COL·LECCIÓ DE DOCUMENTS DELS SEGLES XIII I XIV QUE TENGUIN RELACIÓ AMB LA VILA DE MURO

CONVOCATORIA

La Vila de Muro no tan sols no té encare escrita la seva història, sinó que tampoc la té iniciada. Altres pobles de les nostres Illes, com Pollença, Sóller, Felanitx o Lluçmajor, tenen ja les seves més o manco completes. Altres, com Manacor o Artà, les tenen ja començades. Aquestes es van editant baix el patrocini dels ajuntaments respectius. Evidentment, la història de pobles antics com el nostre, solament pot ésser una labor d'anys: el que cal és començar-la.

Consideram que la primera passa que s'ha de donar és la de recollir el major nombre possible de documents i fer un resum de cada un d'ells. Es pot partir dels anys de Jaume I i dels dels nostres reis privatis, o sia des del 1230 fins al 1349, el de la batalla de Lluçmajor. D'aquest període hi ha una copiosa documentació referida a les gents i a les terres de Muro, fins ara mal coneguda, a arxius com el del Regne de Mallorca, el de la Corona d'Aragó o el de la Seu de Girona (principalment la que té relació amb els darrers comtes d'Empúries).

En vista de tot això, l'Ajuntament de Muro, mitjançant aquest escrit, fa pública una convocatòria per a aquells historiadors o investigadors, nadius o ciutadans de la Comunitat de les Illes Balears, que estiguin disposats a elaborar un «Diplomatari» o col·lecció de documents datats entre els anys 1230 i 1349 que puguin donar llum sobre la història de la nostra vila. No serà necessària la transcripció completa dels documents sinó un resum de cada un d'ells redactat en la nostra llengua.

El nombre de documents serà com a mínim de vuit-cents i l'Ajuntament abonarà per aquesta tasca la quantitat de un milió de pessetes.

El termini màxim per presentar aquests documents serà d'un any a partir de la firma del corresponent contracte de treball.

Tots els historiadors de la nostra terra que es vulguin comprometre a realitzar aquesta tasca, poden dirigir-se al Magnífic Ajuntament de Muro abans del proper dia 1 de setembre, acompanyant una llista de les publicacions respectives, i especialment les que tenen relació amb la història local de les Illes Balears.

Muro, Festes de Sant Joan 1988

TALLERES SON TORRENS

Carretera Sta. Margarita s/n.
Tel. 53 73 07

MURO

FESTES SANT JOAN 1988

Un any més han passat les Festes de Sant Joan. Al costat de vells errors, com la precipitació a l'hora de contractar els artistes o una certa desorganització a determinats actes, hi ha hagut un parell de detalls certament remarcables i, sens dubte, elogiables.

En primer lloc, l'edició d'un **Programa de Festes** dins la línia que ALGEBELI i la majoria dels murers amb sensibilitat reclamava des de molts anys enrera. Magníficament presentat, amb escollides fotografies en color, amb tres articles breus, però ben cuidats, sobre els Sant Joans i la festa popular, i complint la finalitat que hauria de perseguir qualsevol programa: anunciar la festa. Afortunadament s'han suprimit els habituals empatsos de publicitat que l'únic que feien era embafar i aconseguir que localitzar un acte de les festes dins el programa fos quasi com resoldre un crucigrama. Enhorabona a la Comissió de Festes a la que instam a que segueixi en aquest camí.

Una altra circumstància positiva fou el que tots els actes celebrats a la Plaça Major foren gratuïts. L'experiència ha estat força encertada, ja que el públic ha acudit massivament, i considerant lo esquifides que eren les recaptacions, no podem fer altra cosa que lloar la mesura. Afortunadament també s'han suprimit els reservats de les Autoritats i s'han evitat així espectacles com els d'anys anteriors, en els quals, a determinats actes, quedaven 6 ó 7 files de cadires, a primera línia, pràcticament sense ocu-

par, situació que s'hagués repetit enguany ja que, a bona part dels regidors ni se'ls ha vist el pèl, durant la majoria d'actes organitzats.

Més desafortunats vàrem ésser amb la pluja, que va fer acte de presència quasi diàriament, deslluïnt alguns actes i obligant a la interrupció d'altres, com ja contàrem més endavant.

La idea de col·locar el paperí de plàstic no pogué ésser més encertada. Si bé, com remugaren alguns més sentimentals, es notava a faltar la remor que provoca la brisa quan engronxa el paper i si bé el de plàstic era una miqueta més curt, aquest va aguantar admirablement els atacs pertinaces de l'aigua i fins i tot del calabruix. Si hagués estat de paper, ja el primer dia ens haguérem quedat només amb els fils, perquè just just acabaven d'enremellar quan va fer la primera ploguda.

Finalment, una altra nota molt lloable. Com ja és hàbitual, l'alta participació dels murers als actes organitzats: esportius, culturals i musicals, com queda reflexat a les pàgines successives.

Anem ja a referir els actes que conformaren el programa, excloent aquells que han estat objecte de crítica a part.

Neumáticos

MURO

Ramón Porquer Pons-Estel

ALINEADO

EQUILIBRADO

Y NEUMATICOS EN GENERAL

Ctra. Muro-Ca'n Picafort

Tel. 53 75 18

Part. 53 73 47

MURO

FESTES SANT JOAN 1988

ALGEBELI AMB ELS ESCOLARS

Després de la I Fase celebrada durant el tercer trimestre del curs escolar, es concretava la II Fase en un Ginkama celebrat a la Plaça Major amb la teòrica participació de tots els alumnes encertants de les preguntes d'alguns dels tres messos que es publicaren al periòdic. Pensam que hi va haver massa absències, en part motivades pel poc estímul que se'ls dóna a les escoles, a las quals se'ls havia facilitat una llista amb els noms de tots els guanyadors per a que els avisassin. En actes com aquest o com, en el seu dia, la Fira del Llibre, els mestres haurien d'adoptar actituds més encoratjadores pels infants.

Així i tot hi participaren prop de 125 nins i nines que es divertiren força. Hagueren de contestar i superar 10 proves durant tot el dematí, resultant guanyadors els següents:

Grup A:

- Isabel Maria Tugores Segura
- Francesc Cerdó Torrandell
- Catalina Cerdó Torrandell

Grup B:

- Miquel Angel Tortell Frontera
- Maria Antònia Cladera Estelrich
- Margalida Portells Sastre

Grup C:

- Maria dels Angels Guitiérrez Rosselló
- Francisca Fornés Sacarés
- Maria Francisca Miralles Julià

Recordam que els premis, concedits per l'Ajuntament de Muro, consistien en una bicicleta per a cada un dels guanyadors, una màquina fotogràfica pels tres segons i un radio-cassette pels tercers classificats.

PREGO DE FESTES

El Pregó de Festes fou pronunciat enguany per D. Gabriel Alomar i Esteve, Doctor Arquitecte i Urbanista. Amb la Sala de conferències de la Casa de Cultura plena, fou presentat pel regidor D. Josep Llinares, i parlà de la necessitat de començar a treballar per editar la història de Muro i de la necessitat de conservar el nostre patrimoni històric-artístic.

ALGEBELI publica en aquest número i integrament, el referit Pregó de D. Gabriel, que fou molt aplaudit.

Electrodomésticos
JAUME MISSA
Televisores **THOMSON**

FESTES SANT JOAN 1988

FESTIVAL POP-ROCK

El Festival Pop-Rock va esser un dels actes que es poden considerar un fracàs. A dures penes va aconseguir atreure a un parell de centenars de joves que, a damunt, sortiren decebuts. El trio de conjunts escollits no tenien ni el ganxo ni la categoria suficients. Bé com a taloners, però faltava una primera fila. Resultat: un fort dèficit. L'any passat, amb en Sabina tengueren beneficis, el que demostrà que val més arriscar-se amb una figura que, a més de donar gust, sigui capaç d'atreure a molts més espectadors.

Cert és que la intenció de l'organització era dur qualcú de més nom, però s'hi posaren tard. ¿Per què no es lloguen ara mateix els conjunts per a la temporada pròxima? Haurien d'aprofitar de qualche manera l'esser un dels pobles que primer fa les festes a Mallorca.

Els guanyadors del Marató Fotogràfic 1988

MARATO FOTOGRAFIC

El Marató fou un altre dels actes organitzats amb presses. No es va fer la publicitat suficient i molts dels possibles participants ni se n'enteraren. Aquesta circumstància, de qualsevol manera, ja era coneguda d'antuvi per l'organització que va prendre la decisió de seguir endavant per a que servis d'experiència per a altres anys.

El Marató en sí va funcionar. Va esser divertit, novetós i els participants s'enforçaren per realitzar unes fotografies de temes ben escollits.

Al final Jaume Vanrell va guanyar el trofeu al millor conjunt de 12 fotografies, mentre que els premis individuals foren per Francesc Aguiló el primer, Pere Mulel el segon i Josep Llinares el tercer.

CONCERT DE LA BANDA DE MUSICA

El Concert de la Banda de Música fou un alegre preludi dels propers dies de festa. A la sortida de missa la gent es congregà a la Plaça Major per disfrutar del concert dominical que resultà lluit.

EXPOSICIO DE PROGRAMES

L'exposició de programes, fotos i cartells de teatre i toros de Muro, exposada a la Casa Consistorial, organitzada per Francesc Picó i Aguiló, fou, si més no, desigual. Muntada amb una certa anarquia i sense una selecció prèvia necessària, hi sobrava molt de material. Això no obstant, els cartells de toros i, sobretot, de teatre, foren realment interessants i algunes de les fotografies i retalls de premsa eren més que curiosos. Molta gent es returà per contemplar l'exposició.

EXPOSICIO DE FOTOGRAFIES

Les fotografies del Marató foren exposades a la Casa de Cultura que mostrarà aquesta vegada una deficiència a subsanar. La Sala d'Exposicions només està preparada per recollir quadres que es poden penjar a les varetes instal·lades a l'efecte. Però no hi ha panells ni vergues de fusta o similars per recollir, per exemple i en aquest cas, fotografies. Aquestes varen haver d'esser aferrades amb cinta adhesiva, augmentant les ja abundats clapes que es produeixen quan es desferren, tota vegada que salta la pintura de les parets.

FESTES SANT JOAN 1988

L'exposició estigué completada per unes magnífiques fotografies dels nostres fotògrafs professionals, Romàntic i Gamundí, que eren els que donaven els trofeus del Marató.

A la Casa de Cultura tengué lloc, abans, la presentació del catàleg de l'Arxiu Municipal de Muro pel regidor Sr. Llinares i pels seus autors.

A continuació s'entregaren els premis als guanyadors, a càrrec del Sr. Batle.

REVELLA-FESTIVAL INFANTIL

La Revetla fou un dels actes més mal organitzats. Va començar tard i s'intentaren fer massa coses en una nit, a unes hores que no eren les més adequades pels infants.

Amb l'amenaça de la pluja es celebraren primer les corregudes, seguides de l'actuació de la Banda de Música. Quan començaren els de «Foc i Fum», que substituïen a l'inicialment previst «La Saragata», grup d'animació de Catalunya que no es pogueren desplaçar perquè no trobaren billets, ja era tard.

A l'intermig s'entregaren els premis del Concurs ALGEBELI amb els escolars, que ja hem citat. A destacar que ni el Batle, ni el Regidor de Cultura ni el representant d'ALGEBELI, que foren reclamats pels micròfons per entregar els premis, eren presents a la Plaça. L'entrega l'hagueren d'assumir els de Cucorba que havia d'actuar a continuació.

CORRECCIÓ DE BARBARISMES

referents a: **JOCS**

I

ESPORTS

Barbarisme	Forma correcta
AJEDRES	escacs
AMATEUR	aficionat
BALONCESTO	bàsquet
BALONMANO	handbol
BOXEO	boxa
BRISCA	escambri
CAMPEON	campió
DARDO	dard
DEPORT	esport
GIMNASIA	gimnàstica
JINETE	cavaller
VETERANO	veterà

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

FESTES SANT JOAN 1988

I just just tengueren temps de fer-ho, perquè a la tercera cançó ja reberen l'avis del regidor de festes de que havien de tallar. Al final només en canteren cinc. L'actuació fou interrompuda i el grup es quedà sense poder estrenar les cançons del seu darrer disc, a pesar de que hi havia un bon grup de gent engrescada amb el ball. La comitiva es dirigí a la Plaça de Santa Catalina Thomàs precedits per la Banda de Música —idea encertada— per presenciar un espectacular castell de focs artificials, sens dubte el més brillant mai amollat a Muro, encare que suposam que bastant car.

FESTIVAL POPULAR

El Festival de la Plaça Major, gratuït, congregà a una gentada, atreta principalment per l'actuació dels ROMANTICS.

De les actuacions precedents, els VALLDEMOS-SA estigueren a la seva línia habitual. Qualitat i una certa reiteració de temes. SANTI SANS, francament desastrós. Es incomprensible que gent així es guanyi la vida fent de còmic. El Ballet de MOONLIGHTS STARS estigué correcte, agradà. El DUO SACAPUNTAS provocà divisions d'opinions. Creim que a no esser per la promoció de «1, 2, 3» no haurien de tenir el cartell que tenen ni cobrar lo que cobren. Són mediocres, xabacans en molts de moments, i les seves paròdies de «Pimpinela» i «Perales» són de festival escolar de fi de curs. Només els hi podem agrair que no ens castigassin amb reiteracions dels gags de l'Un, Dos, Tres.

«ELS ROMANTICS» no sols aconseguiren que el públic aguantàs impertèrrit tot lo que li va caure damunt fins que sortiren a l'escenari sinó que no defraudaren lo més mínim amb la seva actuació. Amb una gran càrrega emocional, poc faltà per a que caiguessin més de dues llagrimetes. El repàs de les seves cançons més destacades fou agrait amb continus aplaudiments del públic. Demostraren que, a pesar de la inactivitat de la majoria, mantenen un bon nivell i la veu magnífica d'En Paco va esser un bell regal per a tots els assistents. No hi hagué errors, el so fou perfecte, i el Batle pogué entregar les plaques d'homenatge als músics murers que marcaren tota una època. Era un just premi, déu anys després, a la seva trajectòria musical.

BERBENA POPULAR

La Berbena Popular congregà a un nombrosíssim públic que, cosa rara, fins i tot va ballar. No hi havia massa joves, com sempre. Es repartí coca i gelat a voler. Fins i tot es passaren i sobraren per sa mare i per sa filla. Va anar tot bé, destacant l'actuació de SAMURAI, amb la presència del jove saxo murer Pau Moragues, i amb intervencions a la trompeta del seu germà Rafel, que foren molt aplaudides. També fou molt del gust dels assistents la gran orquestra MANHATTAN. Una berbena, en resum, molt més animada que els altres anys.

JO SOM EN JORDI

Una altra vegada la Plaça estigué plena de gent. Abans de res s'ha d'agrair l'esforç del comediant de l'Agrupació Artística que actuaren voluntariament i gratuïtament, a un molt bon nivell, en una obra que dominen a la perfecció.

Els micros, abundants i inútils. No se sentia res, malgrat la voluntat del Consistori, que llogà els serveis d'una empresa professional que no estigué a l'altura de les circumstàncies.

Una pena també la quantitat de nins que corrien per la plaça, fent un renouer que molestava al públic sense que cap autoritat intervingués per a subsanar-ho.

Els comedians es manifestaren també partidaris de que el teatre es representàs a la Plaça i no a l'explanada de l'Església, molt més freda i poc acollidora.

Bastanta de gent hi hagué que opinà que els actes s'han de realitzar davall l'empaparinat de la plaça, molt més agradable i festiu.

Llàstima que les festes es cloguessin d'una manera trista. La pluja va interrompre la comèdia que ja quedava poc perquè acabàs i no es va poder retre l'homenatge previst a Francesc Picó. L'entrega de la plaça de l'Ajuntament i del llibre editat s'hagueren de posposar pel dissabte següent al sopar de Son Sant Martí, del qual es dóna compte en un altre apartat.

El Consell de Redacció

FESTES SANT JOAN 1988

HOMENAJE A PACO TRUI

Durante la presentación de la obra teatral «Jo som En Jordi», en homenaje a su autor y director Francisco Picó Aguiló «Paco Trui», y como final del programa de Fiestas de San Juan 1988, estaba prevista la entrega a Paco Trui de una placa conmemorativa por parte del Ayuntamiento y del primer ejemplar impreso de la obra que se presentaba, que ha sido editada por un Grupo de Amigos del homenajeado.

Un fuerte aguacero que cayó sobre Muro a mediados del último acto, impidió llevar a cabo el broche final, el cual se trasladó a la noche del dos de julio, en una cena que estaba organizada, ya fuera de programa y con carácter particular, en honor del homenajeado.

Dos centenares de amigos de Paco Trui se reunieron a manteles en el Restaurante «Cases de Son Sant Martí» en torno al homenajeado, que visiblemente emocionado compartía mesa presidencial con su familia, el Alcalde de Muro y Sra. y el edil Carbonell y esposa.

Después del café se leyeron una serie de adhesiones recibidas, le fueron entregados diversos obsequios y finalmente pudo recibir el primer ejemplar de «Jo som En Jordi» y una preciosa placa de plata de manos del Sr. Alcalde D. Miquel Ramis, el cual recalcó en su parlamento, la satisfacción que sentía de honrar al pueblo en la persona de «Paco Trui», un hijo de Muro que ha sobresalido por su aportación cultural y artística al ámbito local.

El homenajeado agradeció vivamente las muestras de aprecio, la presencia de tantos amigos, la publicación del libro, que también fue repartido entre los asistentes, y la entrega de los numerosos obsequios de que fue objeto.

Terminó la velada, con baile mallorquín al son del grupo «Aire Murer» que quiso sumarse al acto desinteresadamente y con un recital poético del propio «Paco Trui» que fue ampliamente felicitado y aplaudido.

MOSTRA DE BALLS POPULARS

Més de mitja hora més tard sobre l'horari previst, degut a la llarga durada de la Corrida de Toros, el grup folklòric local REVETLA D'ALGEBELI, que en aquest mes de juliol representarà els balls de Mallorca al «I Festival Folklòric Nacional de Gozón (Astúries)», ens oferir una formosa mostra dels nostres balls populars.

La vetlada va acabar amb un animat ball de jotes i boleros, obert per a tothom. Destacam la nombrosa participació dels murers, sense dubte fruit de la dedicació dels components de la Revetla a l'ensenyança

EXPOSICIO DE FRUITS I PRODUCTES DEL CAMP

El dia de Sant Joan cap el migdia, amb la presència

del Conseller d'Agricultura Sr. Morey, al Claustre del Convent, es va inaugurar l'Exposició de Flors i Productes del Camp.

Ja a la darrera edició d'aquest tipus d'exposició — l'any 86— es va notar una manca de participació. Enguany, la participació fou quasi nul·la, sobretot per part dels agricultors. Destacam la col·laboració d'algunes entitats locals: Associació de la Tercera Edat, Col·legi Públic, Col·legi San Francisco de Asís, Revetla d'Algebeli, Cooperativa Agrícola Murera... i uns pocs particulars.

L'exposició fou molt poc visitada, dubtam si el diumenge —darrer dia de festes— les portes del Claustre tan sols no s'obrien.

A l'acte inaugural, i en un breu parlament, el Sr. Batle D. Miquel Ramis Martorell, endemés d'agrair l'assistència del Sr. Morey, va fer notar la manca de productes del camp a l'exposició d'enguany, en part exponent de la greu crisi en que es troba l'agricultura, i va aprofitar per convidar al Conseller, per estudiar el tema del camp murer en un altre ocasió i amb més tranquil·litat.

Tots els participants i col·laboradors foren gentilment obsequiats per l'Ajuntament.

FESTES SANT JOAN 1988

I MOSTRA INFANTIL DE PINTURA

A la sala d'exposicions de «la Caixa», el dia 18 de juny, va esser inaugurada la I MOSTRA INFANTIL DE PINTURA.

A càrrec de la professora Isabel Riera Salom, està funcionant aquesta escola que duu a terme una bona tasca d'omplir les ganes de donar sortida als instints pictòrics de la nostra gent menuda.

Són nombroses les obres exposades a «la Caixa» i bastantes d'elles molt ben aconseguides.

Una llarga llista de noms de nins i nines de Muro, foren els expositors i a tots ells, i elles, feim arribar la nostra enhorabona, així com a la professora, a l'organitzador de la Mostra, i a «la Caixa» per la seva sempre segura participació amb actes culturals d'aquesta classe.

MINI BASQUET EN LA PLAZA PLAYOR

Era el dia 22, miércoles, y otra vez en el escenario amplio de la Plaza Mayor, tuvo lugar la competición de Mini Basquet, que reunió a gente joven participándolo, y a gente no tan joven, contemplando las evoluciones y los encastes de los pequeños.

Al igual que los demás actos deportivos llevados a término en estas nuestras fiestas patronales, fue organizado con entusiasmo por la Comisión de Cultura de nuestro Ayuntamiento, muy activo en estas fiestas del 88.

Eran las 4 de la tarde, y otra vez con la Plaza Mayor llena de chicos y chicas, esta vez los más pequeños (de 1.º a 4.º nivel) con postes adecuados a su pequeña altura hicieron las delicias de los numerosos asistentes.

Los equipos, formados por alumnos de ambos colegios, entremezclados hicieron su competición, su juego, ganaron sus premios los mejores y ofrecieron una tarde de deporte, de entretenimiento.

Este año, y esperamos que en los venideros, los niños han tenido su grado de participación abundante, entusiasta y merecedora de nuestra mayor felicitación.

TIRO CON ARCO

El lunes, día 20 de junio, a las 17'30 h. se congregaron niños y niñas en la explanada que da al «portal de ses dones» de nuestro templo parroquial.

Entre 6.º y 8.º de EGB los alumnos de Muro, acompañados de algunos profesores, monitores deportivos y el personal de la Federación Balear de Tiro con Arco se reunieron en número no inferior a 130, y se pasaron la tarde en competición, por cursos y por sexos, practicando el campeonato local de este nuevo deporte que ya ha dado algunos campeones en nuestro pueblo.

Al final de las diferentes tiradas, tuvieron obsequios los ganadores, cuya entrega fue el broche final a la actividad desplegada durante toda la tarde.

Este fue uno más de los actos de nuestras fiestas patronales, organizada por la Comisión de Cultura de nuestro Ayuntamiento.

FUTBITO EN LA CALLE

El martes, día 21, en la Plaza Mayor, a pleno sol de la tarde, pero con el entusiasmo propio de la edad de los participantes, dió comienzo la competición de Futbito para los pequeños, con una participación de 216 niños ¡Nada menos! y clasificados en dos grandes grupos: A) de 1.º a 4.º de EGB y B) de 5.º a 6.º.

Los equipos estaban formados por alumnos de ambos colegios, mezclados y jugando en el mismo equipo.

Es de destacar la máxima deportividad que reinó en todos los encuentros, y lo bien que se lo pasó el numeroso público que llenó el perímetro del campo de juego. A las 8 de la tarde, aún reinaba gran animación.

FESTES SANT JOAN 1988

ACTIVITATS D'ANIMACIO INFANTIL

Aquesta vegada per als nins més petits, és a dir, pels de les guarderies i pre-escolar.

Dijous, a les 10 h. del matí, a la Plaça Major (que aquest any ha acollit un bullici de tota la gent menuda de Muro) va tenir lloc, amb l'organització de la Comissió de Cultura, i amb la total col.laboració de totes quantes persones es dediquen als menuts (guarderies i pre-escolar de Muro) tot un dematí de jocs i de repartir somriures i joguines.

També hem de destacar la gran animació entre els pares que assistiren als senzills actes, per poder contemplar la felicitat dels seus petits que ho varen passar molt bé, a part, com és natural d'una ploedeta, que és lo que tocava, tractant-se de nins tan petits.

Altra vegada enhorabona als organitzadors, i als realitzadors de tota aquella feina que se va fer pels nostros petits.

TALLER DE PAPIROFLEXIA I MILOQUES

Dirigits per Amand Gomis i Mateu Forteza, respectivament, tengueren lloc a la Plaça Major dos animadíssims tallers de papiroflexia i miloques que comptaren amb una gran participació de nins del nostre poble. Per la tarde, encaree que més prest de l'hora anunciada al programa, el que provocà una certa confusió, en feren volar les miloques construïdes a la Plaça de Sta. Catalina Thomás.

Dues activitats, en definitiva, que mereixen tot el nostre elogi.

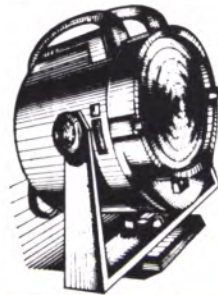

Foto-Reportajes
Gamundi

ESTUDIO

San Juan, 7 - Teléfono 53 74 54
MURO (Mallorca)

Con la Tarjeta VISA de "la Caixa",
regalo seguro.

CAJA DE PENSIONES
"la Caixa"

FESTES SANT JOAN 1988

MISSA SOLEMNE EL DISSABTE DE SANT JOAN

Enguany els actes religiosos, organitzats amb motiu de la festivitat del nostre patró Sant Joan Baptista, presentaren un caire molt solemne.

A la vigília de la diada de festa major, el Sr. Bisbe de Mallorca Dr. Teodor Ubeda, acompanyat del Vicari Episcopal i d'un bon nombre de sacerdots murers, va presidir una missa concelebrada, pronunciant una bella homília.

El Sr. Bisbe va aprofitar l'avinentesa, per presentar el nou rector de la Parròquia de Muro, Mossén Pere Fiol Tornilla, natural de Inca, i que ha estat sis anys per Amèrica. Al mateix temps que ens explicava de com Mossén Bartomeu Mateu Coll, encarregat d'aixecar la Parròquia de Sant Albert Magne a la Platja de Muro, fins ara rector de la nostra Parròquia, seguiria fent feina entre nosaltres.

Tal com estava anunciat, en el decurs de la solemne celebració, la Coral Miquel Tortell, va cantar amb gran perfecció, la «Missa d'en Perossi» i l'Himne dels Sants Joans.

Després de l'acte litúrgic, a la casa rectoral, es va oferir un refresc, allà on poguerem felicitar a Mossén Pere Fiol i a Mossén Bartomeu Coll, i desitjar-los molt d'èxit en la seva tasca que ara comencen.

MISSA EN HONOR A SANT JOAN

El dia de Sant Joan, a les onze del matí, el nou rector Mossén Pere Fiol, va celebrar un ofici solemne en honor del Sant. De bell nou la Coral Miquel Tortell, va interpretar la Missa d'en Perossi i l'Himne dels Sants Joans.

COSECHA NUEVA DE ALUBIAS

A pesar de la poca extensió sembrada, debido a los precios ruinosos de la cosecha anterior, tienen que tener presente los cosechadores de este año, que inmediatamente después de haberlas cosechado, esterilizarlas, ya que si se pican con el nombre de «corc», ya no son aptas para exportarlas, pues aunque las escojan diez veces como es bastante invisible siempre queda alguna y no tiene que quedar ninguna.

Debido a que se empaquetan en bolsas de medio kilo y los inspectores de sanidad, que están vigilando constantemente, si en una bolsa encuentran una solamente de picada y como la bolsa es de plástico y es

transparente tiene mucha visibilidad, ponen una multa al establecimiento que las vende y hacen deshacer los paquetes para escogerlas de nuevo y volverlas a empaquetar, teniendo presente que de empaquetar cuesta diez pesetas kilo.

Así es que la frase de «siempre queda alguna», como dicen las mujeres que las escogen, ya que la mayor parte son de bastante edad, pasó a la historia. Hay que desterrar dicha frase para bien de los cosechadores y del comercio, y evitaréis al entregarlas, que no os las tengáis que devolver.

La cosecha pasada finalizó al precio de 55 ptas./kilo, pero la nueva cosecha de momento el precio establecido es el de 80 ptas./kilo.

PRECIOS DE LAS PATATAS A CUENTA DE LOS PRODUCTORES DE EXPORTACION AL R. UNIDO Facilitados por D. Luis Matutano, S.A.

ABRIL 88

Día 15 - Concorde a 35 ptas.
Marisbard a 40 ptas.
Día 18 - Concorde a 35 ptas.
Marisbard a 32 ptas.
Día 19 - Concorde a 35 ptas.
Marisbard a 30 ptas.
Royal Kidney a 58 ptas.
Pentlandell a 53 ptas.
Día 20 - Concorde a --
Marisbard a 30 ptas.
Royal Kidney a 53 ptas.
Pentlandell a 50 ptas.
Día 21 - Concorde a 32 ptas.

Marisbard a 25 ptas.
Royal Kidney a 50 ptas.
Pentlandell a 48 ptas.
Día 22 - Concorde a 25 ptas.
Marisbard a 22 ptas.
Royal Kidney a 50 ptas.
Pentlandell a 42 ptas.
Día 25 - Concorde a 25 ptas.
Marisbard a 20 ptas.
Royal Kidney a 48 ptas.
Pentlandell a --

MAYO 88

Día 2 - Concorde a --
Marisbard a --
Royal Kidney a 40 ptas.
Pentlandell a 30 ptas.
Día 5 - Concorde a --
Marisbard a --
Royal Kidney a 34 ptas.
Pentlandell a 22 ptas.
Día 8 - Concorde a --
Marisbard a --
Royal Kidney a 16
Pentlandell a 14
Día 12 - Concorde a --
Marisbard a 13
Royal Kidney a 16
Pentlandell a 14

FESTES SANT JOAN 1988

CONCERT DE MUSICA BARROCA A CARREC DEL GRUP TAFELMUSIK

Una vegada més, com a iniciativa de la Comissió de Cultura de l'Ajuntament tenguérem el plaer d'assistir al concert del grup mallorquí TAFELMUSIK, integrat principalment per músics estrangers, residents a Deià i que està especialitzat en música renaixentista i barroca.

Naturalment, els instruments amb els quals interpreten, són d'època i a més de la feina com a músics estan fent una labor de reserca musicològica dels autors desconeguts del barroc hispànic i mallorquí.

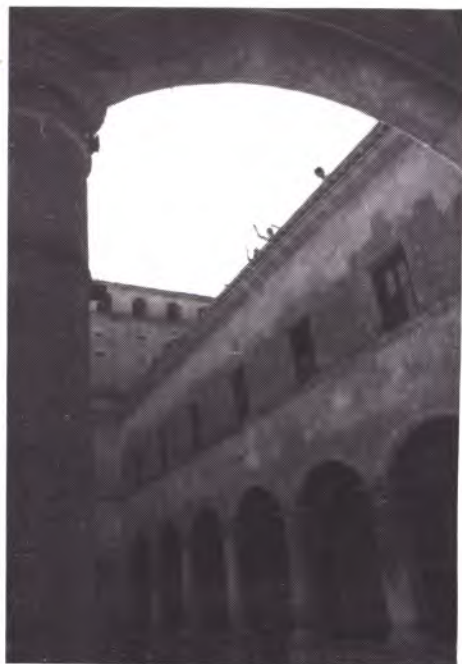
Mostra d'això fou el programa, dins el qual varen incloure compositors espanyols infreqüents, del desconegut barroc castellà i aragonès: Duran, Nebra i Juan F. de Iribaren, dels quals podem destacar la CANTATA AL NACIMIENTO de 1759 per a veu, flauta nolí barroc, cembal.

Completa el concert l'estil pur del barroc alemany i d'autor més prolífic per a música de cambra, George Philip Telemann. Telemann és el músic de cambra més innovador fins i tot més que el seu coetan J.S. Bach, ja que segons els experts, guadeix de l'ús singular i del particular tractament de l'obra segons les característiques individuals de cada instrument.

Referit al Concert, no cal insistir en la qualitat interpretativa del grup que és coneguda entre els aficionats. Per a mí, destacaria la conjunció i l'equilibri entre la «mezzo» i els instruments, i el virtuosisme i la dolçor de la flauta travassera barroca en mans de Charles Zesley que, com anècdota, podem dir, que és segur que va esser la primera vegada que s'escoltà a Muro, al Convent, com també ho fou en el cas de la cembal, instrument de tecla, antecessor al piano.

Sens dubte, donat el plaer que deixa entre el públic, esperam que concerts com aquest no siguin un fet aïllat només dins unes festes, ja que s'està creant una gran afició a la bona música.

Margalida Roca

ACTE DE CLAUSURA DE L'ESCOLA DE MUSICA

Dins les Festes de Sant Joan 88, el dia del nostre patró, tingué lloc al Claustre de l'Ex-Convent de Mínims la clausura del curs 1987-88, segon anys acadèmic de l'escola.

L'acte de caràcter íntim, començà amb un breu parlament del regidor de Cultura Pep Llinares, que donà anims a tots per continuar la tasca, tant als professors, com als alumnes.

A continuació vingué l'actuació d'una selecció d'alumnes que interpretaren peces del repertori pianístic, des de Bach a Bela Bartok.

Finalment se tengué la deferència, per part de l'Ajuntament, d'obsequiar als músics que han finalitzat el grau elemental amb un trofeu a la música que tenia una lira per motiu alegòric.

FESTES SANT JOAN 1988

MOS FA...

DEMANAR-NOS ¿QUE PASSA? quan se fan ses festes fora d'es paperí. O empeperinam per tot o feim ses festes davall es paperí.

REPETIR... parlant de paperí... que si no hagués estat de plàstic, no haurien quedat ni es fils.

GRATAR SA CLOSCA es fet que per Sant Vicenç i per Sant Joan, ses nostres oracions i súplices no hagin estat massa ben escoltades. A ses dues festes hi va haver aigua i qualque retgiró.

ENCAPARROTAR en cobrar es drets d'autor per a s'ALGEBELI, ja que es Marathon Fotogràfic, va esser una idea que llançarem fa ja un parell de mesos... i al final no varen comptar amb noltros per organitzar-ho.

SOSPITAR que qualcú ha comprat s'exclusiva de ses fotos de ses miloques, perquè es varen fer una hora abans de sa programada. Ho tendrem en compte en es concurs de fotos d'ALGEBELI.

AVERGONYIR UN POC que a tot un poble com Muro, fos tan magrosa s'exposició de fruits i productes d'es camp. No hi va haver presió per presentar-hi material?

PENSAR MOLT MALAMENT que en es repartiment de premis de lo abans esmentat, hi hagués tanta manca de gent. Això s'ha d'organitzar d'una altra manera.

RIURE una anècdota de ses carreres. Va coincidir que davant es corredors que venien de fora vila, hi va haver d'anar (casualitat es diu) es cotxe municipal, amb sa sirena a tota pastilla, per acudir a una urgència. Es corredors prengueren es trot darrera sa sirena... i enganxaren sa carretera de Sineu. Vaja badana!

SOMRIURE es comentari d'un de sa Tercera Edad. Es rum-rum d'es paperí no s'ha pogut sentir, perquè era de plàstic... i estava banyat.

SOMRIURE I RIURE un altre que deia que... enguany que ha plogut no s'ha espenyat es paperí.

ESCLATAR DE RIALLES un altre que deia: «No sabia que a l'infern donassin sa llet freda».

ALÇAR SES CELLES de sorpresa, que en Toni de «la Caixa» es begués un conyaquet abans de sortir a s'escenari. Llavors, allà damunt, no va dir ni pruna.

PENSAR UN I UN ALTRE PIC que verem pocs concejals que circulassin per enmig... i sobretot alguns des de que ja no comanden... tant.

CONSCIENCIA que en Sito, que fa lo d'es menjar cada mes, no el convidin a provar-ho. Tal vegada així l'engraixariem un poc.

ESTAR CONTENTS que no poguem dir... «festes passades, coques menjades», ja que en varen quedar una bona grapada. Però val més que en so brassin 21 que no que en faltàs ni mitja.

ALTRA VEGADA PENSAR que han d'anar molt vius amb so pagar tot lo que fa olor de toros. Hi va haver dos gitanos que anaren a cobrar sa feina d'es mansos per treure es bou coix. Ja me direu. A qui varen pagar va esser a l'amo d'es camió de sa grua!

RESTAURANTE

ALCUDIA SUITE

Dirección: Vicente Cladera

Urbanización «Ses Fotges»

Tel. 54 75 58

PLAYA DE MURO

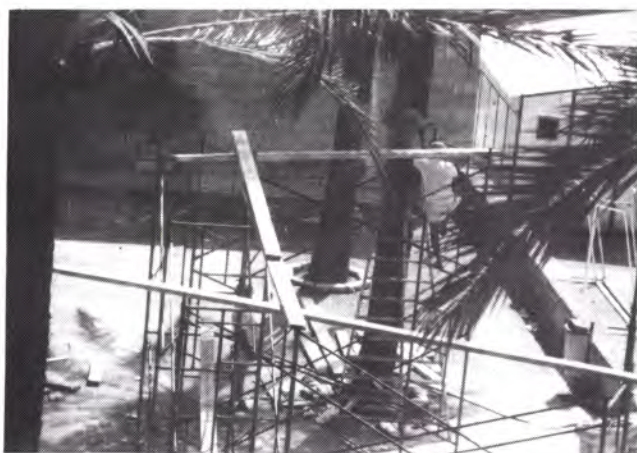
FESTES SANT JOAN 1988

ORIGINALITAT. No en voleu de coses rares? Els murers no només feim les places per avall sinó que també treim els bous a l'arena com no ho ha fet ningú. De la caixa a la plaça. Sense intermediaris. Ni a Las Ventas!

TOREROS. Encare que sigui torre i s'altre campana i s'hagin fotografiat davant l'Església Parroquial, no són capellans. Un és torero i l'altre torea el personal així com pot. Males llengües diuen que En Toni serà el nou apoderat d'en Campanilla. En tot cas aquí estava molt content afirmant que en Pep li tallaria les quatre orelles als seus bous. I quasi va encertar.

FEINA DE BADES. Andamis, taulons i els homes de la brigada enfilats entre les fulles de les palmeres. Feina de bades va esser perquè tant la gent del festival com els comedians muntaren el seu propi decorat. Bona voluntat, però, n'hi havia.

EL MADRID. Fins a Muro arribà el Real Madrid. Una mica encollit, això sí. No es prodigaren per Son Font ni les filigranes d'en Butragueño ni les xilenes d'Hugo Sánchez, però els aficionats disfrutaren amb el futbol dels més menuts. I qui sap si algun dels dos capitans de la fotografia trepitjarà algun dia l'herba del Bernabeu...

LLAUNES. En això també ho som excepcionals. Que si la presidència no vol donar una orella més? Llaunes! Que si no se'n volen dur un bou que camina a la biorxa? Llaunes! No quedarà més remei que l'any que ve donar tassons de paper...

AIGUA! La instantània no és molt bona, però no en tenim d'altra. Per si no es veu clar es tracta de les porxades de la Casa Consistorial donant aixoplug a la gernació que contemplava uns moments abans la comèdia d'en Paco Trui. I és que d'aigua no en faltà durant les festes. Sort que el paperí era de plàstic!

FESTES SANT JOAN 1988

LA CORRIDA LLENO HASTA LAS PALMERAS

Se lidiaron cinco toros de Flores Albarrán y dos de los Bayones. En línea general bravos, dos de bandera el primero y el último.

El año pasado desde aquí advertimos del peligro existente en desencajonar los toros directamente a los corrales, se siguió con el mismo sistema y en total un toro muerto en los mismos corrales que fue sustituido por uno de Los Bayones con edad y adicto desde el año pasado a los corrales de la plaza de Barcelona. Este toro que tuvo que ser sustituido porque no pudo ni andar doscientos metros sin caerse, sirvió para demostrarnos la cantidad de mercaderes que hay en la casa Balañá. Todo un saldo.

La plaza, nunca mejor empleada la expresión, parecía una ascua de oro, lleno total con gente sentada sobre la pared divisoria.

MORENITO DE MARACAY. Morenito de Maracay nos estuvo tomando el pelo de principio a fin. Le tocó el lote mejor de la corrida y el mejor toro. El primero de bandera y el segundo también se dejó torear. Toreó siempre distanciado, sin arrimarse, entre el toro y él en cada pase podía pasar un autobús, valga el símil; toreó siempre con el pico de la muleta, eso con un toro muy bueno, el más pequeño y el más cómodo de la corrida. Morenito que no se merecía la repetición, no estuvo bien ni tan siquiera con las banderillas, sólo un par al quiebro. Lo demás de una vulgaridad supina. Le regalaron una oreja en cada toro.

TOMAS CAMPUZANO. Fue el triunfador de la corrida, pero excesivamente orejeado, su toreo al igual que le de Morenito no transmite. Nos gustó en el sobrero, un toro que en principio hizo cosas de manso al que el torero de Genera entendió muy bien y le toreó mejor; de caer en otras manos seguramente habría llegado íntegro al desolladero. Tomás Campuzano fue muy aplaudido y le concedieron cuatro orejas.

FESTES SANT JOAN 1988

CAMPANILLA. A José le tocó el peor toro de la tarde y uno de los mejores. Su primero al que el virilarguero dejó sin gas para el último tercio. El toro frenaba la embestida pero tampoco era un mormolillo. Si José hubiera llevado sólo media docena de corridas en su haber, otro gallo hubiera cantado. Le mató pronto y le concedieron una oreja. En su segundo, Flordespino, se llamaba, un toro precioso y muy bravo, José estuvo a su aire y fue aplaudido; la verdad que hace ya demasiados años que estamos esperando el milagro de verle tal y como Dios manda, y si el milagro no se produce con un toro como Flordespino, no sé... no sé... pero vamos perdiendo ya las esperanzas. José tuvo detalles y estuvo bien a ráfagas, claro que toreando una sola corrida al año poco puede adelantarse, pero ocasiones como la de Flordespino no se presentan cada tarde. José que lucía un terno burdeos y oro, llevó a cabo el salto de la garrocha en cada toro de forma magistral y cortó una oreja en cada uno de sus enemigos. Buen balance.

EL PASEILLO. Hemos dejado lo del paseillo para lo último para que sirva de enmienda para próximas ediciones.

Yo no sé el concepto que tienen los organizadores de nuestra tradicional corrida, del alguacilillo. El año pasado por un fallo humano que comprendemos tuvo que hacer el despegue un monosabio con un caballo de pica, porque Jatib no se había presentado a la cita. Este año se armó un show, que riáse usted del de Angel Casas. El alguacilillo, esta vez eran dos, tienen que tener un mínimo de noción de su obligación, no se puede salir al buen tun-tún. El alguacilillo, oigan, es el árbitro de la corrida y tiene obligación de saberse la lección. Las corridas de toros para mí son una cosa muy seria, los toreros se juegan la vida. El alguacilillo debe salir a la plaza debidamente vestido, nunca disfrazado, yo creo que nuestro Consistorio si siempre hemo de ver los toros organizados por él, debería hacerse con un traje o dos auténticos, aunque sea un traje corto cordobés.

JATIB. No sé el porqué JATIB no acudió a la cita. Jatib es aquel caraballo árabe de Son Sant Martí, el caballo más taurino que ha pisado la arena de nuestra Monumental. Jatib se sabe el papel, además es precioso. Creo que el año que viene tendremos al menos dos corridas, de domingo a domingo. Al menos novillada y corrida. Esperemos.

Paco Trui

HIERROS AGUILO

María y José, s/n.
Tels. 53 70 84
53 74 55

MURO

LA NOCHE DEL TORO

Por invitación de los organizadores: Radio Balear, El Día 16 de Baleares y el Foro de Mallorca, asistimos en las instalaciones de la última entidad, el pasado viernes 29/7 a la llamada Fiesta del Toro, una velada en homenaje a los últimos triunfadores de las corridas y novilladas celebradas durante los dos últimos años en Mallorca.

Por deferencia del aficionado Bartolomé Cardell, se proyectaron en video las actuaciones de los homenajeados, a saber:

Rafael Camino, mejor faena en Palma 1986 (Trofeo El Día 16).

Valentín Luján, triunfador en Palma 1986 (Trofeo Radio Balear).

Campanilla, triunfador en Muro 1987 (Trofeo Ayuntamiento de Muro).

José A. Carretero, triunfador en Inca 1987 (Trofeo Ayuntamiento de Inca).

Tomás Campuzano, triunfador en Muro 1988 (Trofeo Ayuntamiento de Muro).

Después de una buena cena en el Mesón Restaurante El Toro Bravo del Foro, se pasó a la Discoteca BRUIXES del mismo complejo, donde el acto fue presentado por el conocido crítico taurino de El Día 16, Perico Colombás. Se entregaron los trofeos mencionados y otros objetos a Gabriel Pericás (matador de toros), Ganadería Cortijo Oli-

va, los novilleros Gabriel Nadal y Leo Navarro y al periodista Lorenzo Ruiz de Peralta.

Perico Colombás hizo una breve semblanza de los galardonados y entrevistó cara al público a la Sra. Cuqui Fierro, gran aficionada a la fiesta, al ganadero de Cortijo Oliva y al matador Tomás Campuzano, principal estrella de la velada.

Todo el acto fue retransmitido en directo por Radio Balear y estuvieron presentes todos los homenajeados a excepción de Rafi Camino y Valentín Luján que fueron representados por Cuqui Fierro y su apoderado respectivamente. También acompañaron a los diestros y aficionados a los toros, en esta noche de fiesta promocional de los toros en nuestra isla, D. Tomás Bordoy, Director de El Día 16; D. Gabriel Sampol, Director de Radio Balear; D. Miguel Llompart, Director-Propietario del Foro de Mallorca; D. José Busquets, Teniente-Alcalde de Festejos del Ayuntamiento de Inca; D. Martín Mora y esposa, D.ª Maruja García Nicolau, banderilleros, picadores y aficionados a la Fiesta Nacional.

Por el Ayuntamiento de Muro estuvieron los ediles D. Vicente Cladera, D. Jaime Cladera, D. José Quetglas y D. Gabriel Carbonell. Los dos primeros hicieron entrega de dos magníficos trofeos a Tomás Campuzano y José Barceló «Campanilla» respectivamente.

TOMAS CAMPUZANO - MATADOR DE TOROS

«LA PLAZA DE MURO ES MUY BONITA Y EL PUBLICO EXTRAORDINARIO. ESPERO VOLVER»

Aprovechando su presencia en la Fiesta del Toro celebrada en el Foro de Mallorca, la víspera de la corrida de San Abdón de Inca, formando cartel con José Antonio Carretero y Marcos Valverde, pudimos cambiar impresiones con el gran triunfador en la última corrida de toros de Muro, el diestro Tomás Campuzano, que tan grato recuerdo dejó con sus dos faenas durante las Fiestas de San Juan 1988.

— **¿Qué nos puedes decir de la corrida de Muro?**

— Me llevé una grata impresión. Yo no había toreado nunca en Mallorca y le estoy agradecido a la organización del Ayuntamiento por haberme dado la oportunidad de que los aficionados de la isla me vieran personalmente. Ver aquella plaza tan bonita y rebotante de una afición entregada a la fiesta, me motivó aún más a darlo todo sobre la arena. Creo que no defraudé y me alegro mucho de haber venido a esta corrida de Muro, que ya empieza a tener fama entre los profesionales.

— **¿Qué pensaste cuando se tuvo que retirar tu segundo toro y sustituirlo por el que se desencajonó allí mismo?**

— Estas situaciones de espera y tensión, siempre pueden producir enfriamiento del ambiente y rebajar el interés. En Muro no sucedió. El toro sobrero desencajonado al momento, salió al principio rebrincado, algo nervioso, pero pude hacerme con él y como hemos visto ahora en el video de la corrida, lo tuve encelado con la muleta. El público reaccionó fenomenal, yo no podía pensar que la afición de un pueblo se entregara como lo hizo, fue muy bonito y quedé muy contento con todo y con todos.

— **Hemos escuchado tu conversación —informal— con los ediles de Muro, para repetir cartel el año próximo por San Juan ¿Cómo está el tema?**

— Mira, que a un año vista te hablen ya de contratarte es alagador. Por mí, no habrá problema alguno, es más, me agradaría mucho repetir y pienso volver a Muro para torear ante este público maravilloso y en esta plaza tan bonita y única que tenéis. Todo depende ahora de las gestiones entre mi apoderado y la Comisión de Fiestas de vuestro Ayuntamiento, de la cual no he recibido más que atenciones y cariño. Este extraordinario trofeo que me acaban de entregar es buena prueba de ello. Sí, me gustaría volver para triunfar otra vez.

— **Dinos por último ¿qué te pareció la corrida de Flores Albarrán?**

— No conocía esta divisa como torero. Me parecieron toros nobles y de casta. Muy bien presentados. No me importaría repetir otra vez con ellos. Tampoco fue mal toro el sobrero de Reñones. Se cortaron orejas y esto es lo que al final importa.

Gracias maestro, por su arte, por su simpatía y por los elogios hacia nuestro pueblo. Confiamos aplaudirle nuevamente en la corrida de Muro el año próximo.

Aries

VIDA ESPORTIVA

RESUM D'UNA TEMPORADA

III DIVISIO

¡¡Ni fu ni fa!! Com ja hem dit al llarg de la temporada, es va fer un equip de circumstàncies que començà molt malament, però una vegada conjuntat va donar una mesura més bona i fent un bon joc que durà fins que faltaven 5 ò 6 partits per acabar la lliga, i de poder quedar quarts o quints, hem quedat octaus.

La irregularitat ha estat la nota dominant, com Madò Coloma, perdien quasi sempre a casa lo que guanyaven a fora camp, i així és clar, la gent s'avorria i enfadava.

És molt significatiu que no vagi gent al camp, pareixi eser que com a molts d'altres pobles passen de futbol.

Com a jugador destacat, aquesta secció, ha elegit a **MARTIN**.

ALEVINS

Regulars en quant a resultats, però molt bons en quant a pràctica de l'esport, encare que anaren per la part baixa de la taula, no faltava ningú a l'entrenament, i això és molt bo. Lo de manco guanyar.

Molts d'ells era el primer any a la categoria i les venia ample. De totes maneres bona feina d'En Mateu Moranta «Rápido».

Jugador destacat: **FRANCESC LLUIS FONT**.

BENJAMINS

¡Molt bé! Bona temporada pels al.lots d'En Toni Bauzà. Han quedat els sèptims a la taula i han tengut dos jugadors seleccionats balears, cosa que a Muro no passava des de que en Sito Sacarés jugava al futbol base.

Jugador destacat: **PEP MULET**.

JUVENILS - ¡¡CAMPIONS!!

Campions de la seva categoria, i segons de la lligueta d'ascens, lo que els hi permetrà, l'any que ve, jugar a Segona Regional. Excel.lent la campanya dels al.lots d'En Pep Pomar, recolzat sempre per un grup de pares incondicionals. Només han tengut rival amb el Llubí que ha fet segon.

Sense fer un futbol molt brillant, però sí molt efectiu, han aconseguit retornar a una categoria que mai s'havia d'haver perduda.

Jugador destacat: **MIQUEL MARTORELL**.

INFANTILS - ¡¡CAMPIONS!!

Entrenats p'En Lluís Cela, han duit a terme una de les millors campanyes que se recorden dins els infantils del Murense. Han fet primers destacats.

Màxims golejadors i mínims golejats.

L'any que ve a primera ja serà més difícil.

Jugador destacat: **TONI MORAGUES MUNAR**.

PRIMER TORNEIG DE TENIS FESTES SANT JOAN «BAR OLIMPIC» PACO TUGORES, BRILLANT CAMPIO

Es varen disputar les partides corresponents a la segona fase del Torneig de Tennis que tan bona acollida ha tengut entre tots els participants.

L'esmentada fase se dugué a terme pel sistema d'eliminació passant els jugadors classificats en primer i segon lloc del seu grup a jugar els quarts de final, les semifinals i la final succesivament.

Conseguien arribar a la Gran Final En Paco Tugores, que va imposar-se a n'en Jaume Vanrell per 6 a 1 i 6 a 1, i en Miquel Serra que guanyà a n'en Joan Boyeras el primer set 7 a 6 i que en el segon, aquest es retirà per molèsties a l'esquena.

La Final que es disputà a la Pista de Tennis Municipal davant uns vint espectadors, la guanyà de forma contundent en Paco Tugores guanyant a Miquel Serra per un 6-2 i 6-2.

El vespre tengué lloc l'entrega de trofeus als guanyadors i participants al Bar Olímpic, organitzador del torneig.

I TORNEIG INFANTIL VILA DE MURO «EXIT ROTUNT»

REAL MADRID - U.D. POBLENSE - C.D. MURENSE

Només d'èxit es pot catalogar l'organització del Torneig Infantil Vila de Muro.

Radio, premsa, públic, jugadors, tothom va viure tres dies entusiasmats amb el futbol dels petits.

El primer dia es fa fer la presentació dels equips i el Batle D. Miquel Ramis va donar la benvinguda a tothom, abans del partit inicial que jugaren Murense i Poblense, i que acabà amb el resultat de 2-0 (a favor dels poblers), molt més equip que el nostre.

El segon dia jugaren l'esperat i estrella del torneig Real Madrid i el Poblense. Bon partit, moltes

ocasions pel Madrid, però sensacional l'actuació del porter pobler. El partit acabà 0 a 0.

El darrer dia era doncs el que havia de decidir el torneig vists els resultats dels primers dies. El Real Madrid molt superior al Murense no va perdonar i va fer 7 gols. Així quedà Campió del Torneig.

Molt bona assistència de públic els tres dies. Les grades estaven plenes com no els hi havíem vistes al llarg de la temporada amb el primer equip.

El mateix dissabte vespre a Son Sant Martí, després del sopar de cloenda, es va fer entrega de trofeus als equips i als millors jugadors.

Enhorabona a tots els qui han fet feina perquè això arribàs a bon port: cases comercials (quasi totes les de Muro) i amb especial a n'aquest grup de persones que s'han esforçat perquè Muro quedàs a l'altura que sempre ha fet quan ha organitzat qualche cosa de relevància.

VIDA ESPORTIVA

EL MURENSE EN CRISIS?

Sabem que diumenge passat, dia 31 de juliol, va tenir lloc una important reunió a Sa Caseta d'es Capellans, entre directius i aficionats, per veure de resoldre la situació greu en que ha quedat el Club, després de la dimissió del President Jaume Aguiló.

Ens han dit que no es va arribar a cap conclusió definitiva, si bé pareix que es constituïren en una Junta Rectora per seguir cercant possibles solucions a l'actual situació, que és d'atur quasi total.

Diuen que hi ha dues tendències, a sobre:

1) Seguir a la III Divisió Nacional com anys anteriors, trobar un President i formar nova directiva.

2) Renunciar a la categoria i passar a 1.ª Regional. Formar un equip de murers fins a on sigui possible, potenciar el futbol base i recompondre la directiva.

És una llàstima haver de renunciar a una categoria que va costar molt aconseguir, però tal com estan les coses al futbol regional, amb moltes despeses, desplaçaments, etc. i tenir un equip mitjancer format per externs, no atreu a l'afició i de cada partit s'hauran d'afegir duros al dèficit actual que ja és bastant.

Particularment ens pareix tocar amb els peus en terra, prendre la segona tendència, malgrat ens sàpiga greu i ens enfadi ferm, però la realitat s'imposa i pareix aconsellable tornar començar de més avall i amb els recursos del poble, amb els nostres al.lots, que juguin a la categoria que sigui; duran gent al camp i animaran més l'ambient.

De totes maneres, qui decidiran són els que estan al front i seva serà la responsabilitat de la decisió que prenguin.

Ara és el moment de pensar bé el que sa de fer, perquè en estar enmig haurem de ballar.

Noltros estam aquí per recolzar al Murense i el proper mes procurerem informar de tot quan sabiguem sobre aqueix tema, que ara mateix està bastant fotut, o al manco ho pareix.

MALLORCA, M'AGRADES

Mallorca ens agrada
neta, ens agrada
verda, pura i natural. Neta a
les platges, als boscos, als
pobles, ciutats i carreteres.
Amb aigües cristal.lines i
sense incendis forestals.
Mallorca ens agrada guapa.
Cuida Mallorca de la mateixa
manera que cuides ca teva.

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

VIDA ESPORTIVA

DEPORTE ESCOLAR UNA SALIDA A IBIZA

El equipo de balonmano Infantil Femenino del Colegio Público, se clasificó en la fase comarcal, y en la fase de Mallorca con el título de CAMPEON DE MALLORCA.

Faltaba la confrontación con los Campeones de Ibiza y de Menorca, y en fechas 17, 18 y 19 de junio acudieron a la cita.

Desplazadas las jugadoras, acompañadas del profesor-monitor Miguel Verd, así como del Delegado de Deportes y Profesor del Colegio D. Sebastián Roca, en rápido vuelo se plantaron nada menos que en un hotel de San Antonio «Piscis Park», para los correspondientes partidos, con el fin de clasificar al equipo Campeón de Baleares.

La suerte nos sonrió y nos volvió la espalda.

El primer partido fue de auténtico juego, y esperanzador resultado. Se ganó con bastante holgura. Por la tarde del mismo día, el segundo partido nos pareció más «de nervios» pues el resultado estuvo en el aire bastantes momentos. No obstante consiguieron vencer, y con esta victoria se tenía el título en la mano, servido casi sin pensarlo, pues dependiendo de los otros resultados, en el último y tercer partido era suficiente el empate y aún más... una derrota por dos goles nos era favorable, quedando clasificadas sin ninguna duda.

Y aquí surgió la mala suerte, pues la noche había sido pródiga en ruidos molestos, en horas sin dormir, y en calor asfixiante, y cuando se habían jugado tres de los cuatro tiempos de 10 minutos programados, en la que se llevaba ventaja, surgió el desmoronamiento de las jugadoras; en 5 minutos se tuvieron que aguantar una auténtica lluvia de goles.

La goleada encajada nos disgustó, como es natural, pero así tuvimos que conformarnos.

Quedamos SUBCAMPEONES de Baleares de Balonmano Femenino Infantil.

Enhorabuena a las jugadoras y a todos cuantos han ayudado a conseguir estos éxitos.

**Delegado de Deportes
Colegio Público**

EL COL.LEGI PUBLIC N.º 1 DE MALLORCA EN ACTIVITATS ESPORTIVES

Efectivament. El Col.legi Públic de Muro és el primer de Mallorca en quant a participants en activitats esportives escolars. Un total de 306 punts, el situen en primer lloc seguit del CIDE amb 285. Aquests joves esportistes estan englobats en 44 equips dels següents esports: cross, atletisme, tir amb arc, voleibol, futbito, basquet i handbol.

La segona escola en número d'equips és el Col.legi Joan Capó de Felanitx, amb 30.

Enhorabona al Col.legi Públic i al seu monitor esportiu, Miguel Verd, per la brillant feina que realitzen.

**Equip Infantil Femení de Handbol del Col.legi Públic
Campiones de Mallorca i Subcampiones de Balears
Dretes: Catalina, Margalida Aguiló, Aina Ferriol, Martina
Fornés, Coloma Oliver i Catalina Forteza.
Agenollades: Maria A. Vanrell, Carmen Valerio, Margalida
Forteza, Antònia Gost, Maria J. González i Margalida Gil
Màxima golejadora del campionat celebrat a Eivissa: Margalida
Forteza; i millor jugadora del campionat: Catalina
Forteza**

VOLEIBOL FEMENINO DURANTE LAS FIESTAS

No podía faltar el voleibol. Las chicas de 8.º y de COU se reagruparon y volvieron a formar equipo competidor contra C.P. de Bunyola, C.P. de Petra y C.P. Vialfas de Sa Pobra.

Después de jugarse el primer partido eliminatorio, nuestras chicas compitieron con las de Bunyola, que habían ganado el primer partido.

En esta ocasión no pudo ser la segunda victoria, y la clasificación final fue la siguiente:

- 1.º C.P. de Bunyola - 4 puntos
- 2.º C.P. de Muro - 3 puntos
- 3.º empatados: Vialfas de Sa Pobra y C.P. de Petra

TIRO CON ARCO

Otro de los actos realizados para los pequeños, dentro de estas fiestas, fue una sesión de tiro con arco. Desplazados los elementos necesarios desde Palma, acudieron los arqueros en número considerable.

Se clasificaron por años, y por grupos masculinos y femeninos.

La actuación de todos fue magnífica, y al final, después de algunos desempates, se clasificaron 3 arqueros en cada tirada, dando un hermoso espectáculo.

Las pruebas se realizaron frente al «portal de ses dones» en la Parroquia, y debemos destacar que las puertas quedaron intactas, a pesar de algunos impactos de los «Robines del bosque» que se habían congregado.

MARTI POQUET FLUXA UN CAMPIO DE LES DUES RODES

MARTI POQUET FLUXA. - Edat: 5 anys. Va nèixer el 14 de juliol de 1983. Començà amb el Campionat de Cross Infantil de Balears als 3 anys i mig.

Ha disputat dues proves a Porreres i dues més a Son Carrió de Sant Llorenç.

La seva projecció dintre de l'esport de la moto creim que donarà molt per escriure, ja que el primer any va aconseguir dos meritoris llocs ocupant un 4.º i 5.º llocs.

Aquest any 88, ja ha guanyat 3 copes quedant entre els tres primers.

Segons ens comenten varis aficionats al món de la moto, presenta les mateixes característiques que el seu pare Martí «Perxat», tot un gran i veterà esportista.

La constància, la seva afició i la regularitat ens fan veure una futura projecció esportiva.

Vàrem mantenir unes paraules amb Martí Poquet Serra, més conegut com a Martí «Perxat».

— **Martí, quan vares començar?**

— Vaig començar a fer trial ja fa dotze anys, i de llavors ençà no ho he deixat.

— **Conta-mos més coses des d'aquell dia...**

— Vaig començar al Campionat de Balears dins la categoria de junior de trial, motocros i endura, aleshores corria enduro amb la moto de cross.

Vaig correr cinc anys seguits motocross, però degut a que era molt delicat i més perillós ho vaig deixar.

Lo que jo m'agrada, i on disfrut més, és al trial, ara bé, tot el que vagi relacionat amb les motos m'encanta, hi dedico tot el meu temps lliure.

— **Es pot compaginar trial i cross a la vegada?**

— Jo ja vos dic... des de fa dotze anys ininterromputs faig trial i ho compaginava amb el cross, fins que en vaig casar, i degut a varis problemes, vaig deixar el cross.

— **Per quines categories has passat?**

— Per junior, senior i actualment veterans.

— **És dura la competició? Hi ha molta competitivitat?**

— A n'aquests moments te puc dir que tota competició és dura i la competitivitat és molt més grossa, per tant has d'estar entrenat, conèixer bé la màquina, i sobretot ser regular.

— **¿Són moltes les proves del calendari puntuable per a Balears? ¿Hi participes a totes?**

— He participat aquest any a infinitat de proves puntuables i no puntuables. Puc recordar-te que les més importants i puntuables al Campionat de Balears 88, on he participat són: el Trial de Sant Joan al 6-3 (2.º classificat), Trial Aucaria d'Andraxt al 20-3 (no puntuable-2.º classificat), al Trial Indor M.ª de la Salut al 10-IV (2.º classificat), al Trial Santa Maria al 17-4 (2.º classificat), al Trial Alaró al 1.º-5 (1.º classificat), al Trial Indor Montesión al 7-5 (1.º classificat), al Trial Enduro Montesión al 8-5 (5.º classificat-vaig tenir dues panes), Trial Enduro de Manacor al 4-6 (1.º classificat).

— **Me n'has anomenat moltes i tan sols són les puntuables, ¿en queden més?**

— Sí.

— **¿Quines són?**

— El 19 de juny Trial Enduro a Maria, Trial Enduro dia 16 de juliol, Trial Porto Cristo el 4 de setembre, el 10 del mateix Trial Enduro a M.ª de la Salut, el 25 Trial Enduro a Palma, dia 2 d'octubre Trial Ciutat de Palma, dia 6 dos dies de Trial a Eivissa (aquesta prova és puntuable pel Campionat d'Espanya), el 6 de novembre Trial a M.ª de la Salut, el 20 de novembre Enduro a Andraxt, el 27 Trial a Montesión (Porreres) i per acabar el dia 4 de desembre Trial Los Desfines a Sa Costa d'En Blanes.

— **En vista de les classificacions obtingudes ¿com vas actualment dins la classificació general?**

VIDA ESPORTIVA

— Mira, vaig francament molt bé... Ara per ara, soc el primer de la classificació. Si te fixes a cada prova qued entre els tres primers.

— **A n'aquests moments ¿participes tan sols a trial?**

— No, estic disputant el Campionat de Balears de Enduro dins la cilindrada superior de 250 a 370 cc, estant classificat dins els 5 primers.

També estic disputant el Campionat de Balears de Indor dins la categoria de veterans, estant al primer lloc.

— **¿Quins són ara els teus principals rivals?**

— Mira com a segon classificat de trial està En Francesc Salmerón amb Montesa i en Miquel Puigserver també amb Montesa com a tercer classificat.

— **¿Són molts els trofeus que deus tenir després de tantes proves i aquestes excel.lents posicions?**

— Tenc 64 trofeus obtinguts entre els tres primers classificats i 33 medalles.

— **Veig que duus una camiseta de lo que va ser el Moto Club Ampúries, ¿ja ha passat això?**

— Encare seguim endavant. Seguesc com a President d'es Moto Club Ampúries i estam inscrits a la Federació, però en aquests moments i temporalment de baixa en lo referent al calendari d'organització de proves esportives tant puntuables com no puntuables pel Campionat de Balears.

— **¿Es podrien organitzar?**

— En qualsevol moment es pot fer una o varies proves sempre i quan hi hagi gent disposta a ajudar i a fer feina.

— **És molt complicat en qüestió de papers i permisos?**

— No, l'inconvenient és que per puntuar al Campionat de Balears s'ha de fer amb un any d'antelació per entrar dins el calendari i així tens assegurat la participació quasi masiva dels pilots. Ara bé, en cas de voler organitzar sense que sigui puntuable, es pot fer, tan sols amb un mes.

— **Em sembla que deu ésser molt costós!**

— No, ja que els participants no cobren res, si vols, qualche prima per a que quedin contents.

— **I l'esport en sí ¿te surt alt de diners, de sa teva butxaca?**

— No, una vegada que tens la moto i qualche accessori indispensable com són el casc, botes, guants, etc. no tens altres despeses. Jo m'ho amany tot.

— **Me'n record que quan hi havia aquella eufòria d'es Moto Club Ampúries vareu fer bastantes proves. ¿Què en pots dir d'això?**

— Com a President l'any 1979, fa ara 9 anys, vaig rebre una placa commemorativa de la Federació Espanyola perque vàrem ésser el club que va organitzar més proves pels campionats puntuables i sense puntuar, i qualcuna puntuable al Campionat d'Espanya.

— **En tants d'anys deus haver tengut caigudes, o no?**

— Si n'he tengudes moltes. La més greu va ésser a Artà el 15 de setembre de 1979, participant a un motocross per lo que vaig estar tres mesos ingresat degut a unes fractures dels braços per dos llocs, fisura de pelvis i ressentiment d'una vertebra a l'esquena, i després uns cinc mesos de recuperació. Degut a n'això vaig deixar el motocross, però ho vaig tornar intentar al cap d'un temps; ho vaig deixar per dedicar més temps al trial, Enduro, Indor i Moto-bol.

— **Què és això de l'Indor i Moto-bol?**

— Indor: És el trial dins sala o damunt places. És molt espectacular, endemés, el públic el pot veure tranquilament.

Moto-bol: Consisteix en jugar a futbol en moto. Jo hi vaig jugar amb l'equip mallorquí quan es va fer un torneig de Balears amb equips de fora de Mallorca.

— **Quins pilots destacaries que han vengut a Muro a les proves que es feien i organitzaveu?**

— N'Arcarons, Toni Elies, Jordi Elies, Barragán, Ignacio Bulto, Ramón Ramón... tots ells han estat campionats nacionals, campions d'Espanya, tant en senior, junior o veterans.

En Manuel Soler ha estat 4 vegades Campió d'Espanya de trial, Jaume Roig també.

— **Vols dir qualqua cosa més?**

— Sí, vull donar les gràcies a Algelbelí per permetre-me aquestes paraules i dir que a Muro hi ha molts d'aficionats, ara bé, ja sabem que hi ha febres (futbol, motos, bicicletes) ara pareix que tornen els cavalls, el futbito, el basquet, etc. Jo diria que no oblidem lo que ja ha passat i de tant en tant és bo xerrar un poc de tot, perquè als diaris surt molt, s'escriu amb freqüència i al poble quasi no se sab res.

Tots aquells aficionats que comencin i vulguin l'ajuda d'un veterà, en lo que pugui, me tenen a la seva disposició.

Bar Restaurante CA'N TOMEU

Comidas mallorquinas

C/. Ant. Carrió, 19 - Tel. 53 73 73 - MURO

Pedro Mulet Homs

PACO TUGORES

CAMPIO DEL I TORNEIG DE TENIS «BAR OLIMPIC»

Se celebró con gran éxito en el marco de las Fiestas de San Juan el Primer Torneo de Tenis, organizado por el BAR OLIMPIC y patrocinado por el Magnífico Ayuntamiento de Muro.

El vencedor absoluto fue Paco Tugores, con el cual mantenemos esta amigable entrevista.

— **¿Cómo está el nivel de los jugadores locales?**

— Me llevé una agradable sorpresa. Al principio del torneo los rivales eran bastante flojos, pero a medida que íbamos avanzando me encontré con varios jóvenes que tienen mucha fuerza y calidad.

— **¿Cuántos años hace que practicas el tenis?**

— Hace 16 años. Pero los últimos cuatro no he jugado debido a que el trabajo me absorbía demasiado tiempo.

— **¿Estabáis todos los mejores?**

— No. El mejor sin discusión es Gabriel Gamundí Saletas, y no participó. También faltó Jordi Riutort, un gran jugador. Cuando participan jugadores de esta calidad el torneo sube muchos enteros y los más jóvenes pueden aprender.

— **¿Qué tiempo dedicas a este deporte?**

— Durante varios años jugaba casi cada día, después bajé el ritmo de partidas, y en este momento juego 3 días a la semana a un promedio de 1'30 a 2 horas por partida.

— **¿Cómo se consigue llegar a un buen nivel como jugador?**

— a base de jugar muchísimas horas, procurando buscar jugadores mejores que tú, que es cuando mejor se aprende. Participando en todos los torneos que puedas y así conocer formas y maneras diferentes de jugar.

— **¿Has participado en muchos torneos?**

— En bastantes. Varios en Ca'n Picafort, Pto. Alcudia, Sa Pobla, Inca, 5 en Palma y unos cuantos en Muro.

— **¿Qué balance sacaste de estos torneos?**

— 5 primeros puestos, 3 segundos y varias semifinales.

— **¿Participaba gente importante?**

— En Pto. Alcudia me eliminó Ordinas de Inca, que llegó a ser Campeón de Dobles de Baleares, un gran jugador. En Palma me ganó Piña, de lo mejorcito de Mallorca. Este jugador me dió una soberana paliza, me trituró en medio de pista.

— **Si buscabas jugadores superiores a tí, ¿debías perder muchas partidas?**

— Efectivamente. Durante 6 ó 8 años jugaba casi semanalmente con Gost de La Puebla, un fenómeno de la naturaleza, y siempre, pero siempre me ganaba. Es el jugador con el que más partidas he perdido. Con el tiempo las cosas han cambiado, él tiene más edad, sus piernas no corren lo mismo que antes y ahora le gano yo.

— **En tenis ¿qué es más importante la fuerza física o la técnica?**

— En mi modesta opinión, creo que un jugador debería tener un 70% de fuerza y un 30% de técnica.

En tenis la fuerza es esencial. Si no tienes buenas piernas vas listo, pero sin olvidar ese 30% de técnica para poder colocar las pelotas lo más cerca posible de las rayas.

— **Tu eres un buen jugador de ping-pong, ¿qué diferencia hay entre estos dos deportes?**

— En el ping-pong se emplea mucha técnica y rapidez de reflejos y en el tenis muchísima fuerza.

— **Al ser zurdo ¿implica tener más ventajas sobre tus rivales?**

— Ellos dicen que sí, yo no lo sé.

— **En tenis ¿qué es más importante la fuerza física o la técnica?**

— En mi modesta opinión, creo que un jugador debería tener un 70% de fuerza y un 30% de técnica.

En tenis la fuerza es esencial. Si no tienes buenas piernas vas listo, pero sin olvidar ese 30% de técnica para poder colocar las pelotas lo más cerca posible de las rayas.

— **Tu eres un buen jugador de ping-pong, ¿qué diferencia hay entre estos dos deportes?**

— En el ping-pong se emplea mucha técnica y rapidez de reflejos y en el tenis muchísima fuerza.

— **Al ser zurdo ¿implica tener más ventajas sobre tus rivales?**

— Ellos dicen que sí, yo no lo sé.

— **¿De qué partida guardas mejor recuerdo?**

— De una semifinal que jugué en Sa Pobla. Era el mes de julio, jugamos tres horas y media, al final las fuerzas me abandonaron y perdí.

VIDA ESPORTIVA

Aún perdiendo me siento orgulloso de esta partida, todo el tiempo iba ganando hasta que el calor, cansancio y sobre todo la juventud y calidad de mi rival me doblegaron. Al final había perdido 4 kilos.

— **En tenis ¿qué es más importante la fuerza física o la técnica?**

— En mi modesta opinión, creo que un jugador debería tener un 70% de fuerza y un 30% de técnica.

En tenis la fuerza es esencial. Si no tienes buenas piernas vas listo, pero sin olvidar ese 30% de técnica para poder colocar las pelotas lo más cerca posible de las rayas.

— **Tu eres un buen jugador de ping-pong, ¿qué diferencia hay entre estos dos deportes?**

— En el ping-pong se emplea mucha técnica y rapidez de reflejos y en el tenis muchísima fuerza.

— **Al ser zurdo ¿implica tener más ventajas sobre tus rivales?**

— Ellos dicen que sí, yo no lo sé.

— **¿De qué partida guardas mejor recuerdo?**

— De una semifinal que jugué en Sa Pobla. Era el mes de julio, jugamos tres horas y media, al final las fuerzas me abandonaron y perdí.

Aún perdiendo me siento orgulloso de esta partida, todo el tiempo iba ganando hasta que el calor, cansancio y sobre todo la juventud y calidad de mi rival me doblegaron. Al final había perdido 4 kilos.

Gracias Paco y hasta pronto.

TIRO PICHON Y TIRO AL PLATO EN LAS FIESTAS DE SANT JOAN

Con motivo de las Fiestas Patronales de San Juan, la Asociación de Cazadores La Becada celebró dos tiradas: una de pichón y una de plato.

En la tirada de pichón se inscribieron un total de 122 tiradores de los cuales había 23 socios.

La tirada fue la quinta puntuable para el Campeonato de Baleares Individual y por Equipos.

Los tres primeros clasificados fueron: 1.º Guillermo Amer, 2.º Miguel Vanrell y 3.º Jaime Ripoll.

Los socios mejor clasificados fueron: 9.º Nadal Moragues, 25.º Emilio García y 26.º Lorenzo Femenías.

Referente a la Tirada al Plato se inscribieron 70 escopetas con una participación de 20 socios.

Ganó la tirada, como viene siendo habitual, Miguel Andreu. Como socios cabe destacar la actuación de Francisco Crespí y Jorge Vallespir, que de 25 platos rompieron 24, quedando 4.º y 5.º respectivamente.

La Asociación agradece al Ayuntamiento ya las casas colaboradoras la ayuda prestada.

Referente a tiro, hay que decir que el domingo día 10 de julio se celebró el I Campeonato de Baleares por Equipos de Sociedades Federadas, y La Becada presentó dos equipos compuesto por: Equipo A (Jaime Vanrell, Jaime Cladera, Francisco Crespí) y Equipo B (Miguel Perelló, Miguel Perelló Moragues, Juan Moragues). Nuestros compañeros quedaron clasificados en 6.º lugar, de 28 equipos inscritos.

AUTOSERVICIO CA'N BIEL

Plaza Sant Martí, 5

Tel. 53 78 18 MURO

**AUTOSERVICIO
CA'NA FRANCISCA**

Calle Mayor, 62 - Tel. 53 74 78 - MURO

POLLOS AL AST PARA LLEVAR

GRAN SURTIDO PARA LAS FIESTAS

Carnes frescas, fiambres, embutidos, verduras, frutas, y toda clase de viandas de calidad.

INAUGURACION DE LA PISTA DE «SON BLAI»

LLENO HASTA LA BANDERA

El lunes, 25 de julio a las 17'45, por fin se inauguró la pista de «Son Blai». Ya por las Fiestas de San Juan anunciábamos la «Unión Caballista de Muro» que haríamos carreras, pero las circunstancias lo han retrasado hasta San Jaime, ya que la pista en si podía haber quedado a punto para poder correr, pero no así los alrededores. Se ha tenido que adecantar la parte alta de «Son Puxeguí» la cual ha venido para los caballistas para poner sus remolques y debajo de las encinas atar sus animales como así mismo ha servido de aparcamiento para muchos aficionados que llevaron el coche a la parte alta de la pista.

Para lo mismo sirvió la parte de abajo donde también había aparcado una gran cantidad de coches y se construyó un chiringuito con mucho gusto dando muy buena imagen al contorno que le rodea.

Pecaron un poco de inexperiencia los que regentaron el digamos bar de «Son Blai» pues en la cuarta carrera ya se habían acabado los refrescos, ya que esperábamos mucha gente pero superaron la previsiones. Todo el recinto exterior de la pista estaba abarrotado de aficionados y público, pues muchos sin ser aficionados acudieron para ver la pista de «Son Blai» por primera vez, donde todo el mundo se marchó vonvencido y satisfecho pues lo que se vió no se había visto nunca en nuestro pueblo: superó con creces a las que el año pasado que se organizaron en «Morell».

Se organizaron 9 grandes carreras. 7 al trote y 2 al galope. Dichas carreras estaban regidas por la Real Sociedad Hípica de Mallorca y patrocinadas por el Excelentísimo Ayuntamiento de Muro, y organizadas por la Unión Caballista de Muro.

Los trofeos fueron donados por Supermercado Alcudia Suite (propiedad de Angela Cladera), Restaurante Alcudia Suite (propiedad de Vicente Cladera), Restaurante Ca's Chato (Ca'n Picafort), Graviuera Sebastián «Chato» y el de la última carrera donado por Banca March.

Tuvimos como comentarista a Paco Sánchez que empezó dando las gracias a todos los aficionados por su presencia a la inauguración de la nueva pista de «Son Blai», para después pasar a decir que el Presidente de la Comisión de Fiestas, D. Vicente Cladera, en nombre propio hacia entrega a las personas que habían hecho posible todo esto, tener un hipódromo en nuestro pueblo, e hizo la entrega a D. Miguel Rañis y Sra. y a D. Juan y D. Miguel Fornés, que han sido sin ninguna duda los artífices de que todos los aficionados de Muro, Palma y demás pueblos de la isla no olviden jamás esta Fiestas de San Jaime 1988.

En la primera carrera teníamos 5 caballos de nuestro pueblo y uno que nació y se crió en «Son Blai», y dió la sorpresa ganando a la favorita M. Linda J.M. cuando ya no era de Muro. La primera carrera un poco débil si miramos el crono del ganador Llatuse 1'32'1 cuando el ganador de la 6 carrera Jiel Mora remató al final superando a E. Marisol a 1'24.

En la segunda carrera al galope, todos de nuestro pueblo, venía con claridad favorito de nuestro amigo y colaborador P. Martorell, montado muy bien por un jockey de los buenos de nuestro pueblo J. Cloquell. En este hubo que lamentar la caída de Normanda, montada por J. Perelló y el desequilibrio de Sagar cuando iba cogiendo puestos, montado por J. Riutort.

En la tercera carrera los dos caballos de nuestro pueblo no estuvieron a su altura: Audi Diamond y Fine Reina J.M. quedando en 6.º y 4.º lugar ganando Faraona a 1'25'6 de nuestro amigo de Sta. Margarita S. Más.

En la cuarta carrera otro caballo de Muro, que no estuvo a su altura Habano de J. Martorell, que acusó el no estar en forma, aunque también el caballo Onivert Tu se le echó encima descontrolando a un jockey A. Pou, ganando Brillan d'Or a 126'1.

Resaltar la cuarta carrera por la participación en ella de la Stra. Isabel Garau de 15 años, que ya lleva 3 a las riendas de los productos de sus cuadras, sobre todo de Elga, una yegua con la que se entiende de maravilla, pero no tuvo su tarde. Es la primera vez en la historia de Muro que una señorita va a las riendas de un pura sangre, esperemos que esto sirva de aliciente para animar a las jóvenes aficionadas de nuestro pueblo. Animo señoritas que en esto tampoco hay discriminación hacia el sexo femenino.

La quinta carrera al galope fue muy emocionante con el duelo que mantuvieron desde el principio sus dos jockeys, con la admiración del jovencísimo Toni Gost jockey que montaba a Goldeu, entrando en meta en primer lugar Bravísima con la monta de P. Riutort, ganando a 1987 y Goldeu a 1'09'7 en esta había que lamentar la caída infortunada del jockey de Deliciosa, que al retirarse de la pista fue arrollado por Alcalgo y sufrió unas contusiones por el cuerpo, sin revestir gran gravedad.

En la sexta carrera, muy esperada pues corrían cinco de los buenos nacionales de nuestra isla, salida con retraso pues el caballo Hivern de 6 años, propiedad de A. Garau y conducido por J. Riera J. el conductor que tuvo más trabajo en la tarde, pues estuvo a las riendas en cuatro ocasiones. Hivern, caballo muy temperamental de poca alzada pero de los que se hacen querer por los aficionados por su entrega, se resistía a salir a la pista, estando preparada la salida a las 7'25 se dió a las 7'38, después quedaría en tercer lugar siendo superado en lucha de titanes por E. Marisol y Jiel Mor que entró triunfante a una velocidad, la mejor de la tarde, en 1'24.

En la séptima carrera una potra de nuestro pueblo, Maravill Mar, de J. Riutort y conducida por él, salía como la favorita y no defraudó saliendo a 40 m. y poco a poco fue acortando la distancia que la separaba de Mig Jorn que luego entraría en tercer lugar y Maravilla Mar en primer lugar a 1'27'3, ganando de manera limpia y fácil, aunque notó el cansancio a falta de 400 m. para la meta. El único trotón de Muro que se alzó con el triunfo.

En la octava carrera, para caballos exportados, resaltar el caballo 3 por ser de nuestro amigo «En Pep Foc» de Sta. Margarita, que quedó en segundo lugar empatado con Jamis y en lugar entró Niki du Padoneng a 1'25'1.

La novena carrera fue para cinco de los mejores caballos exportados del momento. El número 1 Slogan Bien, se aferró al cordón y supo aguantar a sus rivales ganando con ello la última carrera, trofeo donado por la Banca March de Muro.

El número 2 Gamin d'Isigui, quizás el caballo más veterano de todos nuestros hipódromos y aún hace notar su presencia 17 años propiedad de nuestro paisano Jerónimo Perelló y conducido por él, por tanto también diremos de nuestro pueblo, quedó en tercer lugar.

El número 3 Nevadien, el único caballo apuntado en el programa de fiestas que no pudo venir, pues el domingo tuvo un accidente compitiendo en Manacor y fue imposible su presencia.

El número 4 Lido de Flemais, caballo negro como la noche, estuvo muy bien marcado por sus adversarios y cuando pudo zafarse de ellos fue un poco tarde. Entró en segundo lugar en apretada llegada con Slogan. Muy bien.

El número 5 Larsen, caballo de los más destacados quizás el exportado que no estuvo a su nivel, pero otra vez volveremos a contar con él, pues es uno de los buenos en su género. El tiempo no se cronometró.

A la Unión Caballista sólo nos queda agradecer a todos los colaboradores, patrocinadores y aficionados para los cuales se hizo la fiesta y sin los cuales no se podría hacer nada, pues es por ellos y para ellos, y agradecer a la revista local Algebelí la atención hacia los caballistas y el dedicarnos unas páginas a nosotros, la Unión Caballista de Muro.

FINA REINA

Fina Reina, uno de los productos nacido y criado en las cuadras de J.M. que ha dado más satisfacción a su dueño Jorge Puigserver, actualmente la conduce su hijo Juan Manuel.

Empezó su carrera triunfal el 12-6-83 y hasta la fecha ha conseguido: 64 colocaciones, 23 terceros puestos, 24 segundos y en 17 ocasiones ha conseguido entrar en la meta en primer lugar, con un total de sumas ganadas de 379.430 ptas.

Es una de las yeguas de la última década que más satisfacciones ha dado a los aficionados de nuestro pue-

MR

**MUEBLES
CASA ROSSA**

**MUEBLES MODERNOS
Y CLASICOS**

TRESILLOS - MUEBLES DE COCINA

**PRESUPUESTOS
SIN COMPROMISO**

**Distribuidor oficial:
Muebles de Terraza
GROSFILLEX**

Carrt. Alcudia-Artá, 43-45 - Tel. 52 73 77 - CAN PICAFORT

JUAN FORNES VALLESPÍR

Juan Fornés Vallespir (a) «Calet». Industrial de Hostelería. Copropietario juntamente con sus hermanos Miguel y Antonia, así como con su hermano político Miguel Ramis Martorell de la finca o «posesió» de Son Blai, situada en la carretera de Muro a Sineu y a unos dos km. del casco urbano.

Juan Fornés, fue de joven agricultor, como sus padres y hermano Miguel. Conoce el campo, le gusta y ama todo cuanto del mismo se deriva.

La compra de «Son Blai», unas 180 cuarteradas, es una muestra decisiva de que su primera profesión no ha sido olvidada y ahora, cuando sus obligaciones se lo permiten, sobre todo en invierno, gusta y disfruta de estar en «Son Blai» con sus ovejas, perros, tractores y caballos.

Precisamente su afición a los caballos, compartida por los demás miembros del grupo familiar, le ha llevado a construir un hipódromo, que los entendidos dicen es magnífico, en una de las «tanques» de «sa possessió», hipódromo que fue inaugurado el día de «Sant Jaume» con la celebración de una tarde de carreras de caballos —6 al trote y 3 al galope— que reunieron a unas tres mil personas, deseosas de asistir y ver la nueva pista, así como el espectáculo que en ella se iba a desarrollar.

En tan señalada fecha y motivo, quisimos hablar del tema con Juan Fornés, principal artífice de la nueva pista y por ello persona enterada bastante para contarnos diversos aspectos relacionados con este evento.

Por circunstancias diversas no ha sido posible mantener esta entrevista con Juan Fornés antes del cierre de Algebelí. Confiamos poderlo hacer en próximas ediciones.

De momento quede constancia aquí, del agradecimiento de muchísimos mureros hacia Juan Fornés, como representante de la familia, por haber dotado al pueblo de Muro de unas instalaciones admirables, muy bien situadas junto al casco urbano, que darán —a partir de ahora— oportunidad a los aficionados de ver carreras y la comodidad de poder entrenar sus caballos los propietarios que lo deseen.

Enhorabuena y agradecidos en nombre de muchísimos mureros y de otras localidades que tal vez no tengan ocasión de hacerlo personalmente.

GLOSES A sa pista de Son Blai varen fer bones carreres, cavalls joves i egos velles cosa que no havien vist mai, i pagaven es tai i se n'anaven ben alegres.

A sa pista heu d'anar els qui sou bons cavallers; Ha costat molts de doblers però per tot pagat està.

El Batle no en fa cap de torta camina com un artista, a Son Blai ha fet una pista la més guapa de Mallorca.

G. Ferriol
Juliol 88

UNA FARMACIA EN LA PLAYA DE MURO

Hemos leído que la Sala de lo Contencioso Administrativo de la Audiencia Territorial, ha pronunciado sentencia favorable a la apertura de una farmacia en nuestra zona costera a petición de Monserrat Tubert Mascarell, que inicialmente había denegado el Colegio de Farmacéuticos de Baleares en 1986, y después el Consejo General de Colegios Farmacéuticos de España.

Esta manifiesta inclinación de los Colegios Farmacéuticos a favorecer los intereses de sus miembros establecidos, ha privado a los muchos miles de veraneantes en la Playa de Muro a poder obtener los servicios farmacéuticos necesarios durante años, privación que parece haber tocado fondo con la sentencia dictada por el Tribunal presidido por D. Jesús Algora Heruando, a quien nos place felicitar por su resolución en contra del corporativismo imperante, que incomprensiblemente sufrimos aún después de una larga década de práctica democrática.

Decisiones como la tomada por este Tribunal, sean bienvenidas ya que nos ayudan a creer que algún día seremos realmente demócratas europeos de primer orden.

VENDO

FINCA RUSTICA
UNA CUARTERADA - 28 ARBOLES
AGUA - ENTRE MURO Y LA ESTACION

COCHERIA
SITUADA EN LA C/. CALVO SOTELO

INFORMES: TEL. 68 09 71

RETALLS SOCIALS

A la memoria de un fiel amigo JUAN MORAGUES MORAGUES

Breve recordatorio:

Al pundonoroso caballero y honrado ciudadano que durante su larga existencia siempre estuvo dispuesto y supo dar ejemplo de la hombría de bien que afloraba de su persona.

Con esta breve nota, deseamos poder dar testimonio del afecto que sentimos por quien en corto espacio de tiempo supo dejar huellas difíciles de borrar, en la memoria de quienes vivimos su época.

No deseamos, en esta ocasión, alagar unos relatos que consideramos podrían ser más adecuados en otra ocasión.

Pero si creemos oportuno recordar que durante el corto período en que D. Juan Moragues, ejerció su cargo de Alcalde (desde el 10 de marzo de 1936, hasta el 18 de julio del mismo año) día en que estalló la cruel y ominosa Guerra Civil, fue su actitud tan especialmente correcta que puede quedarse como ejemplo y espejo a imitar.

Bastaría recordar la gesta de su viaje a Madrid en donde en breves gestionó y logró cobrar la subvención que el Gobierno debía desde cuando se había construido la Escuela Graduada, y con cuyo dinero se pagaron cuantas deudas agobiaban al Ayuntamiento.

Pues bien, ello le costó el que de su bolsillo particular se le obligó a pagar los gastos del viaje y estancia en Madrid, así también se obligó a satisfacer el sueldo de su municipal que fue sustituido.

Podemos señalar que el primer alcantarillado que se acometió en Muro fueron las acequias cubiertas, en calle de Santa Ana, en «Carrer Nou» y en la calle Mayor, con lo que se recogían las aguas pluviales de toda la parte alta y eran conducidas a Sa Cova de Sa Mora, con lo que se evitaron las erosiones que las «torrentades» causaban en las fincas «dels Moyans» hasta el torrente.

También puede recordarse la mejora acometida, en que se mejoró el nivel de la pendiente que pasando bajo

el puente se dirige hacia «Morell» y que antes de la mejora impedía el acarreo de los productos del campo, obligando a que los carros cargados tuvieran que emprender un largo rodeo por el camino del «Prat d'en Joi» por donde se enlazaba con la carretera de Santa Margarita.

José Tauler
Julio 88

MARGARITA SEGUI NOCERAS

El pasado día 29 de julio, a la edad de 78 años, falleció en Palma, Margarita Seguí Noceras.

A su afligida hija Francisca y a su esposo Miguel de Pastelería Segura (Palma) y demás familia, nuestra más sentida condolencia.

ENLACE LLOPIS-GRIMALT

En el Templo Parroquial de Sta. Margarita, localidad de la novia, contrajeron matrimonio los jóvenes Bruno Llopis Femenías y María Antonia Grimalt Estelrich.

Los nuevos esposos, Bruno de 27 años y María Antonia de 21, ambos Profesores de EGB, con destino el marido en el Colegio «Francesc de Borja Moll» de S' Arrenal, ofrecieron a sus familiares e invitados una cena de bodas en el Restaurante «Cases de Son Sant Martí».

A las muchas felicitaciones recibidas por la nueva pareja de desposados, unimos la nuestra que hacemos extensiva al padre del novio Bruno, componente destacado como él, de la Banda Unión Artística Murense y a su madre Antonia. ¡Qué sean muy felices!

RETALLS SOCIALS

ENLACE VALLESPIR-JAUME

Con la máxima solemnidad se celebró el enlace matrimonial del joven abogado y concejal del Magnífico Ayuntamiento de Muro, D. Jorge Vallespir Martorell con la bella Sta. Maite Jaume.

La boda se ofició en la antiquísima capilla de Ullaró, del siglo pasado (que ha sido restaurada) después de más de cien años de haberse celebrado misa, con autorización de las Autoridades Eclesiásticas para tal fin.

La fiesta resultó muy brillante, los novios fueron muy puntuales (a la hora anunciada), los invitados los esperaban a la entrada de la pequeña, pero bonita capilla, situada en el «Predi d'Ullaró» del término municipal de Campanet. Celebró la ceremonia el capellán, que fue vicario de Muro, D. Juan Torrens, actual vicario de Sineu, muy amigo de la familia del novio.

Les dijo unas palabras de lo que significa el sacramento del matrimonio y unas reflexiones para que sean una buena y nueva familia, deseándoles muchas felicidades.

Los invitados, que fueron muchos, familiares, amistades, amigos y componentes de la Corporación Municipal de Muro, todos con su presencia les hicieron honor, deseándoles todos los deseos y felicidades. Terminada la ceremonia todos juntos se fueron al Hotel Gran Vista donde se les obsequió con una deliciosa cena.

Enhorabuena.

ARNALDO VALLESPIR ROTGER NUEVO INTERVENTOR DE «LA CAIXA»

Nuestro colaborador y amigo Arnaldo Vallespir Rotger ha sido nombrado Interventor de la Caja de Pensiones «la Caixa», Sucursal de Muro.

Nos alegramos por nuestro paisano, ya que su dedicación y buen hacer a lo largo de varios años en la veterana entidad, merecía este ascenso que ahora se le ha otorgado.

Felicidades al compañero Arnaldo Vallespir, al que deseamos el mayor acierto en el desempeño de su cargo recién estrenado.

ENLACE MARTINEZ-TUGORES

El pasado día 4 de junio, en la Iglesia Parroquial de San Juan Bautista de Muro, contrajeron matrimonio José Martínez Blanco con la simpática señorita Rafaela Tugores Segura.

Celebró la santa misa el que fue vicario de Muro, y además amigo de la familia, D. Antonio Fullana.

Los numerosos invitados, familiares y amigos, fueron obsequiados con una espléndida cena en Son Sant Martí.

Nuestra más cordial enhorabuena.

--

FIN DE CARRERA M.ª MAGDALENA CIRER AMER

Con notas brillantes, ha terminado su carrera de Magisterio nuestra convecina M.ª MAGDALENA CIRER AMER, a la cual felicitamos cordialmente.

No por ello se han terminado los estudios, pues según parece piensa continuar estudiando Filología Catalana, en la Universidad de nuestras islas.

Le deseamos los mismos éxitos.

RETALLS SOCIALS

PRIMERAS COMUNIONES

RAFAEL MORAGUES SEGUI

El pasado 1 de mayo en la Iglesia Parroquial de Muro, recibieron por primera vez el Pan Eucarístico, Rafael Moragues Seguí i Bernardo Barceló Moragues.

BERNARDO BARCELO MORAGUES

Los invitados fueron agasajados con un espléndido banquete en «Ses Cases de Son Sant Martí».

A los niños, así como también a sus padres: Antonio Moragues y Rafaela Seguí, y Miguel Barceló y Anita Moragues, expresamos nuestra enhorabuena.

HNOS. RAMIS PERELLO

En la Iglesia del Ex-Convento de los Mínimos, el pasado día 2 de julio, y en el transcurso de la misa celebrada por el Rdo. D. Bartolomé Mateu, recibieron por primera vez el Pan Eucarístico los hermanos MIGUEL Y ANTONIO RAMIS PERELLO.

Los numerosos invitados —familiares y amigos— fueron obsequiados con una espléndida cena en las «Cases de Son Sant Martí». A sus padres Juan y Antonia, así como también a sus abuelos, expresamos nuestra más cordial felicitación.

PRIMERA COMUNION RUT M. ALGUACIL PICO

El pasado día 10 de julio, en la Iglesia Parroquial de Costa d'En Blanes (Calviá), recibió por primera vez el Pan de los Angeles, la niña Rut María Alguacil Picó, nieta de nuestro amigo y colaborador Jaime Picó (a) «Guixeria».

A sus padres Jesús (funcionario de Correos) y María (enfermera de la Policlínica) y demás familia, nuestra más cordial felicitación.

Los numerosos invitados fueron obsequiados en el Restaurante Tío Pepe, con un excelente almuerzo.

RETALLS SOCIALS

MARIA DEL M. BADIA PICO

El pasado día 16, celebró su Primera Comunión, la niña María del Mar Badía Picó, hija de nuestros particulares amigos Vicente y Esperanza.

A los felices padres y a la niña M.^a del Mar, les felicitamos por gran el acontecimiento que para ellos fue semejante fiesta.

AINA FORNES OLIVER

El passat diumenge 24 de juliol, a l'Església Parroquial de Sant Joan Baptista de Muro, s'acostà per primera vegada a rebre l'Eucaristia, la nina Aina Fornés Oliver, filla dels nostres amics Martí Fornés i Catalina Oliver.

Va celebrar la Santa Misa el pare franciscà, oncle de la nina, D. Miquel Fornés Perelló.

Els convidat —familiars i amics— foren obsequiats amb un esplèndid dinar a les Cases de Son Sant Martí. Enhorabona.

PRIMERA COMUNION MARGARITA GAMUNDI SANCHEZ

El pasado domingo 10 de julio, en la Iglesia Parroquial de Muro, y en el transcurso de la santa misa, celebrada por el Rdo. D. Bartolomé Mateu, la niña MARGARITA GAMUNDI SANCHEZ, hija de nuestro amigo y colaborador Rafael Gamundí, recibió por primera vez el Sacramento Eucarístico.

Los invitados fueron obsequiados con un espléndido banquete en Son Sant Martí.

A sus padres, hermanas y abuelos, nuestra enhorabuena.

ISABEL MUÑOZ MARIMON

El pasado 10 de julio, celebró su Primera Comunión la niña Isabel Muñoz Marimón en el Sagrado Corazón de Palma.

A sus padres Antonio e Isabel, hermanito Antonio, abuelos Paco Muñoz, Enriqueta Salinas y Angela Moranta, nuestra más cordial felicitación.

FOTOS AMB COMENTARI

SEMAFOROS.- Por fin, han sido instalados dos semáforos que funcionan en posición intermitente, avisando del peligroso cruce; calle Libertad - calle Gral. Franco, en el que tantos accidentes se han producido.

Hay que felicitar al Concejal de Circulación, Vicente Cladera, por esta rápida instalación, después de años de no haberlo conseguido, consistorios anteriores por problemas de competencia municipal con Obras Públicas, ya que la calle Libertad, al parecer es carretera (?).

En breve, está previsto situar otros semáforos iguales en el cruce calle Mayor - Sta. Ana, en la confluencia con la Plaza Sant Martí.

Confiamos que estos primeros avisadores eléctricos o semáforos que se instalan en Muro, sirvan para evitar el mayor número de accidentes y desgracias personales.

ARRAMBADORS AL JARDI DE LA PLAÇA DE L'ESGLÉSIA.- Era una aspiració dels homes i dones de la Tercera Edat que arrancava de l'acabament de les obres de construcció del jardí de l'edifici d'equipaments a la Plaça de l'Església, i s'ha vist aconplida. Finalment s'han instalat uns arrambadors a les escales i els vells poden escometre la tasca de pujar-les amb manco temor a una caiguda. Molt bé.

SENYALITZACIONS A L'AJUNTAMENT.- Ja fa quasi dos mesos que a la Casa Consistorial s'instal·laren uns indicadors que orienten molt bé als visitants. N'hi ha a la porta de cada dependència, al taurell de les oficines, indicants els Negociats a càrrec de cada funcionari, i a les escales i passadissos senyalitzant les direccions a seguir per localitzar cada despatx.

Una mesura encertada. Des d'Algelbí felicitem als responsables.

ELS BANCS DE LA PLAÇA PROTEGITS.- Poc abans de les Festes de Sant Joan, a la banda de l'Església, per evitar que els cotxes que allà s'hi aparquen colpejassin els bancs de fusta, espanyant-los, cosa que succeïa amb freqüència abans d'instal·lar aquestes proteccions.

PLAZA DE MURO.- En este terreno propiedad de nuestro municipio, se habilitará una plaza, en la que al parecer se quieren celebrar actos públicos y festivos durante los veranos. Será una plaza arbolada, de unos cinco mil metros cuadrados, sobre la que ya se ha empezado a trabajar. Positivo.

MERCADO.- En estas calles de la Urbanización «Ses Fotges» de la Playa de Muro, en breve, después de ser asfaltadas de nuevo, por haberlas estropeado unas zanjas para el paso de tubería del alcantarillado, se celebrará el mercado de los viernes por la mañana. Una innovación muy acertada. Positivo.

ALCUDIA PINS.- Nuestros comentarios no caen casi nunca en saco roto. El Complejo Turístico ALCUDIA PINS, ante el problema que supondría un cambio de nombre, ha optado por instalar este monolito que hace referencia a la Playa de Muro. Positivo.

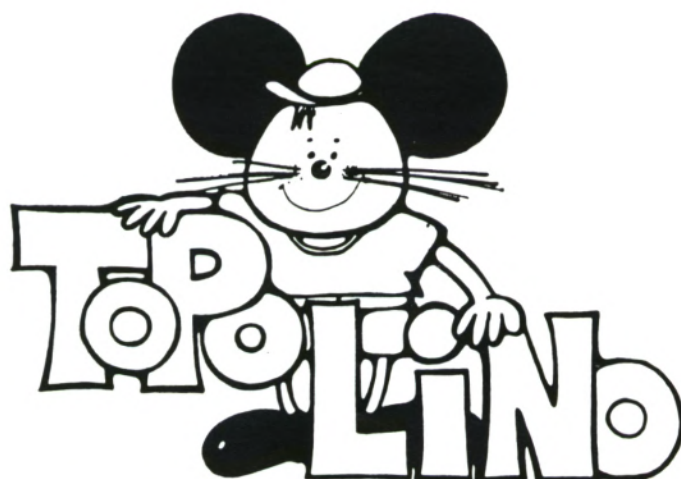
NUEVA PARROQUIA.- El hasta hace poco Párroco de Muro, D. Bartolomé Mateu, ha pasado a regentar la Parroquia de San Alejandro Magno, cuyo templo está previsto edificar en este solar, que en su día cedió al efecto D. Alejandro. Positivo.

ZONAS VERDES.- Parece ser que algunos comercios, en expansión desmesurada, han invadido algún terreno destinado a zona verde ajardinada. Se han dado varios casos denunciados por los vecinos y sobre los cuales el Ayuntamiento deberá pronunciarse de inmediato. Negativo.

CAMPING.- Aún no se han inventado, que sepamos, las fotos olorosas. Si así fuera, esta que publicamos del Camping «Platja Blava» olería muy mal, a fosa séptica o depuradora con deficiente funcionamiento. Negativo.

RISTORANTE PIZZERIA

DISFRUTE DE LA NUEVA COCINA
ALEGRE Y NUTRITIVA
EN LA SUPER TERRAZA DE

*20 VARIEDADES DE PIZZAS
PASTAS FRESCAS Y TODA CLASE
DE HELADOS Y PASTELERIA*

*GRAN VARIEDAD EN CARNES Y PESCADOS
CON SABORES NUEVOS Y NATURALES*

*PIZZAS Y COMIDA ITALIANA
PARA DEGUSTAR EN SU CASA*

TODAS LAS NOCHES CON EL MUSICO ORQUESTA

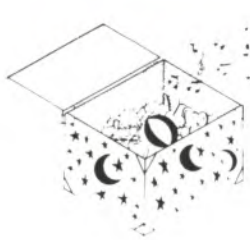
JAI ME SALOU

AMENIZANDO LAS CENAS EN

Carretera Alcudia-Artá
Urb. Las Gaviotas

PLAYAS DE MURO

l'arc de sant Martí

LA CASA CONSISTORIAL EN OBRES

El passat 11 de juliol s'iniciaren les obres de reforma de la Casa Consistorial, per tal motiu es desallotjaren les oficines de la planta baixa i es donaren vacances a pràcticament la totalitat del personal.

Això no obstant, al primer pis de la Sala continuen obertes les oficines i tots els contribuïents que hi acudeixin seran degudament atesos.

La Corporació Municipal també paraitzarà, en certa manera, la seva activitat, fins el dia 11 d'agost, data prevista per a l'acabament de les obres. Aquestes consistiran en l'enrajolament de marbre de tota la planta baixa, reforma dels despatxos, instal·lació de calefacció central i modificació de les línies elèctriques.

¿TELEVISION MURERA?

Noticias, sin confirmar oficialmente, nos han llegado sobre la puesta en marcha en breve plazo de una emisora local de televisión.

Al parecer, esta emisora de TV sería montada y financiada por los profesionales que en Muro se dedican a la venta y reparación de televisores y videos.

En principio, se habla de emitir durante una hora semanal, todo el resumen de noticias que se produzcan en nuestro término municipal y en el período que medie entre una y otra emisión. También se esta estudiando la posibilidad de retransmitir en directo el desarrollo de los plenos municipales.

De fructificar esta iniciativa que comentamos, Muro entraría a formar parte de un ya numeroso grupo de municipios mallorquines que tienen su propia emisora de TV, al igual que otros la tienen de radio.

Confiamos poder ampliar esta noticia o desmentirla en el próximo número de ALGEBELI, hoy, único medio de información local.

EL LLIT DE LA MARE DE DEU D'AGOST

Cada any per aquestes dates, a les pàgines d'ALGEBELI, hi trobam algun escrit, que ens parla del Monumental Llit de la Mare de Déu d'Agost, que des de l'any 1770, tot perfumat per la flaire de les verdes i estufades albeugueres, es munta enmig del nostre gran temple. Enguany més que mai, i amb motiu de l'Any Marià, es obligat fer-ne referència.

Aquest «Llit de la Mare de Déu» —sense dubte un dels millors de l'illa— és obra del pintor i escultor mallorquí

Joan Muntaner, i fou costejat per Mossén Andreu Mariano Perelló i Carrió, capellà i metge. El nom d'aquest sacerdot murer, el trobam molt repetit, als llibres del seu temps, que es guarden a l'arxiu municipal i parroquial.

El mateix Mossén Andreu Mariano Perelló, va escriure la Novena, que encara avui, i dins un ambient de singular solemnitat, es segueix celebrant.

Es una llàstima, degut el temps que ens ha tocat viure —a l'estiu un gran nombre de murers es traslladen a voreira de mar— que les visites al «Llit de la Mare de Déu» vagin minvant. Pensam que val la pena arribar fins a Muro, i contemplar al manco un pic a l'any aquest tresor artístic d'estil xurigueresc, deixa preciosíssima dels nostres avampassats i orgull del nostre poble.

Damià Payeras Capó

L'ARC DE SANT MARTI

INDICADORS ALS CAMINS VEINALS

El Col.legi Públic ha realitzat durant aquest curs una tasca encomiable que ha consistit en la realització d'uns indicadors en ceràmica, amb el nom dels camins del nostre terme.

Aquests indicadors són fets amb molt de gust, tal com es veu al de la fotografia i amb ortografia correcta, cosa realment d'agrair quan al mateix Ajuntament hi ha una anarquia absoluta a l'hora d'escriure la denominació dels nostres camins.

Encoratjam al Col.legi Públic a acabar aquesta magnífica feina enguany iniciada.

MURO DES DE L'ESCOLA

Como siempre, recibimos el periódico escolar MURO DES DE L'ESCOLA, correspondiente al mes de junio pasado, y que incluye el trimestre abril-mayo-junio.

En este número, cuidado con todo lo que permite su publicación en multicopista, aparecen una serie de actividades llevadas a cabo por alumnos y profesores, como son algunas excursiones (de fin de curso, de fin de E.G.B. para los de 8.º con los padres y alumnos, a Sa Cànova) y otras actividades de tipo recreativo-cultural.

Destaca una entrevista al monitor de deportes con ocasión del nacimiento de su primer hijo (del Barça), así como una valiosa aportación para nuestro pueblo, como es la rotulación de 5 caminos: «de Tanca», «Son Poquet», «Sant Jeroni», «Sant Vivenç» y «des Fifers». Buen trabajo que, desde estas líneas pediríamos tuviera continuidad en otros años venideros.

Una detallada exposición de actividades deportivas que terminaron este año con el desplazamiento a Eivissa, para los campeonatos de Baleares femeninos de Balonmano, (formando parte de una selección) quedando clasificadas como subcamponas.

Felicitemos a los promotores y colaboradores del periódico (que son todos, alumnos principalmente) por la continuidad de las informaciones a través del periódico escolar.

DADES CLIMATOLOGIQUES JUNY 1988 - MURO

TEMPERATURES		
Màxima	30'2°	Dia 24
Mínima	11'4°	Dia 8
Oscilació Max.	13'5.°	Dia 17
Oscilació Min.	3'5°	Dia 18
Mitja de les Max.	26'2°	
Mitja de les Min..	16'8°	
Precipitacions		
Total mes	134'4 l./m. ²	
Màxima	55'6 l./m. ²	Dia 28
Días de pluja	11	
Vent dominant	N.E.	

Dades facilitades per D. Bartomeu Martorell Bosch

DADES CLIMATOLOGIQUES JULIOL 1988 - MURO

TEMPERATURES		
Màxima	36'4°	Dia 26
Mínima	16'8°	Dia 31
Oscilació Max.	16'6°	Dia 23
Oscilació Min.	3'8°	Dia 15
Mitja de les Max.	31'2°	
Mitja de les Min..	20'3°	
Precipitacions		
Total mes	0'0 l./m. ²	
Màxima	0'0 l./m. ²	
Días de pluja	Inapreciables 3	
Vent dominant	NO N'HI HA	

Dades facilitades per D. Bartomeu Martorell Bosch

L'ARC DE SANT MARTI

EXPOSICION DE PINTURA DE ONOFRE FORNÉS BOYERAS

Agradable sorpresa para muchos, fue la exposición de pintura, con la que nuestro paisano y amigo Onofre Fornés Boyeras, inauguró la sala de exposiciones del flamante Casal de Cultura de Muro.

El novel pintor, presentó en conjunto una obra muy digna, empleando diferentes técnicas, y dentro de una línea moderna y vanguardista.

La exposición que permaneció abierta del 10 al 15 de junio, fue muy visitada todos los días.

Desde Algebelí, le animamos a seguir trabajando en esta artística faceta, pues «En Nofre» ha demostrado cualidades suficientes, para dedicarse a la pintura. ¡Enhorabuena!

BODAS DE PLATA

El pasado sábado 18 de junio, con suma ilusión, celebraron sus Bodas de Plata, Gabriel Amer y María Mulet, acompañados de su madre e hijos, en el Convento de Santa Ana de Muro.

Què és el Programa 65?

És un conjunt de promocions i serveis de la Caixa de Pensions, dissenyats especialment per a les necessitats econòmiques, financeres i d'esplai de les persones que cobren la Pensió de Jubilació per "la Caixa".

"la Caixa"
CAIXA DE PENSIONS

L'ARC DE SANT MARTI

PLATANS MURERS

Aquesta magnífica viola de plàtans està fotografada a un corral d'una família murera, al carrer Jovellanos, n.º 7. Antoni Molinas, guàrdia jurat del nostre Ajuntament, és el propietari i a hores d'ara ja no en deu quedar cap, de plàtan. El que escriu aquestes línies els va tastar i puc assegurar que varen esser dolços, a més de ben revenguts com es pot apreciar a la fotografia.

TOMA DE POSESION

Nuestro paisano y amigo, el Magistrado-Juez D. MIGUEL JESUS FLORIT MULET, el pasado día 15 de junio se hizo cargo del nuevo Juzgado de Instrucción n.º 6 de Palma de Mallorca. Ultimamente era titular del Juzgado n.º 7 de Barcelona y le correspondió iniciar los trámites para procesar al futbolista alemán, ex-jugador del Barcelona, Bernd Schuster y al Presidente del Club Barcelona, José Luis Núñez, por débitos a Hacienda. Debido a ello, la prensa mallorquina y peninsular, así como la televisión, se hicieron eco de dicho acontecimiento.

Recientemente, y por votación mayoritaria, también ha sido nombrado Secretario de la Junta de Jueces de Baleares.

Se da la circunstancia que a este mismo Juzgado también ha sido nombrado a petición propia, como Secretario, nuestro paisano D. FRANCISCO JAVIER MULET FERRAGUT, hijo de D. Juan Mulet Palau y D.ª María Ferragut Campamar.

Les felicitamos y damos a los dos y a sus respectivas familias nuestra enhorabuena y deseamos muchos éxitos en su difícil y responsable cometido.

PLAZA SANTA CATALINA TOMAS

Empiezo este escrito pensando en lo que era hace muy poco tiempo y lo que hoy es. Esta Plaza era una gran calle llena de escombros, muchas hierbas por los lados, en fin una calle con un aspecto deplorable. Yo digo, fue un acierto que el Ayuntamiento tomase la decisión de arreglarla para que fuera digna del nombre que tiene.

Hoy se comentan muchas cosas, unos dicen que es demasiado lo que han hecho, otros que bastaba el haber arreglado el piso y colocar bordillo y aceras, todo el mundo tiene derecho a dar su opinión. Yo considero que embellecer el pueblo nunca es demasiado. Que contentos están ahora los vecinos, uno me ha dicho: nos hicieron sufrir mucho, pero ahora no podemos ocultar nuestra satisfacción, nos sentimos alabados, satisfechos, olvidando el mal y lo mucho que sufrimos, porque se diga lo que se ha dicho, lo cierto es que ha quedado la obra perfectamente y muy bien.

Esta plaza para aquellos que la quieran ver, si vienen de Sa Pobla la primera calle a la derecha como ir al Oratorio de San Vicente y si vienen de la carretera de la estación del ferrocarril, se sube por la calle Gaspar de Bono, llegando a un stop, donde encontrarán una calle a la derecha y otra a la izquierda, de frente una fuente luminosa, con una acertada combinación de colores al agua, instalada por el joven ingeniero hijo de Muro Mateo Torelló. Siguiendo la avenida vestida con árboles en los lados que en su día, darán buena sombra y un asombroso aspecto y por más, sin añadir nada, unas palmeras que nos harán parecer vivir en una gran capital.

Muro se merece todo esto y más, somos un pueblo muy trabajador, trabajamos el campo, servimos en la hostelería, y donde sea, con tal que sea un trabajo digno, es por esto que alabamos a nuestro Ayuntamiento por tan distinguidas obras, nosotros muy orgullosos la enseñamos a nuestros amigos que nos visitan, demostrándoles que trabajamos con fe y nos agrada progresar en bien de la cultura.

Bartolomé Riutord

L'ARC DE SANT MARTI

SA LLIBRETA DE «SA BANCA» TE MES PREMIS

El pasado 5 de julio y en el reciente sorteo celebrado en la sede de la Banca March de Palma, resultó agraciado con un premio de 50.000 ptas. el boleto n.º 932.773 cuyo poseedor resultó ser la Sta. Catalina Perelló Ramis de Muro.

El Premio-Estrella de UN MILLON de pesetas cuya ganadora fue doña María Boscana Frontera de Sóller poseedora del boleto n.º 530.768.

Enhorabuena a los muchos agraciados y en especial a la Sra. Boscana de Sóller y a la Sta. Perelló Ramis de Muro.

L'AGRUPACIO ARTISTICA MURENSE AL CERTAMEN DE TEATRE DE CONSELL

Els representants murers de l'Unió Artística prendran part al I Certamen per Aficionats de Teatre Costumista d'Autors Mallorquins, que s'està celebrant a la vila de Consell, amb motiu de les Festes Patronals en honor de Sant Bartomeu.

Les representacions començaren el passat 23 de juliol i s'oferiran fins el 24 d'agost, dia de la festa major.

Són onze els grups mallorquins que participen a aquest Certamen de Teatre patrocinat per l'Ajuntament de Consell i el C.I.M. per a optar a un premi pel grup guanyador de 250.000 pessetes. També hi haurà premis especials per el millor autor, primera actriu, primer actor i d'altres.

L'Agrupació Artística Murera actuarà el proper 13 d'agost a les 10 h. i representarà l'obra de Francesc Picó Aguiló (Paco Trui) «Jo som En Jordi», que fa poc més d'un mes fou editada amb motiu d'un homenatge al seu autor que se li oferí durant les passades Festes de Sant Joan 1988.

Sort i sebres! és lo que desitjam als nostres artistes i que guanyin tots els premis que puguin.

ESTRELLA DE ORO EUROPEA A LA CALIDAD 1988 PARA D. MIGUEL JUAN PUIGSERVER

A nuestro querido amigo D. Miguel Juan Puigserver, Director Gerente del Hotel Jaime II de Ca'n Picafort, le ha sido concedida por el Comité Ejecutivo de la Confederación Internacional de Empresas de Marketing, Imagen y Publicidad, la ESTRELLA DE ORO EUROPEA A LA CALIDAD 1988.

El acto de entrega tuvo lugar en el Hotel Eurobulding de manos del Presidente de la CIEMIMP, el Ilmo. Sr. D. Victorino Sánchez.

Reciba el Sr. Juan, esposa e hija nuestra más cordial enhorabuena y el deseo de que su larga y esforzada vida dedicada a prestigiar el Turismo se vea recompensada con creces.

SE NECESITA

- CHOFER CARNET PRIMERA
- MOZO ALMACEN
- ADMINISTRATIVO/A

INFORMES: GASPAR PICO OLIVERT

Tel.: 53 73 50 - 53 73 51

MURO

L'ARC DE SANT MARTI

REVETLA D'ALGEBELI A ASTURIES

Els balls, la música i les cançons populars de Mallorca, interpretats amb soltesa i elegància pels components de Revetla d'Algelbí, foren llarga i generosament aplaudits, pel poble asturià, al transcurs del «I Festival Folklòric Nacional de Gozón», celebrat els dies 15, 16 i 17 del passat mes de juliol a Luanco.

Luanco és una població molt formosa, típicament marinera i oberta al Cantàbric, assentada molt a prop del «Cabo de Peñas» i enmig de terres cobertes per un mantell verd vellutat.

Al Festival, organitzat per la Fundació Municipal de Cultura i Esports de Gozón i el grup folklòric «Santiago de Ambiedes», a més del grup murer i del grup organitzador, hi prengueren part: Grupo de Coros y Danzas «La Purísima» de Mazarrón-Murcia, i «Escuela de Danza de la Asociación de Amas de Casa de La Puebla del Caramiñal, de la Coruña».

El Festival Folklòric de Luanco, plat fort del programa de les festes en honor de la Mare de Déu del Carme, patrona dels navegants, es va inaugurar el divendres dia 15 hora baixa, amb una recepció a l'Ajuntament, allà on ens va dirigir unes paraules el Batle de la localitat, i acte seguit una mostra folklòrica en el marc hermosíssim del moll, molt a prop de les barques i vaixells, i gaudint de l'insòlit espectacle de la baixada o pujada de la mar.

El dissabte dematí hi va haver una desfilada pels carrers del poble de les agrupacions participants al Festival i el capvespre en el Poliesportiu va tenir lloc una gran vetlada amb mostra dels diferents folklores, i allà on cada grup va passejar la bandera de la Comunitat Autònoma pròpia. Al final de l'acte s'intercanviaren obsequis i records commemoratius, entre l'Organització i participants.

El diumenge dia 17, també a l'explanada del moll, va tenir lloc l'acte solemne de clausura del Festival. La dolça música mallorquina, les cançons de saba antiga i els balls: jotes, cotes, boleros, boleres... feren vibrar una vegada més a la gemació.

Els de Revetla d'Algelbí que ho desitjaren, es pogueren banyar a les aigües fredes del Cantàbric, també es va poder assaborir el gustós marics, i sobretot es pogueren refrescar amb la sidra, que per allà es beu en abundància, sobretot els dies de festa.

Des d'ALGEBELI donam la més cordial enhorabona a tots els components de la Revetla, que a més de mostrar el nostre folklore, donen a conèixer Mallorca, i d'una manera especial Muro, a més de fermar llaços d'amistat amb gent de terres llunyanes.

**FESTIVAL FOLKLORICO
NACIONAL DE GOZON**

15-16-17-JULIO
Organiza: Fundación Municipal de
Cultura y Deporte
Grupo Folklórico Santiago de
Ambiedes Laviana

LOS CTI VISION SEPARAN LOS COLORES PARA UNA IMAGEN PERFECTA

El exclusivo sistema de los televisores ITT, CTI Visión evita que los colores se mezclen, consiguiendo una calidad única en brillo, contraste y nitidez. Se presentan en 28", 25" y 21", con o sin mando a distancia, varias opciones para poder elegir en aquellas situaciones en las que unos cuantos centímetros marcan la diferencia, sin renunciar a todas las prestaciones propias de los modelos de mayor tamaño.

MODELO 3838 (28") MD

Dimensiones: 800x522x479 mm.

MODELO 3538 (25") MD

Dimensiones: 742x480x450 mm.

MODELO 3438 (21") MD

Dimensiones: 586x422x404 mm.

- Mando a distancia por infrarrojos.
- Técnica CTI para mejorar la nitidez de imagen.
- Tubo cuadrado adecuado a su tamaño.
- Sintonizador para TV por cable (Oscar).
- Potencia de sonido: 15 vatios musicales.
- Sistema de altavoz de respuesta amplia.
- Euroconector SCART: entrada/salida de audio-video para video-recorder, ordenador, sintonizador de satélite, entrada RGB

- para ordenadores y sistemas de datos.
- Tensión de funcionamiento: 220 V ca.
- Tecnología de microprocesador para memorización de presintonías y manejo de las funciones.
- 40 presintonías.
- Selección directa de 198 canales.
- Control de tono.
- Toma de auriculares (JACK 6,3 mm), con opción a anular el sonido de los altavoces.
- Preparados para teletexto.
- Consumo: 90 W h.
- Color negro urano.
- Opcional: Decodificador de teletexto y sistema SECAM.

MODELO 3818 (28")

Dimensiones: 800x522x479 mm.

MODELO 3518 (25")

Dimensiones: 742x480x450 mm.

MODELO 3418 (21")

Dimensiones: 586x422x404 mm.

- Técnica CTI para mejorar la calidad de imagen.
- Tubo cuadrado adecuado a su tamaño.
- Sintonizador para TV por cable (Oscar).
- Potencia de sonido: 15 vatios musicales.
- Sistema de altavoz de respuesta amplia.
- Euroconector SCART: entrada/salida de audio-video para video-recorder, ordenador, sintonizador de satélite, entrada RGB para ordenadores y sistemas de datos.
- Tensión de funcionamiento: 220 V ca.
- Electrónica compacta altamente integrada.
- Selección de programas por teclado.
- 16 presintonías.
- Control automático de frecuencia.
- Toma de auriculares (DIN).
- Consumo: 85 W h.
- Color negro urano.
- Opcional: Sistema SECAM.

ITT

DISTRIBUIDOR Y SERVICIO TECNICO:
ELECTRICA MARTORELL

Sagrera, 2 - Tel. 53 71 56 - MURO

L'ARC DE SANT MARTÍ

LA NIT DELS ROMANTICS

El dia que es complia el seu vint-i-cinc aniversari, el 23 de juliol, a un quart de segle del debut a l'antic Hotel Alomar de Ca'n Picafort, el grup musical murer Romantics tengué la seva nit, de despedida definitiva i total —segons digué Paco, el cantant del conjunt— d'homenatge pel que havien fet fins ara i sobretot com a agraïment per la seva actuació, extraordinària actuació, el dia de Sant Joan com a plat fort de les festes d'enguany.

Homenatge que els murers i mureres de mitja edat devien a aquests paisans nostres, que temps enrere havien posat —amb les seves cançons i melodies—, il·lusió i entreteniment gojós a les nostres vetlades, a un temps de vida molt llunyà al d'ara, on poques coses fan vibrar interiorment als joves, com a nosaltres que sí ho aconseguïen els Romantics, fa anys i com ho aconseguïren el vespre a Son Sant Martí, on més de cinc-centes persones es reuniren per sentir-los tocar i cantar, ballar amb les seves interpretacions i aplaudir-los fins a l'esgotament.

En el marc incomparable de la terrassa de les Cases de Son Sant Martí, amb una nit en calma, ni fresca

ni calorosa, després de bon sopar, mentres escoltàvem a «Fantásticos Paraguayos» i a la televisiva Silvia Marsó, arribà el moment de demostrar l'estimació dels murers i també de gent d'altres indrets, en forma d'una entrega —simbòlica en nom de tots els presents— però que va materialitzar Miquel Ramis Martorell, bon amic, administrador i batle, també, dels Romantics, en l'entrega d'un record a cada un d'ells i d'un preciós ram de flors a les seves esposes, com a reconeixement a la seva col·laboració perquè l'aconteixement que comentam fos possible.

Miquel Ramis, que per aquesta entrega va estar acompanyat a l'escenari per un grup de matrimonis que representaven a tantes i tantes parelles d'esposos o nuvis que amb els Romantics havien estat feliços, oferí l'homenatge popular amb paraules senzilles i sentides, demanant als Romantics que aquesta no fos la darrera vegada que actuassin. Hi havia emoció a les seves paraules i a l'ambient. Ho certifiquem!

Els Romantics començaren la seva actuació i fou sintomàtic el fet de que, als compassos de la primera cançó, la pista de ball resultà insuficient per tantes i tantes parelles com es posaren a ballar.

Quan ja el repertori preparat s'esgotà, encare que no la ballera, els Romantics es despediren donant les gràcies, que nosaltres amb nom dels que estaven presents i d'altres que per a motius diversos no hi pogueren esser, els remetim a tots ells per haver aconseguit fer-nos tornar —per unes hores molt grates— a la nostra joventut.

L'Orquestra Kuarzo va tancar l'espectacle, que recordarem molt de temps amb agrat i nostàlgia, pensant il·lusionadament que es pot repetir.

Així que, gràcies als Romantics, una vegada més enhorabona per a conservar íntegres les qualitats artístiques i musicals que han conservat i per el sacrifici que ha suposat —després de deu anys de la retirada— tornar a assajar i recompondre de cap a peus, tot el grup. Gràcies que feim extensives a Miquel Ramis, que tengué la idea i perseverància necessària per aconseguir que els Romantics tornassin per unes hores a donar-nos il·lusió i alegria.

